

**Regulament privind organizarea și funcționarea centrelor de reținere și arestare preventivă,
precum și măsurile necesare pentru siguranța acestora**

**Titlul I
Dispoziții generale**

Art. 1. - Prezentul Regulament stabilește modul de organizare și funcționare a centrelor de reținere și arestare preventivă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, denumite în continuare *centre* și măsurile necesare pentru siguranța acestora.

Art. 2. - În înțelesul prezentului regulament termenii și expresiile utilizate se definesc astfel:

a) administrația centrului – Inspectoratul General al Poliției Române, Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, inspectoratele de poliție județene, ca entități cu personalitate juridică, în cadrul cărora este organizat, subordonat nemijlocit sau direct, și funcționează centrul și rețeaua medicală a Ministerului Afacerilor Interne;

b) unitate de poliție – Inspectoratul General al Poliției Române, Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, inspectoratele de poliție județene, precum și polițiile municipale, orașenești și secțiile de poliție, în cadrul cărora se află organizat și funcționează centrul;

c) măsuri preventive privative de libertate – reținerea și arestarea preventivă;

d) persoane private de libertate - persoane reținute, arestate preventiv, internate sau condamnate, după caz;

e) organ de executare – structura specializată a Poliției Române cu atribuții în executarea unor mandate și hotărâri judecătorești, precum și organul de cercetare penală al poliției judiciare însărcinat cu punerea în executare a unui mandat de arestare sau ordonanță de reținere;

f) Regulament de aplicare a Legii - Regulamentului de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016;

g) Lege - Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare;

Art. 3. - (1) În vederea bunei desfășurări a procesului penal și respectării drepturilor fundamentale, persoanele private de libertate deținute în centre se supun regimului de executare a măsurilor preventive privative de libertate prevăzut în prezentul Regulament.

(2) Executarea măsurilor preventive privative de libertate se organizează în funcție de categorie, vârstă, sex și nevoile persoanelor private de libertate.

Art. 4. - (1) Executarea măsurilor preventive privative de libertate se face în condiții care să asigure respectul demnității umane, interzicerea supunerii la tortură, la tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente, precum și interzicerea discriminării în conformitate cu prevederile Codului penal, ale Codului de procedură penală, ale Legii, ale

Regulamentului de aplicare a Legii și ale prezentului Regulament.

(2) În vederea atingerii scopului executării măsurilor preventive privative de libertate, administrația centrului cooperează cu instituțiile publice care au ca obiect de activitate prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și organizațiile neguvernamentale, are desfășoară activități în domeniul protecției drepturilor omului în condițiile Regulamentului de aplicare a Legii.

Titlul II
Organizarea și funcționarea centrelor
Capitolul I
Organizarea centrelor

Art. 5. - (1) Centrele, se organizează și funcționează la nivelul unităților de poliție definite potrivit prezentului Regulament. Centrele se înființează prin ordin al ministrului afacerilor interne, cel puțin la nivel de birou.

(2) Centrul se subordonează direct șefului unității de poliție în cadrul căreia este organizat și funcționează, fiind conduse nemijlocit de către șeful centrului.

(3) Pentru eficientizarea misiunilor și activităților desfășurate, în condițiile alin. (1), cu avizul structurii de specialitate din cadrul I.G.P.R., se poate înființa o structură cu rol de coordonare, îndrumare și control a centrelor care funcționează pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale.

(4) Categoriile de personal și numărul acestuia se stabilesc prin state de organizare pentru fiecare centru în parte, ținându-se cont de locul de amplasare al centrului și condițiile de siguranță, numărul persoanelor private de libertate deținute, astfel încât să se asigure respectarea tuturor drepturilor prevăzute de normele legale în vigoare, precum și prevenirea oricăror evenimente negative.

(5) Personalul care își desfășoară activitatea în cadrul centrului se organizează, de regulă, pe următoarele linii de muncă: pază și supraveghere, escortă, asigurare drepturi, conducători auto, evidență și proceduri, magazioneri și redactare documente, întreținere instalații, prepararea și servirea hranei, igienizare și întreținere spații.

(6) În cazul centrului organizat la nivel de serviciu, se pot constitui birouri pentru asigurarea pazei și supravegherii, respectiv escortarea și însoțirea persoanelor private de libertate. După caz, se pot constitui și birouri pentru asigurarea drepturilor persoanelor private de libertate, evidență și proceduri.

Art. 6. - (1) Centrul se organizează și se amenajează în sediul unității de poliție sau în sedii separate, astfel încât să asigure desfășurarea în condiții de siguranță și cu respectarea normelor legale, a activităților și măsurilor prevăzute la art. 231 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Legii.

(2) În cadrul centrului este organizat și clar delimitat, sectorul de cazare a persoanelor private de libertate și sectorul administrativ.

(3) În condițiile prezentului regulament, prin dispoziție a șefului unității de poliție, în cadrul centrului se pot înființa secții/camere de deținere pentru anumite categorii de persoane private de libertate: minori și tineri, femei ori alte categorii de persoane, care necesită un regim de cazare special. În situația în care pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale

funcționează mai multe centre, prin dispoziție, șeful unității de poliție, poate stabili centre pentru anumite categorii de persoane private de libertate minori și tineri, femei ori alte categorii de persoane, care necesită un regim de cazare special.

(4) În cadrul centrului pot fi delimitate spații funcționale în scopul protecției martorilor amenințați, vulnerabili, protejați și a persoanelor private de libertate vulnerabile.

(5) Administrația centrului pune la dispoziția judecătorului de supraveghere a privării de libertate un spațiu amenajat și dotat în condițiile art. 9 alin. (6) din Lege, pentru desfășurarea activității acestuia.

Art. 7. - (1) Sectorul de cazare are, de regulă, un punct de primire, camere de deținere, birouri de lucru pentru personal, oficiu alimentar, grupuri sanitare, magazii pentru păstrarea bunurilor personale, posturi telefonice, cutii poștale și bibliotecă.

(2) În sectorul de cazare pot fi amenajate, după caz și în funcție de posibilități, spații destinate asigurării asistenței medicale, consultației și efectuării triajului epidemiologic, birouri de lucru pentru judecătorul de supraveghere a privării de libertate, cabinet de psihologie, frizerie, uscătorie, spații pentru practicarea sportului și pentru desfășurarea activităților în aer liber, puncte de documentare și informare electronică, cluburi, locuri de practicare a religiei.

(3) Administrația centrului, după caz și în funcție de posibilități, poate organiza la nivelul centrului și spații cu destinație de:

- a) cameră de izolare a persoanelor private de libertate care se manifestă violent;
- b) cameră pentru cazarea persoanelor private de libertate aflate în refuz de hrană;
- c) cameră de izolare a persoanelor private de libertate care prezintă boli infecto-contagioase;

(4) În măsura în care se asigură buna desfășurare a activităților specifice centrului, spațiile prevăzute în prezentul articol pot avea mai multe destinații, cu excepția camerelor de deținere, a spațiilor destinate asigurării asistenței medicale, consultației și efectuării triajului epidemiologic și a camerei prevăzute la alin. (3) lit. c).

Art. 8. - (1) Sectorul administrativ este organizat și clar delimitat de sectorul de cazare a persoanelor private de libertate și cuprinde, de regulă, birouri de lucru pentru personal și judecătorul de supraveghere a privării de libertate, spații destinate personalului care asigură paza, supravegherea și activitățile de escortă/transfer, spații destinate acordării asistenței medicale, precum și spații pentru exercitarea dreptului la asistență juridică, de a primi vizite, de a primi bunuri și la comunicări on-line.

(2) În cazul centrelor care funcționează în sedii separate, în cadrul sectorului administrativ, se amenajează un spațiu distinct pentru păstrarea armamentului și muniției de serviciu.

(3) În sectorul administrativ pot fi amenajate, după caz, bucătărie și sală de mese pentru personalul centrului, spații pentru depozitare, precum și toate utilitățile necesare unei bune funcționări a centrului.

Capitolul II

Înființarea, funcționarea, amenajarea și dotarea centrelor

Art. 9. - (1) Pentru înființarea sau relocarea unui centru se execută, în prealabil, recunoașterea în teren de către specialiști din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției Române și, după caz, din cadrul structurilor de poliție subordonate, pentru a stabili:

- a) amplasarea;
- b) perimetrul și împrejurimile necesare;
- c) numărul și amplasarea posturilor de control, pază și supraveghere;
- d) sistemul și dispozitivul de pază;
- e) locul construcțiilor și instalațiilor necesare executării serviciului de pază, supraveghere și escortare;
- f) necesarul de mijloace de legătură și alarmare, intervenție, precum și de echipamente tehnice ajutătoare destinate asigurării pazei, supravegherii, escortării și însoțirii;
- g) capacitatea legală de cazare;
- h) condițiile și spațiile de cazare a persoanelor private de libertate;
- i) condițiile de asigurare logistică și medicală;
- j) măsuri pentru protecția mediului înconjurător;
- k) alte măsuri, în raport de condițiile concrete de la fața locului.

(2) Recunoașterea în teren se finalizează prin întocmirea unei documentații care se înaintează ministrului afacerilor interne pentru a dispune în conformitate cu prevederile în vigoare.

(3) Normele prevăzute în Anexa nr. 1 sunt obligatorii la elaborarea documentațiilor pentru obiective de investiții, reparații capitale, modernizare, modificare, transformare și extindere a fondului construit, în baza reglementărilor legale în vigoare.

(4) Amenajarea spațiilor existente prin lucrări de natura reparațiilor curente se va realiza cu maximizarea spațiilor de deținere, în funcție de configurarea structurală a clădirilor.

Art. 10. - (1) Pentru efectuarea unor lucrări de investiții sau de reparații curente, precum și din rațiuni de natură economico-financiară, inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române poate dispune, la propunerea șefului unității de poliție teritorială, suspendarea temporară a activității unui centru, fără însă a afecta executarea măsurilor preventive dispuse de organele judiciare din circumscripția administrativ-teritorială respectivă.

(2) Pentru efectuarea unor lucrări de reparații a unor spații de cazare, administrația centrului poate dispune, temporar, suspendarea folosirii acestora, până la finalizarea lucrărilor, fără a afecta executarea măsurilor preventive dispuse de organele judiciare din circumscripția administrativ-teritorială respectivă.

(3) Suspendarea temporară prevăzută la alin. (2), se dispune după informarea prealabilă a structurii cu rol de coordonare a centrelor de reținere și arestare preventivă din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

Art. 11. - (1) Mijloacele financiare necesare funcționării centrului, dotării și investițiilor se asigură de la bugetul ordonatorului de credite în finanțarea căruia se află.

(2) Sursele suplimentare de finanțare se atrag cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(3) Activitățile de echipare, hrănire, asigurare a asistenței medicale, a igienei individuale și colective, de exercitare a unor drepturi, funcționare a utilităților se pot realiza de către administrația centrului și prin operatori economici, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(4) Donațiile și sponsorizările din partea persoanelor private de libertate, a membrilor de familie sau aparținătorilor acestora nu sunt acceptate, cu excepția situațiilor prevăzute de art. 200 alin. (2) și art. 265 din Regulamentul de aplicare a Legii.

(5) În situația în care nu există bază legală pentru reținerea și utilizarea veniturilor obținute, acestea se varsă la bugetul de stat în termen de 30 de zile de la data încasării acestora.

Art. 12. - (1) Camera de deținere trebuie să respecte demnitatea umană și să întrunească standardele minime sanitare și de igienă, ținându-se cont de suprafața de locuit, volumul de aer, iluminare, sursele de încălzire și ventilație, prin raportare la condițiile climatice.

(2) Camerele de cazare și celelalte încăperi destinate persoanelor private de libertate trebuie să dispună de iluminat natural, de instalațiile necesare asigurării iluminatului artificial și să fie dotate cu utilități igienico-sanitare și instalații de încălzire.

(3) Amenajarea camerelor de cazare aflate în clădirile existente în locurile de deținere se va realiza cu maximizarea spațiilor de deținere, în funcție de configurarea structurală a clădirilor, în scopul alocării a 4 metri pătrați (mp) pentru fiecare persoană privată de libertate.

(4) Camera de deținere trebuie dotată astfel încât să ofere persoanelor private de libertate condiții pentru dormit, servirea mesei, păstrarea bunurilor și obiectelor personale, în condițiile Regulamentului de aplicare a Legii.

(5) Fiecărei persoane private de libertate i se pune la dispoziție un pat și cazarmamentul prevăzut de prevederile legale în vigoare care reglementează asigurarea structurilor și efectivelor cu materiale de resortul echipamentului, de întreținere și alte materiale specifice.

(6) În situația cazării în comun, paturile din camera de deținere pot fi suprapuse, în ansamblu de două paturi, pe cel mult două rânduri. În acest caz, paturile se amplasează astfel încât (pe cât posibil) să permită supravegherea persoanelor private de libertate prin intermediul vizetelor și vizoarelor.

(7) În mod excepțional, în situația cazării în comun, paturile din camera de deținere pot fi suprapuse și în ansamblu de 3, cu respectarea condiției de a fi asigurat un volum de cel puțin 6 mc de aer pentru fiecare persoană privată de libertate, precum și a condițiilor privind dotarea camerei de deținere.

(8) Spațiile de depozitare a bunurilor și obiectelor personale din camera de deținere, se pot amenaja sub forma unor etajere sau nișe în perete.

(9) Pentru supravegherea persoanelor private de libertate, în camera de deținere funcționează pe timpul nopții iluminatul de veghe. Aprinderea și stingerea surselor care asigură iluminatul de veghe se face doar de către personalul de pază și supraveghere.

(10) În fiecare cameră de cazare se instalează un sistem de radioficare, o priză pentru distribuire de semnal TV, cu excepția camerelor pentru executarea sancțiunii disciplinare cu izolarea, și se montează sistemul de comunicare de tip interfon.

(11) Instalațiile de încălzire trebuie să asigure, în perioada sezonului rece, o temperatură de cel puțin 19°C în camera de deținere a persoanelor private de libertate și în spațiile interioare destinate desfășurării diferitelor activități.

(12) În jurul surselor de iluminat, a caloriferelor și în dreptul ferestrelor se montează sisteme de protecție.

(13) Sistemul de alimentare cu energie electrică trebuie să permită întreruperea funcționării corpurilor de iluminat și prizelor doar de către personalul centrului.

(14) Ferestrele camerelor de deținere trebuie să fie suficient de mari, astfel încât persoanele private de libertate să poată citi la lumină naturală în condiții normale și să permită aerisirea, iar lumina artificială trebuie să corespundă standardelor tehnice recunoscute în domeniu.

(15) În fiecare centru vor fi prevăzute căi de acces pentru persoanele cu dizabilități.

(16) În cazul persoanelor private de libertate cu dizabilități vor fi prevăzute camere de cazare dotate corespunzător.

(17) La intrarea în vigoare a prezentelor norme, camerele de cazare care urmează să se construiască, precum și cele care urmează a fi supuse unor lucrări de reparații capitale, modernizări, modificări, transformări trebuie să asigure o suprafață de cel puțin 4 mp pentru fiecare persoană privată de libertate, în situația cazării în comun, respectiv 6 mp, atunci când cazarea se face individual, iar camerele de deținere trebuie să aibă o distanță de cel puțin 2 m între pereții camerei de deținere și cel puțin 2,5 m între podea și tavanul camerei de deținere.

(18) La intrarea în vigoare a prezentelor norme, grupurile sanitare care urmează să se construiască, precum și cele care urmează să fie supuse unor lucrări de reparații capitale, modernizări, modificări, transformări trebuie să se realizeze separat de camerele de cazare, complet închise, iar suprafața acestora va fi exclusă de la calculul celor 4 mp/persoană care se vor asigura în camera de cazare aferentă.

Art. 13. - (1) Spațiile centrului trebuie să fie racordate la sistemele publice de alimentare cu apă potabilă sau la surse proprii de apă care să corespundă condițiilor de calitate pentru apă potabilă.

(2) Aceste spații trebuie să fie racordate la sistemele publice de canalizare a apelor uzate sau să dispună de instalații proprii pentru colectarea, tratarea și evacuarea apelor uzate, de tip fosă septică, după caz.

(3) Grupurile și instalațiile sanitare din camerele de deținere trebuie să asigure accesul permanent la apă și să permită fiecărei persoane private de libertate să își satisfacă nevoile fiziologice ori de câte ori este necesar, în condiții de igienă și intimitate.

(4) Amenajarea camerelor de cazare trebuie să asigure fiecărei persoane private de libertate accesul la sursele de apă curentă și condiții de folosire a articolelor de toaletă pentru menținerea igienei.

(5) Grupurile sanitare vor fi separate de camerele de cazare și sunt dotate cu wc, chiuvetă cu oglindă din metal sau plastic, duș și, în funcție de posibilități, cadă pentru duș.(6) Prin excepție de la prevederile alin. (3), grupurile și instalațiile sanitare pentru persoanele

private de libertate pot fi amenajate în exteriorul camerelor de cazare, cu respectarea celorlalte condiții prevăzute la alin. (3) - (5).

(7) Administrația centrului asigură facilități pentru spălarea, uscarea, după caz, călcarea și distribuirea rufelor și cazarmamentului, cu respectarea normelor în domeniu, fie contractează aceste tipuri de servicii prin operatori economici specializați. Schimbarea lenjeriei individuale de pat se face cel puțin o dată pe săptămână, sau la nevoie.

(8) Centrul trebuie să dețină autorizație sanitară de funcționare și autorizație sanitară veterinară, eliberate de către Direcția Medicală a Ministerului Afacerilor Interne, în conformitate cu legislația în vigoare și cu prevederile prezentului regulament.

(9) Administrația centrului asigură efectuarea periodică a acțiunilor de dezinsecție și deratizare în spațiile centrului, potrivit reglementărilor în vigoare.

(10) Instalațiile de alimentare cu apă, încălzire, canalizare, electrice, după caz, se amplasează pe cât posibil în spații tehnice asigurate, în care să fie interzis accesul persoanelor private de libertate.

Art. 14. - (1) Administrația centrului asigură, în funcție de posibilități, condiții corespunzătoare și personalul necesar pentru prepararea hranei potrivit normelor de igienă a alimentației, precum și pentru păstrarea probelor de hrană. Serviciul de preparare a hranei se asigură și prin unitățile Ministerului Afacerilor Interne sau, contra cost, prin unități ale Administrației Naționale a Penitenciarelor sau prin intermediul operatorilor economici, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) Hrănirea persoanelor private de libertate se face potrivit normelor de hrană specifice Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) Distribuirea hranei preparate potrivit alin. (1) se realizează cu respectarea normelor de igienă a alimentației, de către personalul desemnat de administrația centrului sau în condițiile art. 257 alin. (5) lit. a) din Regulamentul de aplicare a Legii.

(4) Oficiul alimentar din cadrul centrelor se dotează de către administrația centrului cu facilitățile necesare pentru încălzirea hranei, păstrarea alimentelor perisabile și neperisabile, păstrarea probelor de hrană și manipularea alimentelor, spălarea și depozitarea veselei.

(5) Centrul se dotează cu spații frigorifice suficiente pentru păstrarea alimentelor perisabile primite sau cumpărate de către persoanele private de libertate, precum și cu un frigider pentru păstrarea probelor de hrană pe o perioadă de 48 ore. Administrația centrului desemnează persoanele cu atribuții de recoltare și păstrare a probelor de hrană.

(6) Servirea hranei are loc, de regulă, în camerele de deținere.

(7) Toate activitățile de aprovizionare, transport, depozitare, preparare, distribuție și servire a hranei se fac cu respectarea legislației privind igiena alimentației și pentru siguranța alimentelor.

Art. 15. – (1) În fiecare centru funcționează o bibliotecă.

(2) În funcție de posibilități, administrația centrului organizează în interiorul centrului o încăpere destinată desfășurării unor activități recreative, precum și pentru folosirea fondului de carte. Această încăpere poate fi dotată cu puncte de documentare și informare electronică.

(3) Dotarea bibliotecii se face cu mobilier adecvat, iar fondul de carte se asigură prin achiziții efectuate de administrația centrului sau prin sponsorizări ori donații.

(4) Accesul la bibliotecă se face, zilnic, conform programului stabilit prin Regulamentul de ordine interioară.

(5) Alături de cărți și reviste de interes general, în bibliotecă se găsesc și mapele cuprinzând actele normative prevăzute la art. 61 din Lege.

(6) Se interzice păstrarea în bibliotecă a cărților și revistelor cu caracter pornografic, sexual, xenofob sau cele care conțin articole care îndeamnă la discriminarea unor categorii de persoane.

(7) Supravegherea persoanelor private de libertate în spațiile prevăzute la alin. (2) se poate face și prin intermediul camerelor video.

Art. 16. – (1) Este interzisă efectuarea de mențiuni, adnotări sau desene pe cărțile și mapele prevăzute la art. 15 alin. (5), împrumutate din bibliotecă.

(2) Cu ocazia reprimirii cărților sau mapelor prevăzute la art. 15 alin. (5) distribuite persoanelor private de libertate, personalul centrului este obligat să verifice starea acestora.

Art. 17. - (1) În funcție de capacitatea fiecărui centru se amenajează una sau mai multe curți de plimbare care să permită acordarea dreptului la plimbare zilnică, pentru toate persoanele private de libertate, conform programului zilnic.

(2) Curțile de plimbare pot fi acoperite parțial pentru a permite acordarea dreptului la plimbare zilnică și în condiții meteo nefavorabile.

(3) În interiorul curților de plimbare se pot monta bare fixe sau alte aparate de gimnastică pentru efectuarea de exerciții fizice. În funcție de posibilități, curtea de plimbare poate fi dotată cu elemente fixe pentru asigurarea odihnei și relaxării.

(4) Amenajarea curților de plimbare trebuie să permită supravegherea permanentă a persoanelor private de libertate și pătrunderea luminii naturale, asigurând totodată condiții care să nu permită primirea sau transmiterea de către persoanele private de libertate a unor bunuri sau înscrisuri.

(5) La nivelul centrelor, în funcție de posibilități, pot fi amenajate, în incinta sectorului de cazare, spații destinate efectuării exercițiilor fizice.

Art. 18. - (1) În funcție de capacitatea fiecărui centru se amenajează una sau mai multe camere care să permită acordarea dreptului la vizită, în condițiile art. 248 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Legii, pentru toate persoanele private de libertate.

(2) Convorbirile persoanelor private de libertate cu persoanele vizitatoare se efectuează prin intermediul sistemelor de comunicații montate, de o parte și de alta a dispozitivului de separare. Dispozitivul de separare este prevăzut cu fantă care să permită transmiterea de înscrisuri în condițiile Regulamentului de aplicare a Legii.

(3) Accesul persoanelor private de libertate și al persoanelor vizitatoare în camera de acordare a dreptului la vizită se face, de regulă, prin intermediul unor intrări separate.

Art. 19. - (1) Amenajarea și dotarea spațiilor din sectorul de cazare și sectorul administrativ sunt prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Spațiile destinate acordării asistenței medicale se amenajează în sectorul de cazare sau, după caz, în sectorul administrativ și sunt dotate și autorizate sanitar în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 20. - (1) Camera șefului de schimb se organizează în cadrul centrului, distinct de sectorul de cazare și se dotează cu mijloacele tehnice necesare depozitării registrelor de evidență, redactării și multiplicării documentelor, comunicării cu interiorul și exteriorul, accesului la bazele de date, supravegherii video, recepționării semnalizării optice și acustice din camerele de deținere.

(2) Camera șefului de schimb se dotează cu mobilierul necesar depozitării telefoanelor mobile și a altor mijloace de comunicare la distanță, a cartelelor SIM, a dispozitivelor de tip GPS, a modem-urilor de internet și a mediilor de stocare a datelor ce aparțin personalului centrului aflat în serviciu.

(3) Între camera ofițerului de serviciu și centru se asigură sisteme de legătură și alarmare.

Capitolul III **Primirea persoanelor private de libertate**

Art. 21. - Activitatea de primire a persoanelor private de libertate în centre se organizează în spații anume destinate din sectorul administrativ, mobilate și dotate în mod corespunzător, astfel încât să permită desfășurarea, în condiții de siguranță și igienă, a activităților prevăzute la art. 43 din Lege și, după caz, posibilitatea separării până la repartizarea în camerele de deținere.

Secțiunea 1 - Documentele necesare pentru primirea în centru a persoanelor private de libertate

Art. 22. – (1) Persoanele private de libertate sunt primite în centru oricând, în baza documentelor prevăzute la art. 236 din Regulamentul de aplicare a Legii, după stabilirea identității acestora, pe baza: cărții de identitate, cărții electronice de identitate, cărții de identitate provizorie, buletinului de identitate, pașaportului, aflate în termen de valabilitate sau a procesului-verbal de stabilire a identității întocmit de organul de executare. Mandatul de arestare preventivă și mandatul de executare a pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață sunt însoțite, după caz, de o copie de pe încheierea de ședință sau copie de pe hotărârea de condamnare, dacă au fost comunicate de instanța de judecată organului de executare.

(2) Organul de executare întocmește procesul-verbal de stabilire a identității în situația în care asupra persoanelor private de libertate nu se găsesc documentele prevăzute la alin. (1), însă identitatea și, după caz, existența documentelor este confirmată de verificările efectuate în Registrul național de evidență a persoanelor, în evidențele Inspectoratului General pentru Imigrări sau a altor instituții, după caz.

(3) În cazul în care stabilirea identității nu se poate realiza în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2), organul de executare întocmește un proces-verbal de identificare din care să rezulte că persoana privată de libertate prezentată este cea față de care s-a dispus măsura preventivă sau pedeapsa, la care anexează, după caz, toate actele și documentele deținute care au condus la identificarea acesteia.

(4) Șeful unității dispune măsurile necesare în vederea demarării procedurii de înregistrare tardivă a nașterii persoanei private de libertate și obținerii unui document de identitate.

(5) În vederea obținerii unui document de identitate sau confirmării identității persoanei private de libertate de către misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului de proveniență a străinului, șeful unității dispune măsurile necesare, în mod direct sau prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe.

(6) În cazul solicitanților de azil, prevederile alin. (5) se aplică cu respectarea art. 10 din Legea 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare. Răspunsul primit de la misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului de proveniență a străinului se comunică, în copie, Inspectoratului General pentru Imigrări pentru valorificare potrivit competențelor.

(7) În cazul în care persoana a fost subiect al altor măsuri preventive în cauza în care a fost arestată preventiv sau condamnată, documentele prevăzute la art. 236 din Regulamentul de aplicare a Legii vor fi completate cu *Fișa de cunoaștere individuală*, ce conține mențiuni privind comportamentul persoanei private de libertate și dacă s-a sustras pe timpul cât s-a aflat în executarea acestora. În situația în care organul de executare nu deține *Fișa de cunoaștere individuală*, centrul va primi persoana, urmând ca aceasta să fie transmisă în termen de 20 zile lucrătoare.

Art. 23. – (1) Organul de poliție care a primit spre executare măsurile dispuse prin documentele prevăzute la art. 236 alin. (1) lit. a) și alin. (4) lit. a) din Regulamentul de aplicare a Legii, denumit în continuare *organ de executare*, procedează la verificarea conținutului documentelor, iar în cazul în care constată existența unor erori materiale sesizează, de îndată, organul judiciar care a întocmit documentul în vederea îndreptării erorilor.

(2) Dacă documentele prevăzute la alin. (1) conțin erori materiale, dar permit identificarea persoanei și stabilirea măsurii dispuse în raport cu datele de identificare existente în evidențele organelor de poliție și dispozitivul hotărârii instanței de judecată, centrul primește persoana în cauză, urmând ca organul de executare să remită documentul rectificat, imediat după primirea acestuia de la organul judiciar.

(3) Persoana privată de libertate pentru care a fost emis un mandat de arestare în lipsă și care nu a fost confirmat, se primește în centru, în baza documentelor prevăzute la art. 236 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Legii, împreună cu procesul verbal ce conține motivele neprezentării la organul judiciar competent, urmând ca unitatea de poliție să procedeze potrivit prevederilor art. 231 alin. (4) din Codul de procedură penală.

Art. 24. – (1) Persoanele condamnate sunt primite temporar în centre, până la încetarea motivelor care fac imposibilă depunerea directă în penitenciar, în cazurile prevăzute la art. 236 alin. (4), (6) și (7) din Regulamentul de aplicare a Legii, precum și în următoarele cazuri temeinic justificate:

a) când le-a fost atribuită calitatea de martori amenințați, vulnerabili sau protejați, în condițiile legii;

b) după încetarea situației expuse în art. 236 alin. (10) din Regulamentul de aplicare a Legii sau în cazul producerii unui accident de circulație, în urma căruia persoana condamnată a suferit vătămări corporale și a fost necesară internarea într-o unitate spitalicească.

(2) La expirarea perioadei, respectiv încetarea motivelor care au determinat depunerea temporară în centru, deținutul este transferat în penitenciar.

Art. 25. – (1) Introducerea în centru și repartizarea pe camere se face după aprobarea *Notei de introducere*, întocmită, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2, și semnată de către organul de executare care solicită introducerea în centru a persoanei private de libertate.

(2) *Nota de introducere* se aprobă de către șeful unității, de adjuncții acestuia sau de către ofițerul care asigură continuitatea conducerii, cu avizul prealabil al șefului centrului de rețineră și arestare preventivă sau al persoanei desemnate de acesta.

(3) În afara orelor de program, *Nota de introducere* se aprobă de către ofițerul de serviciu pe unitate, în condițiile alin. (2).

(4) În situația în care este organizată o structură cu rol de coordonare, îndrumare și control a centrelor de rețineră și arestare preventivă care funcționează pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, șeful structurii prevăzută la art. 2 lit. a) stabilește prin dispoziție modalitatea de avizare și aprobare a *Notei de Introducere*. În mod similar, se reglementează și în situația în care centrul funcționează într-un alt sediu administrativ față de cel în care funcționează unitatea în cadrul căreia este organizat.

(5) În cazul în care identitatea acestora sau măsura ce urmează a fi executată nu poate fi stabilită în condițiile prezentului regulament, persoanele în drept să aprobe *Nota de introducere* resping motivat primirea persoanelor private de libertate.

(6) În cazul în care se impune ca persoana aflată în curs de cercetare penală sau judecată să fie cazate separat de celelalte persoane indicate de organul judiciar pe perioada custodierii, se va face mențiune specială în acest sens pe „*Nota de introducere*” în centru.

Secțiunea a 2 –a - Examenul medical al persoanelor private de libertate la primirea în centru

Art. 26. – (1) Persoanele private de libertate sunt obligate să se supună, la primirea în centru, efectuării unui examen medical clinic general cu scopul depistării semnelor evidente de agresiune, adicții, tulburări psihice, risc de suicid, depistării bolilor infectocontagioase și parazitare care impun izolarea de colectivitate până la vindecare sau internarea într-o unitate spitalicească de profil și cunoașterii antecedentelor patologice și afecțiunilor cronice care impun instituirea de îndată a unei terapii medicamentoase adecvate și regim igienico-dietetic.

(2) Repartizarea și introducerea în camera de cazare se face după efectuarea vizitei medicale la primirea în centru.

(3) În situația în care personalul medico-sanitar care asigură asistența medicală la nivelul centrului, din motive temeinic justificate, nu se poate prezenta pentru a efectua examenul medical, persoana privată de libertate este prezentată la o unitate din rețeaua sanitară publică în condițiile art. 238 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Legii. Șeful unității stabilește personalul care asigură prezentarea persoanei private de libertate la unitatea din rețeaua sanitară publică.

(4) Cu ocazia examenului medical efectuat la introducerea în centru, personalul medico-sanitar care asigură asistența medicală la nivelul centrului îi aduce la cunoștință drepturile și obligațiile privind acordarea asistenței medicale. Totodată, solicită persoanei private de libertate o declarație cu privire la antecedentele medicale, întocmește fișa medicală a acesteia și îi aduce la cunoștință faptul că își asumă întreaga responsabilitate cu privire la consecințele ce decurg din nedeclararea datelor cu privire la antecedentele medicale sau a tratamentelor în curs.

(5) Dacă persoana privată de libertate nu vorbește sau nu înțelege limba română,

informațiile i se aduc la cunoștință în limba maternă ori în una din limbile de circulație internațională, prin intermediul unei persoane care poate comunica cu persoana sau prin înmânarea unui document care cuprinde aceste informații, redactat, după caz, în limba pe care o cunoaște sau într-o limbă de circulație internațională, inclusiv declarația pe proprie răspundere privind starea sa de sănătate și consimțământul informat.

(6) În cazul în care persoana privată de libertate se declară consumator de droguri, personalul medico-sanitar informează în scris șeful centrului în vederea trimiterii persoanei la un consult medical de specialitate. Dacă persoana privată de libertate are nevoie de servicii medicale ca urmare a consumului de droguri, iar condițiile medicale existente la nivelul centrului nu sunt suficiente, se apelează la servicii medicale specializate din sistemul public de sănătate în cadrul unităților desemnate potrivit legii, asigurarea managementului de caz realizându-se conform alin. (8) lit. c).

(7) În situația în care persoana privată de libertate declară că este inclusă într-un program integrat de asistență în formă de program substitutiv cu agoniști de opiacee, personalul medico-sanitar care asigură asistența medicală la nivelul centrului informează în scris șeful centrului și notifică Agenția Națională Antidrog.

(8) Agenția Națională Antidrog adoptă măsurile disponibile și necesare pentru continuarea tratamentului potrivit prevederilor legale în vigoare, procedând la:

a) verificarea în bazele de date specifice a furnizorului de tratament la care persoana privată de libertate se află în evidență și asistență;

b) contactarea medicului curant din cadrul furnizorului de tratament pentru transmiterea datelor referitoare la modalitatea de tratament și doza zilnică;

c) asigurarea managementului cazului prin Centrul de prevenire, evaluare și consiliere antidrog;

d) asigurarea zilnică, prin resurse proprii, a personalului specializat și medicației necesare, a continuării tratamentului și a asistenței specializate, la nivelul centrului.

(9) În situația în care personalul medico-sanitar constată în urma vizitei medicale la primirea în centru, că se impun investigații suplimentare de specialitate sau pe linie de sănătate publică, șeful unității stabilește personalul care asigură prezentarea persoanei private de libertate la unitatea medicală recomandată de către personalul medico-sanitar în vederea completării efectuării investigațiilor suplimentare sau, după caz, internării cu luarea măsurilor privind paza permanentă a acesteia. În cazurile în care starea de sănătate a persoanei private de libertate impune acest lucru, aceasta este însoțită și de către personalul medico-sanitar.

Art. 27. – (1) Dacă persoana privată de libertate refuză investigațiile și tratamentul de specialitate, personalul medico-sanitar consemnează refuzul în fișa medicală și registrul de consultații și aduce la cunoștința persoanei private de libertate cele menționate solicitând semnarea fișei medicale, respectiv registrul de consultații.

(2) Refuzul persoanei private de libertate de a se supune controlului medical ori de a semna fișa medicală și registrul de consultații, se consemnează într-un proces-verbal, care este semnat și parafat de către personalul medico-sanitar precum și de către lucrătorii de poliție care însoțesc persoana. Documentul se atașează fișei medicale.

Art. 28. – (1) Persoanele private de libertate depistate cu afecțiuni infectocontagioase acute sau suspecte de asemenea afecțiuni sunt cazate în camere separate, până la internarea lor în unități medicale de profil.

(2) Persoanele private de libertate cu afecțiuni infectocontagioase sau urgențele medico-chirurgicale se transferă în vederea internării la unitățile spitalicești de profil, numai cu ambulanțele dotate corespunzător, cu respectarea normelor în domeniu.

Art. 29. – (1) În urma examinării medicale efectuate persoanelor private de libertate la primirea în centru, personalul medico-sanitar consemnează toate constatările efectuate, măsurile medicale stabilite și cele necesare pentru intrarea în colectivitate în fișa medicală și registrul de consultații.

(2) Personalul medical are obligația de a informa în scris șeful centrului, cu privire la existența oricărei situații speciale privind starea de sănătate a persoanei private de libertate, indicând totodată măsurile necesare a fi luate.

Art. 30. – (1) În situația în care examenul medical a fost efectuat de către un asistent medical, acesta prezintă medicului fișa medicală în cel mai scurt timp posibil de la examinare, iar medicul este obligat să efectueze examenul clinic al persoanei private de libertate cu completarea tuturor documentelor medicale necesare.

(2) În situația prezentată la alin. (1), asistentul medical este obligat să informeze imediat medicul despre orice situație deosebită în legătură cu starea de sănătate a persoanei private de libertate, în vederea stabilirii măsurilor necesare.

Art. 31. – (1) În termen de maximum 72 de ore de la primirea în centru se efectuează examenul clinic complet al persoanei private de libertate cu stabilirea diagnosticului clinic, necesarului de îngrijiri și investigații medicale. Rezultatele examinărilor medicale se consemnează în registrul de consultații și în fișa medicală.

(2) În vederea prevenirii apariției unor cazuri de tuberculoză la nivelul centrului și a depistării active a unor astfel de cazuri la primirea în centru, personalul medico-sanitar efectuează planificarea persoanelor private de libertate la examen de specialitate pneumoftiziologic la unitatea sanitară competentă, în conformitate cu programul național de sănătate.

Art. 32. – (1) În cazul în care personalul medico-sanitar care efectuează examenul medical constată că persoana privată de libertate prezintă urme de violență, a fost supusă la tortură, tratamente inumane sau degradante ori la rele tratamente sau acuză violențe împotriva sa are obligația de a sesiza, de îndată, unitatea de parchet competentă.

(2) În această situație personalul medico-sanitar întocmește un proces verbal în care consemnează cele constatate, care se transmite de îndată unității de parchet competente prin note telefonice, fax, poștă electronică, sau prin orice mijloc în măsură să producă un document scris, condiții care să permită autorităților destinate să-i stabilească autenticitatea.

(3) Toate constatările efectuate de personalul medico-sanitar cu această ocazie sunt consemnate obligatoriu în fișa medicală.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1), persoana privată de libertate are dreptul de a cere, în scris, să fie examinată la locul de deținere, de către un medic legist sau de un medic desemnat de către aceasta.

(5) Certificatul medico-legal eliberat de medicul legist se anexează la fișa medicală, după ce persoana privată de libertate a luat cunoștință de conținutul său, sub semnătură.

(6) Cheltuielile ocazionate de examenele medicale prevăzute la alin. (4) se suportă de către solicitant. În cazul în care persoana privată de libertate nu dispune de bani în cont, cheltuielile ocazionate de examenul medical se suportă de administrația centrului.

Secțiunea a 3 – a - Percheziția și controlul bagajelor

Art. 33. – (1) La primirea în centru, persoanele private de libertate sunt supuse percheziției corporale amănunțite și controlului bagajelor, în condițiile stabilite prin prezentul Regulament.

(2) Percheziția corporală amănunțită și controlul bagajelor se realizează sub coordonarea șefului de schimb, de către personalul desemnat de acesta.

(3) Înainte de efectuarea percheziției corporale amănunțite, persoanele private de libertate sunt informate de către șeful de schimb cu privire la bunurile care pot fi păstrate asupra lor, bunurile care sunt interzise și consecințele care decurg din nedeclararea și deținerea bunurilor în alte condiții decât cele legale și regulamentare.

(4) Bunurile ce pot fi păstrate de persoanele private de libertate pe timpul cât se află în camerele de deținere, precum și bunurile ce pot fi păstrate de acestea în alte spații ale centrului și folosite temporar, sunt prevăzute în anexa nr. 2 din Regulamentul de aplicare a Legii.

(5) Bunurile, obiectele de valoare și sumele de bani, în lei sau valută, nedeclarate și deținute în alte condiții decât cele legale și regulamentare, găsite cu ocazia percheziției, se confiscă potrivit legii.

Art. 34. – (1) Bunurile de valoare și bijuteriile găsite asupra persoanelor private de libertate, cu ocazia primirii în centru, după inventariere, se consemnează în bonuri de primire în păstrare și se păstrează în camera sau fișetul special destinat.

(2) Sumele de bani declarate de persoanele private de libertate la primirea în centru se consemnează în fișa contabilă nominală și pot fi folosite în condițiile prevăzute de Lege.

(3) Bunurile care nu pot fi păstrate asupra lor sau folosite de către persoanele private de libertate se inventariază și se păstrează în magazie separat de celelalte bunuri sau, la cererea scrisă a acestora, sunt predate membrilor de familie, aparținătorilor sau altor persoane ori depuse la instituții autorizate să le păstreze.

Art. 35. – (1) Percheziția corporală amănunțită presupune examinarea corporală externă a unei persoane, a părului, a îmbrăcămintei, a obiectelor pe care aceasta le are asupra sa sau sub controlul său, la momentul efectuării percheziției.

(2) Percheziția corporală amănunțită se execută în spații special amenajate nesupravegheate video, de către un polițist de același sex cu persoana percheziționată în condiții care să nu lezeze demnitatea persoanei private de libertate și cu respectarea dreptului acesteia la viața intimă.

(3) În cadrul percheziției corporale amănunțite asupra persoanei private de libertate, se

interzice urmărirea descoperirii obiectelor interzise prin efectuarea de exerciții fizice.

(4) În vederea prevenirii contaminării biologice, persoanele care execută percheziția corporală amănunțită poartă echipament de protecție, constând în halat din material textil și mănuși de examinare de unică folosință.

Art. 36. – (1) La primirea în centru, percheziția cavităților corporale ale persoanelor private de libertate se realizează de către personalul medico-sanitar al centrului sau, după caz, de către personal medical de specialitate, în situații temeinic justificate, la solicitarea scrisă a personalului centrului.

(2) Procesul-verbal sau documentele medicale întocmite cu ocazia efectuării percheziției cavităților corporale se anexează la procesul-verbal întocmit cu ocazia introducerii în centru, iar concluziile se consemnează în fișa medicală și Registrul de consultații, de către personalul medical al centrului.

(3) Pe toată perioada deținerii în centru, percheziția cavităților corporale se realizează în condițiile alin. (1) ori de câte ori este nevoie, iar procesul-verbal sau documentele medicale întocmite cu această ocazie se anexează la dosarul individual.

Art. 37. – (1) Activitatea de percheziție corporală amănunțită și control al bagajelor a persoanei private de libertate se consemnează, sub coordonarea șefului de schimb, de către personalul anume desemnat de către acesta, în procesul-verbal întocmit cu ocazia introducerii în centru, în care se fac mențiuni cu privire la data și ora primirii, camera în care urmează să fie repartizat, datele de identitate, sumele de bani, bijuteriile și obiectele de valoare găsite asupra acesteia, cu precizarea caracteristicilor de individualizare, precum și alte date care se apreciază că trebuie menționate.

(2) Procesul-verbal întocmit cu ocazia primirii în centru se semnează de persoana care efectuează percheziția corporală amănunțită și controlul bagajelor și de către persoana privată de libertate.

(3) Procesul-verbal întocmit cu ocazia primirii în centru se încheie în trei exemplare, dintre care:

- a) exemplarul nr. 1 se înmânează persoanei private de libertate;
- b) exemplarul nr. 2 se anexează la dosarul individual;
- c) exemplarul nr. 3 se clasează la urma dosarului.

(4) În cazul în care asupra persoanei private de libertate se găsesc obiecte, înscrisuri sau valori care interesează urmărirea penală sau care sunt interzise la deținere, administrația centrului informează organul de urmărire penală competent, iar procesul-verbal întocmit cu ocazia primirii în centru se încheie în patru exemplare, trei dintre acestea având destinația prevăzută la alin. (3), iar al patrulea se remite organului de urmărire penală competent, împreună cu obiectele, înscrisurile sau valorile respective.

(5) Persoana privată de libertate asistă la controlul bagajelor și al bunurilor personale.

(6) Procesul verbal întocmit cu ocazia primirii în centru se înregistrează sub numărul curent corespunzător din *Registrul de evidență a primirii și punerii în libertate a persoanelor reținute sau arestate preventiv*.

Secțiunea a 4-a - Confirmarea comunicării despre prezența în centru, informarea inițială cu privire la drepturi, obligații și interdicții, recompense, abateri și sancțiuni

disciplinare și intervierea persoanei

Art. 38. – (1) La primirea în centru, șeful de schimb aduce la cunoștința persoanei, sub semnătură, posibilitatea de a informa personal sau de a solicita administrației centrului să informeze un membru al familiei sau o altă persoană desemnată de către aceasta, despre locul unde este deținută, drepturile, obligațiile și interdicțiile, recompensele care pot fi acordate, abaterile și sancțiunile disciplinare care se pot aplica. În cazul persoanei arestate preventiv, șeful de schimb va aduce la cunoștință și dispozițiile art. 228 alin. (2) - (5) din Codul de procedură penală. Dovada confirmării comunicării locului de deținere și aducerii la cunoștință se consemnează în procesul-verbal întocmit conform anexei nr. 2 și se depune la dosarul individual.

(2) În cazul minorilor se realizează o informare specifică în raport cu vârsta, făcându-se precizări referitoare la situația lor particulară, astfel încât aspectele prevăzute la alin. (1) să fie ușor de înțeles.

(3) În cazul persoanelor private de libertate analfabete, informarea se realizează în prezența unei alte persoane private de libertate.

(4) În cazul persoanelor private de libertate care nu vorbesc sau nu înțeleg limba română, nu se pot exprima ori au deficiențe de comunicare, informarea se realizează prin intermediul unei persoane care poate comunica cu aceasta sau prin înmânarea unui document care cuprinde aceste informații, redactat, după caz, în limba pe care o cunosc sau într-o limbă de circulație internațională. Dacă persoana nu este cetățean român dovada informării cu privire la drepturile prevăzute de art. 43 alin. (6) din Lege se consemnează în documentul prevăzut anexei nr. 2 care se depune la dosarul individual și se comunică, în copie, Inspectoratului General pentru Imigrări pentru valorificare potrivit competențelor.

(5) În cazul persoanelor private de libertate aparținând minorităților naționale, informarea se poate face în limba lor maternă.

(6) În situația persoanelor private de libertate prevăzute la alin. (3) și (4), procesul – verbal este semnat sau după caz, confirmat prin depunerea impresiunii papilare de către persoana în cauză, de persoana care asistă la activitatea de informare, precum și de către polițistul care a realizat informarea.

(7) Administrația centrului are obligația să pună la dispoziția persoanelor private de libertate un exemplar al regulamentului de ordine interioară, în fiecare cameră de cazare.

Art. 39.- (1) Informarea cu privire la locul de deținere prevăzută la art. 38 alin. (1) se realizează de către persoana privată de libertate sau de personalul centrului, imediat după introducerea în centru.

(3) În procesul-verbal prevăzut la art. 38 se consemnează modalitatea de exercitare a dreptului și, după caz, eventualul refuz al persoanei private de libertate de a informa despre locul unde este deținută.

Art. 40. – (1) Șeful de schimb chestionează persoană privată de libertate cu privire la nevoile imediate legate de starea de sănătate și siguranța sa personală, pentru luarea măsurilor de protecție necesare sau informarea medicului. Rezultatul chestionării se consemnează în procesul verbal prevăzut la art. 38.

(2) Șeful de schimb informează persoana și cu privire la posibilitatea accesării fondului

de carte și studierii actelor normative și regulamentelor prevăzute la art. 61 alin. (1) din Lege, precum și a Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, existente la bibliotecă, pe toată perioada deținerii în centru.

Secțiunea a 5-a - Măsuri igienico-sanitare

Art. 41. - (1) Înainte de a fi introduse în cameră, persoanele private de libertate sunt supuse după caz, îmbăierii și unor măsuri igienico-sanitare adecvate, potrivit normelor stabilite de Ministerul Sănătății pentru intrarea în colectivitate și/sau recomandate de către medic.

(2) Cu această ocazie, personalul centrului pune la dispoziția persoanei private de libertate un set de produse igienico-sanitare, al cărui conținut este stabilit prin ordinul privind asigurarea structurilor și efectivelor cu material de resortul echipamentului, de întreținere și alte materiale specifice. Refuzul primirii produselor se consemnează în scris în procesul verbal prevăzut la art. 38.

Secțiunea a 6 – a - Repartizarea pe camere a persoanelor private de libertate

Art. 42. – (1) Persoanele private de libertate sunt cazate, de regulă, în comun, cu respectarea normelor igienico-sanitare, în funcție de suprafața și volumul camerelor de deținere, de numărul paturilor, precum și de posibilitățile de iluminare și aerisire naturală.

(2) Repartizarea pe camere a persoanele private de libertate se face de șeful de schimb în condițiile art. 256 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Legii. La repartizarea pe camere pot fi avute în vedere și următoarele criterii de separație:

a) persoanele ce prezintă un grad ridicat de periculozitate se cazează separat de celelalte persoane;

b) persoanele menținute în centru pentru asigurarea protecției, potrivit legii, se cazează separat de celelalte persoane;

c) persoanele aflate în curs de cercetare penală sau judecată se cazează separat de celelalte persoane indicate de organul judiciar pe perioada specificată de acesta;

d) persoanele consumatoare de substanțe stupefiante sau psihotrope la momentul primirii în centru, se cazează separat de celelalte persoane pe perioada stabilită de medic;

e) persoanele cu afecțiuni acute ori boli contagioase, ce necesită supraveghere medicală, se cazează separat de celelalte persoane până la transferarea lor în unități sanitare de profil din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor ori Ministerului Sănătății;

f) persoanele care pot fi victimizate prin natura funcțiilor ocupate anterior privării de libertate sau prin valorile sociale atinse prin săvârșirea infracțiunilor comise se cazează separat de celelalte persoane.

(3) Repartizarea pe camerele de deținere a persoanelor private de libertate, pe baza criteriilor de separație prevăzute la alin. (2) teza a II-a, se face cu respectarea strictă a principiului separării femeilor de bărbați și a tinerilor de ceilalți majori și cu avizul prealabil al șefului centrului sau al persoanei desemnate de acesta.

(4) În situația în care spațiile disponibile permit acest lucru, nefumătorii vor fi cazați separat de fumători. Se va menționa în cuprinsul procesului verbal prevăzut la art. 38 opțiunea persoanei private de libertate de a fi cazată separat de fumători.

(5) Persoana privată de libertate este însoțită la camera de deținere indicată în

procesul –verbal întocmit cu ocazia introducerii în centru, de către polițistul din postul de pază și supraveghere al centrului.

Art. 43. – (1) Mutarea persoanelor private de libertate dintr-o cameră de deținere în alta se face numai cu aprobarea șefului centrului, pentru respectarea criteriilor de separație, menținerea ordinii în interiorul centrului, precum și în alte cazuri temeinic justificate.

(2) Evidența mutărilor prevăzute la alin. (1) se ține în „*Registrul evidență camere de deținere*” și „*Oglinda centrului*”.

Secțiunea a 7-a - Înregistrarea primirii în evidențele centrului

Art. 44. – (1) La primirea în centru, șeful de schimb verifică existența, valabilitatea și autenticitatea documentelor prezentate de organul de executare.

(2) După primirea persoanelor private de libertate, șeful de schimb și/sau personalul anume desemnat din cadrul centrului înregistrează în evidențele specifice această activitate, prin:

a) completarea corespunzătoare a „*Registrului de evidență a primirii și punerii în libertate a persoanelor reținute sau arestate preventiv*”;

b) efectuarea mențiunilor în „*Oglinda centrului*”.

(3) Numărul de ordine din *Registrul de evidență a primirii și punerii în libertate a persoanelor reținute sau arestate preventiv*, reprezintă numărul dosarului individual al persoanei private de libertate.

(4) În „*Oglinda centrului*” se menționează numele și prenumele persoanei private de libertate și date privind organul de urmărire penală care instrumentează cauza.

(5) Introducerea datelor personale și judiciare în aplicația informatizată de gestiune a datelor despre persoanele private de libertate, se realizează de către personal anume desemnat din cadrul centrului.

(6) Datele personale și judiciare ale persoanelor private de libertate care nu sunt cetățeni români se comunică, în scris, la Inspectoratul General pentru Imigrări, în termen de 24 ore de la primirea în centru.

Secțiunea a 8 – a - Comunicarea situației juridice a persoanei private de libertate

Art. 45. – (1) Începerea executării pedepsei, a măsurii reținerii sau arestării preventive de către un cetățean român se comunică, în termen de 24 ore de la primirea în centru, formațiunii de cazier judiciar, statistică și evidențe operative din cadrul inspectoratului de poliție județean sau Direcției Generale de Poliție a Municipiului București corespunzătoare locului de naștere a persoanei private de libertate, sau Direcției Cazier Judiciar, Statistică și Evidențe Operative, în situația în care aceasta este născută în străinătate sau locul de naștere nu este cunoscut.

(2) Începerea executării pedepsei, a măsurii reținerii sau arestării preventive de către o persoană care nu este cetățean român se comunică, în termen de 24 ore de la primirea în centru, Direcției Cazier Judiciar, Statistică și Evidențe Operative din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române precum și Inspectoratului General pentru Imigrări.

(3) Comunicările prevăzute la alin. (1) și (2) către structurile de cazier judiciar, statistică și evidențe operative au atașate fișele dactiloscopice decadactilare.

Art. 46. – (1) Întreruperea sau încetarea executării pedepsei sau a măsurii arestării preventive de către un cetățean român se comunică, în termen de 48 ore de la ieșirea din centru, formațiunii de cazier judiciar din cadrul inspectoratului de poliție județean sau Direcției Generale de Poliție a Municipiului București corespunzătoare locului de naștere a persoanei private de libertate, sau Direcției Cazier Judiciar, Statistică și Evidențe Operative, în situația în care persoana este născută în străinătate sau locul de naștere nu este cunoscut.

(2) Întreruperea sau încetarea executării pedepsei sau a măsurii arestării preventive de către o persoană care nu este cetățean român se comunică, în termen de 48 ore de la ieșirea din centru Direcției Cazier Judiciar, Statistică și Evidențe Operative și Inspectoratului General pentru Imigrări.

Art. 47. – În cazul în care termenele prevăzute în art. 45 și 46 se împlinesc într-o zi nelucrătoare, comunicarea se va face până la ora 16:00 a primei zile lucrătoare.

Secțiunea a 9 – a - Amprentarea și fotografierea persoanelor private de libertate

Art. 48. – (1) La primirea persoanei private de libertate în centru, personalul anume desemnat de către șeful centrului procedează la fotografierea și prelevarea impresiunilor decadactilare ale persoanei private de libertate, precum și actualizarea bazelor de date.

(2) Fotografierea, din față și profil, precum și prelevarea impresiunilor decadactilare se realizează de către personalul propriu sau cel din cadrul formațiunilor de profil, în termen de 24 de ore de la primirea în centru.

(3) Fișa cuprinzând impresiunile decadactilare se completează în două exemplare, având următoarea destinație:

a) exemplarul nr. 1, se comunică formațiunii de cazier judiciar, statistică și evidențe operative prevăzută la art. 45 alin. (1) sau, după caz, la alin. (2);

b) exemplarul nr. 2, se anexează la dosarul individual.

(4) În cazul în care termenul prevăzut la alin. (1) se împlinește într-o zi nelucrătoare, activitățile prevăzute la alin. (2) și (3) se efectuează până la ora 16:00 a primei zile lucrătoare.

Capitolul IV

Scoaterea și transferul persoanelor private de libertate din și în centru

Secțiunea 1 – Reguli generale privind scoaterea din centru a persoanelor private de libertate

Art. 49. - (1) Scoaterea din centru a persoanelor private de libertate în incinta sediului unității în care funcționează acesta, în vederea efectuării cercetării penale, exercitării unor drepturi sau pentru activități de muncă neremunerată se face în baza unui "*Bon de scoatere*", în care se menționează numele și prenumele persoanei, data și ora scoaterii, camera sau locul unde este scos și motivul, precum și ora la care este reintrodus în centru, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2.

(2) Scoaterea persoanei private de libertate în afara sediului unității de poliție în care

funcționează centrul se face în baza „*Notei de scoatere din centru*” aprobată în condițiile art. 25 alin. (2) - (4), întocmită conform anexei nr. 2.

(3) În situația în care aprobarea *Notei de scoatere din centru* se realizează în condițiile art. 25 alin. (3) ofițerul de serviciu pe unitate informează șeful unității de poliție și șeful centrului, pe cât posibil anterior scoaterii persoanei private de libertate din centru.

Art. 50. – (1) După primirea notei de scoatere și verificarea identității polițiștilor care solicită scoaterea, șeful de schimb consemnează în *Registrul de evidență a scoaterilor din centru* informațiile corespunzătoare, completează și semnează nota de scoatere la rubricile special alocate.

(2) Membrii escortei efectuează controlul corporal sumar al persoanei private de libertate și, după caz, al bagajelor și semnează cu privire la preluarea acesteia la rubrica special destinată din *Registrul de evidență a scoaterilor din centru*.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător în cazul scoaterii din centru în condițiile art. 49 alin. (1).

Art. 51. – (1) La reintroducerea persoanei private de libertate în centru, personalul de pază și supraveghere va efectua controlul corporal sumar al acesteia și, după caz, al bagajelor.

(2) După efectuarea controlului, șeful de schimb procedează la completarea *notei de scoatere* și a *Registrului de evidență a scoaterilor din centru* la rubricile corespunzătoare reintroducerii, data și ora întoarcerii, rezultatul controlului, starea persoanei escortate, semnând de primire în prezența șefului escortei, care contrasemnează predarea.

(3) În cazul în care persoana privată de libertate acuză sau prezintă semne de violență, halenă alcoolică, se află în stare de ebrietate, are asupra sa sume de bani, bunuri interzise la deținere sau alte bunuri pe care nu le avea asupra sa la ieșirea din centru, șeful de schimb întocmește cu privire la cele constatate un proces-verbal și informează șeful unității de poliție, șeful centrului și, după caz, personalul medico-sanitar, pe cât posibil anterior introducerii persoanei private de libertate în centru. Prevederile art. 32 se aplică în mod corespunzător.

(4) În situația în care pe perioada scoaterii din centru, persoana privată de libertate a încălcat prevederile prezentului regulament, se întocmește un raport de incident.

(5) Sumele de bani, bunurile, obiectele și substanțele descoperite asupra persoanelor private de libertate la reintroducerea în centru, pe care nu le avea asupra sa la ieșirea din centru, se confiscă.

Secțiunea a 2-a – Scoaterea din centru la încetarea executării măsuri preventive sau pedepsei

Art. 52. – (1) Persoana reținută sau arestată preventiv este pusă în libertate la expirarea termenelor stabilite de lege sau de către organele judiciare, la revocarea măsurii, la înlocuirea măsurii sau la încetarea de drept a acesteia, în condițiile Codului de procedură penală.

(2) Punerea în libertate a persoanei reținute sau arestate preventiv se realizează fără întârziere, după efectuarea activităților prevăzute la art. 53 alin. (1) și (3) din Lege, în baza *notei de scoatere*, aprobată în condițiile art. 25 alin. (2) - (4).

(3) Persoana condamnată este pusă în libertate la expirarea duratei pedepsei privative

de libertate, la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus liberarea condiționată, precum și la orice altă dată hotărâtă de organele judiciare competente în situațiile anume prevăzute de lege, în condițiile art. 116 din Regulamentul de aplicare a legii. Prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) În caz de nelămuriri cu privire la situația juridică a persoanei reținute, arestate preventiv sau condamnate, administrația centrului sesizează de îndată organul judiciar în condițiile Codului de procedură penală și solicită informații în vederea clarificării acestora, ori de câte ori este necesar.

Art. 53. – (1) În cazul întreruperii executării pedepsei închisorii, centrul ține evidența întreruperilor acordate.

(2) Dacă la expirarea termenului stabilit de instanță persoana condamnată nu se prezintă la centru, administrația centrului transmite de îndată o copie de pe mandatul de executare, pe care se menționează restul de pedeapsă de executat, organului de poliție de la locul de domiciliu al persoanei condamnate sau celui pe raza căruia își are sediul centrul, în situația în care persoana condamnată nu are domiciliul pe teritoriul României.

Art. 54. – În vederea liberării condiționate, șeful centrului întocmește o caracterizare a condamnatului, care, împreună cu fișa cu zilele executate efectiv, la care se adaugă zilele considerate ca executate pe baza muncii neremunerate prestate, se supun spre aprobare, după caz, șefului unității de poliție în cadrul căreia este organizat și funcționează centrul.

Art. 55. – (1) Dosarul individual al persoanei condamnate, însoțit de fișa de evidență a zilelor muncite și de referatul privind comportarea pe perioada deținerii este remis penitenciarului la care este arondat centrul, cu cinci zile înainte de data la care va avea loc ședința comisiei de liberare condiționată sau în termenul convenit cu penitenciarul.

(2) Persoana condamnată este prezentată la data stabilită pentru ședință la penitenciarul indicat de Administrația Națională a Penitenciarelor unde situația sa urmează a fi analizată în comisia de liberare condiționată.

Art. 56. – (1) La punerea în libertate, persoanei i se predau, pe bază de proces-verbal, următoarele:

- a) actul de identitate și celelalte documente aflate în custodia centrului;
- b) sumele de bani și bunurile proprietate personală deținute conform dispozițiilor legale și aflate la locul de deținere;
- c) biletul de liberare, în cazul persoanelor arestate preventiv sau condamnate.

(2) Procesul verbal prevăzut la alin. (1) se întocmește în trei exemplare, din care unul se depune la dosarul individual, unul rămâne la urma dosarului, iar celălalt se înmânează persoanei pusă în libertate. În cuprinsul procesului-verbal se menționează și adresa la care persoana privată de libertate urmează să locuiască.

(3) Biletul de liberare prevăzut la alin. (1) lit. c) se întocmește în două exemplare și cuprinde datele de stare civilă, perioada de deținere, temeiul legal al deținerii și respectiv al punerii în libertate, precum și adresa declarată unde urmează să locuiască persoana liberată.

(4) Biletul de liberare se semnează de către șeful unității și se înregistrează în evidențele acestei unități, cel de-al doilea exemplar atașându-se dosarului individual.

Art. 57. – (1) Cu ocazia punerii în libertate a persoanelor private de libertate, șeful de schimb și/sau personalul anume desemnat din cadrul centrului înregistrează în evidențele specifice centrului această activitate, prin:

a) completarea corespunzătoare a *Registrului de evidență a primirii și punerii în libertate a persoanelor reținute sau arestate preventiv*;

b) efectuarea mențiunilor în „*Oglinda centrului*”;

(2) Punerea în libertate se consemnează în modulul corespunzător din aplicația informatizată de gestiune a datelor despre persoanele private de libertate, de către personal anume desemnat din cadrul centrului, în cel mult 24 de ore.

(3) Punerea în libertate a persoanelor private de libertate cu afecțiuni psihice se comunică direcției de sănătate publică din județul în raza căruia își au domiciliul, în vederea continuării tratamentului medical.

(4) Punerea în libertate a persoanelor care nu sunt cetățeni români se comunică, în scris, la Inspectoratul General pentru Imigrări în condițiile art. 116 alin. (9) din Regulamentul de aplicare a Legii.

Art. 58. – (1) În cazul în care persoana privată de libertate nu dispune de mijloace bănești la punerea în libertate și are domiciliul sau reședința în România, costul transportului până la domiciliu ori reședință se asigură, la cerere, de către administrația centrului, în condițiile art. 117 din Regulamentul de aplicare a Legii.

(2) În situația cetățeanului străin care nu are domiciliul sau reședința pe teritoriul României, se solicită structurilor competente ale Inspectoratului General pentru Imigrări efectuarea de verificări specifice, urmând ca, în raport de rezultatul acestora, să se procedeze la:

a) predarea persoanei private de libertate structurilor competente ale Inspectoratului General pentru Imigrări;

b) asigurarea dreptului prevăzut la alin. (1) până la sediul reprezentanței diplomatice a statului al cărui cetățean este sau care îi reprezintă interesele.

Art. 59. – (1) La cerere, administrația centrului înmânează persoanei puse în libertate o scrisoare medicală către medicul de familie și fotocopii de pe actele din dosarul individual, inclusiv de pe actele medicale și documentele referitoare la contul său.

(2) Contravaloarea serviciilor de fotocopiare a actelor și documentelor prevăzute la alin. (1) este suportată de persoana pusă în libertate.

(3) Tarifele pentru serviciile de fotocopiare se stabilesc prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.

Art. 60. – Punerea în libertate a persoanei private de libertate se realizează de îndată ce au fost efectuate formalitățile prevăzute în art. 52, art. 56 și art. 58, după caz.

Secțiunea a 3 - a - Transferul în/din penitenciar sau în/din alt centru

Art. 61. – (1) Persoanele private de libertate sunt transferate în penitenciar în condițiile art. 260 din Regulamentul de aplicare a Legii.

(2) Transferul unei persoane private de libertate într-un penitenciar-spital se realizează

la recomandarea medicului în vederea efectuării unui consult, tratament sau pentru internare, precum și în vederea efectuării unei expertize medico-legale psihiatrice.

(3) Internarea unei persoane private de libertate într-un penitenciar-spital se realizează cu aprobarea prealabilă a directorului penitenciarului-spital.

(4) Șeful centrului dispune măsurile necesare pentru ca, la momentul transferului în penitenciar, dosarul individual să fie complet.

Art. 62. – (1) Transferul persoanelor private de libertate din penitenciar sau din alte centre se face, de regulă, în următoarele situații:

a) fac obiectul cercetărilor desfășurate în alte cauze penale, la solicitarea organelor judiciare;

b) în vederea extrădării.

(2) Transferarea persoanelor private de libertate din penitenciar în centre, necesară activității organelor judiciare, se face în condițiile art. 45 alin. (6) din Lege. La realizarea transferului se au în vedere posibilitățile de cazare existente la nivelul centrului.

(3) Transferul persoanelor private de libertate între centre se poate dispune și în următoarele situații:

a) pentru buna desfășurare a actului de justiție, când au fost încarcerate în alt centru decât cel de pe raza teritorială a organului judiciar care efectuează urmărirea penală;

b) în cazul în care capacitatea legală de cazare a centrului este depășită, în condițiile art. 234 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Legii;

c) când activitatea centrului este suspendată temporar în condițiile art. 10;

d) pentru acordarea dreptului la vizită intimă.

(4) Adresa prin care se solicită transferul între centre se semnează, după caz, de către șefii Inspectoratului General al Poliției Române, inspectoratelor județene de poliție, directorul general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București sau Direcției Generale Anticorupție. Adresa prin care se solicită transferul potrivit alin. (1) și (3) cuprinde motivul și perioada transferului.

(5) Transferul persoanelor private de libertate de la un centru la altul se face în baza aprobării sau dispoziției șefului ierarhic comun al șefilor unităților de poliție între care se efectuează transferul sau, după caz, al șefului structurii prevăzută la art. 234 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Legii.

(6) La încetarea motivelor, respectiv la expirarea perioadei pentru care a fost solicitat transferul, persoana privată de libertate este transferată în penitenciarul sau centrul din care a fost transferată inițial.

(7) Transferul se realizează, de regulă, de către personalul centrelor.

Art. 63. – (1) Scoaterea din centru în vederea transferului se efectuează în baza unei *note de scoatere*, aprobată în condițiile art. 25 alin. (2) - (4).

(2) Transferul într-un penitenciar, penitenciar-spital sau alt centru a persoanelor private de libertate se efectuează în baza unei adrese semnată de șeful unității de poliție, la care se atașează dosarul individual.

(3) Transferul persoanelor private de libertate se înregistrează în evidențele centrului la predarea de către escortă a dovezii de depunere în penitenciar sau centru.

(4) În cazul în care transferul persoanei private de libertate nu s-a realizat, se completează rubricile corespunzătoare scoaterii de pe nota de scoatere, precum și Registrul de

evidență a scoaterilor din centru.

(5) Cu ocazia transferului unei persoane private de libertate, bunurile acesteia se preiau de către șeful escortei și se predau centrului sau penitenciarului unde persoana este transferată.

(6) În cazul transferului între centre nu se mai impune efectuarea unei noi vizite medicale la primire, prevederile art. 22 - 25 și 33 - 45 aplicându-se în mod corespunzător. În cazul în care persoana privată de libertate acuză sau prezintă semne de violență, șeful de schimb informează șeful unității de poliție, șeful centrului și, după caz, personalul medico-sanitar, pe cât posibil anterior introducerii persoanei private de libertate în centru. Prevederile art. 32 se aplică în mod corespunzător.

Capitolul V

Evidențe și documente specifice centrelor

Secțiunea 1 - Regulamentul de ordine interioară

Art. 64. – (1) Regulamentul de ordine interioară este documentul prin care administrația centrului stabilește regulile pe care trebuie să le respecte persoanele private de libertate și personalul centrului în vederea asigurării unui climat corespunzător de ordine și disciplină și respectării drepturilor persoanelor private de libertate.

(2) În vederea aplicării corespunzătoare a regimului de executare, administrația centrului elaborează un regulament propriu, în funcție de particularitățile fiecărui centru, iar la stabilirea măsurilor specifice se ține cont inclusiv de modalitatea de păstrare și folosire, pe timpul deținerii, a bunurilor și obiectelor prevăzute în anexa 2 la Regulamentul de aplicare a Legii, care pot afecta siguranța individuală și colectivă.

(3) Regulamentul de ordine interioară se elaborează de către șeful centrului, cu respectarea prevederilor art. 46 din Regulamentul de aplicare a Legii, și se aprobă de către șeful unității de poliție în subordinea căruia este organizat și funcționează centrul.

Art. 65. – (1) Regulamentul de ordine interioară este adus la cunoștința persoanelor private de libertate pe bază de semnătură, cu ocazia primirii în centru, precum și de fiecare dată când acesta suferă modificări sau completări. Administrația centrului este obligată să afișeze, în locuri vizibile, sau să pună la dispoziție prin punctele de documentare și informare electronică, sau prin orice alte mijloace, informații referitoare la conținutul regulamentului de ordine interioară.

(2) Regulamentul de ordine interioară se consideră adus la cunoștință ori de câte ori persoana privată de libertate se reîntoarce în centrul în care acesta i-a fost adus la cunoștință, cu excepția cazului în care, de la data aducerii la cunoștință, a suferit modificări sau completări.

(3) Respectarea regulamentului de ordine interioară constituie o obligație a tuturor persoanelor private de libertate, a personalului centrului, precum și a persoanelor care au acces în centru, pe întreaga perioadă în care acestea se află în centru.

Secțiunea a 2-a – Dosarul individual

Art. 66. – (1) Administrația centrului de reținere și arestare preventivă întocmește pentru fiecare persoană privată de libertate deținută un dosar individual în condițiile art. 259 alin. (4) din Regulamentul de aplicare a Legii, care cuprinde următoarele documente:

a) actul de identitate sau procesul-verbal de stabilire a identității a persoanei private de libertate, după caz;

b) fotografiile din față și din profil;

c) copie de pe dispozitivul hotărârii judecătorești prin care s-a dispus arestarea preventivă, prelungirea sau menținerea arestării preventive, ori, după caz, copie de pe hotărârea judecătorească de condamnare la pedeapsa privativă de libertate;

d) ordonanța de reținere, mandatul de arestare preventivă sau mandatul de executare a pedepsei închisorii;

e) acte din care rezultă anul, luna, ziua și ora la care a început executarea reținerii sau arestării preventive, ori, după caz, ziua și ora la care a început executarea pedepsei;

f) copie de pe cazierul judiciar;

g) fișa dactiloscopică;

h) documentele întocmite în urma examenelor medicale;

i) documentele din care rezultă îndeplinirea obligațiilor privind asigurarea accesului la dispozițiile legale și documentele privind executarea pedepselor privative de libertate, conform art. 61 din Lege;

j) documentele referitoare la cererile și măsurile luate de către administrația centrului cu privire la exercitarea drepturilor persoanei private de libertate;

k) documentele referitoare la acordarea recompenselor, dosarul disciplinar și sancțiunile disciplinare aplicate în timpul detenției;

l) procesul-verbal de percheziție încheiat la primirea în centru;

m) fișa de cunoaștere;

n) alte documente primite sau întocmite în timpul deținerii.

(2) Dosarul individual se constituie de fiecare dată când o persoană privată de libertate este primită într-un centru. În cazul încetării unei măsuri preventive privative de libertate, urmată de dispunerea unei alte asemenea măsuri, se constituie un alt dosar individual.

(3) Dosarul individual însoțește persoana privată de libertate până la punerea sa în libertate.

Art. 67. - (1) Dosarul individual primește numărul de înregistrare corespunzător poziției din *Registrul de evidență a primirii și punerii în libertate a persoanelor reținute sau arestate*.

(2) Numărul de înregistrare se menționează pe mapă și pe procesul verbal de percheziție întocmit la introducerea în centru.

(3) Completarea dosarului individual începe imediat după primirea în centru și se efectuează progresiv, pe toată durata deținerii persoanei private de libertate în centru. Păstrarea și completarea dosarului individual se fac de către persoanele desemnate de șeful centrului, cu respectarea prevederilor art. 259 alin. (5) din Regulamentul de aplicare a Legii.

(4) Toate documentele privind cererile persoanei private de libertate sau documentele vizând respectiva persoană, încheiate sau primite ulterior constituirii dosarului individual, se înregistrează și se conexează la numărul de înregistrare al acestuia.

(5) Dosarul individual este confidențial, accesul la acesta realizându-se în condițiile art. 60 din Lege și art. 127 și art. 259 alin. (6) din Regulamentul de aplicare a Legii.

Secțiunea a 3 – a – Registre și alte documente de evidență

Art. 68. – (1) La nivelul centrelor se constituie în condițiile art. 114 lit. c) din Lege și se gestionează de personalul centrului, următoarele registre de evidențiere a activităților desfășurate cu persoanele private de libertate:

- a) Registrul de procese -verbale predare - primire a serviciului;
- b) Registrul evidență camere de deținere;
- c) Registrul evidență audiențe;
- d) Registrul evidență cereri diverse;
- e) Registrul de evidență a scoaterilor din centru;
- f) Registrul de evidență a citărilor telefonice;
- g) Registrul de consemn general și special privind paza și supravegherea în spital a persoanelor private de libertate internate;
- h) Registrul de evidență a activităților de muncă neremunerată;
- i) Registrul de solicitare a unor consultații medicale;
- j) Registrul de evidență a scoaterilor în curtea de plimbare;
- k) Registrul de evidență vizite, pachete și bani;
- l) Registrul de evidență a convorbirilor telefonice și comunicări on-line;
- m) Registrul de corespondență;
- n) Registrul de procese verbale de percheziție a camerelor de deținere;

(2) În *Registrul de evidență cereri diverse*, se înscriu toate cererile persoanelor private de libertate, altele decât cele pentru care există evidențe prevăzute de legislația aplicabilă unităților de poliție.

(3) Pe lângă documentele prevăzute la alin. (1), la nivelul centrelor se întocmesc și celelalte evidențe prevăzute de legislația aplicabilă unităților de poliție la care se acordă anual plajă de numere.

Art. 69. – (1) Pentru asigurarea evidenței activității de asistență medicală a persoanelor private de libertate, prin grija șefului unității sanitare, se constituie și se gestionează de personalul medico-sanitar următoarele registre:

- a) Registrul de examinări medicale la introducere;
- b) Registrul de consultații medicale curente;
- c) Registrul de evidență tratamente;
- d) Registrul de recoltare probe și produse biologice;
- e) Registrul pentru evidența bolnavilor cronici;
- f) Registrul pentru evidența femeilor gravide;
- g) Registrul pentru evidența persoanelor aflate în refuz de hrană;
- h) Registrul pentru evidența consumatorilor de droguri;
- i) Registrul de administrare medicamente în centru;
- j) Registrul de evidență al bolnavilor internați în unități sanitare spitalicești.

(2) Documentele de evidență constituite la nivelul cabinetului medical se înregistrează, se păstrează și se arhivează conform normelor în vigoare privind documentele medicale.

(3) Personalul medico-sanitar răspunde cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și a celor care privesc respectarea confidențialității informațiilor privind starea de sănătate a persoanelor private de libertate.

Art. 70. – (1) Registrele prevăzute la art. 68 se completează etapizat și la toate rubricile de către persoanele desemnate în acest sens prin fișa postului sau prin alte documente specifice întocmite la nivelul centrului.

(2) În registrul prevăzut la art. 114 lit. a) din Lege se consemnează și sancțiunile disciplinare, recompensele și alte informații relevante privind deținerea în centru, conform rubricăției prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Evidența primirii și punerii în libertate a persoanelor condamnate și celor arestate preventiv trimise în judecată, aflate temporar în centru se consemnează în registrul prevăzut la art. 114 lit. a) din Lege.

(4) Rubricația aferentă evidențelor prevăzute la art. 114 lit. a) și b) din Lege și la art. 68 alin. (1) este prevăzută în anexa nr. 2.

(5) Registrele prevăzute la art. 68 alin. (1) se păstrează în fișete metalice, după caz, în camera șefului de schimb, în biroul persoanei desemnate cu acordarea drepturilor sau în biroul persoanei desemnate pentru completarea *Registrului de evidență cereri diverse*, în funcție de specificul acestora.

Art. 71. – (1) În cazul în care persoana privată de libertate aflată în centru și-a schimbat numele și/sau prenumele ori a fost identificată cu alte date de identitate după primirea în centru, se fac mențiuni în acest sens în *Registrul de evidență a primirii și punerii în libertate a persoanelor reținute sau arestate preventiv*, păstrându-se numărul alocat dosarului individual.

(2) Schimbarea numelui și/sau prenumelui de către persoana privată de libertate sau identificarea acesteia cu alte date de identitate este comunicată, de către șeful centrului, judecătorului de supraveghere a privării de libertate desemnat, organului judiciar care instrumentează cauza, precum și medicului care asigură asistența medicală în centru.

Secțiunea a 4 – a – Aplicația informatizată de gestiune a datelor despre persoanele private de libertate

Art. 72. – (1) Evidența nominală a primirii, eliberării sau a transferului persoanelor private de libertate se realizează și în format electronic, prin intermediul aplicației informatizate de gestiune a datelor despre persoanele private de libertate, cu respectarea prevederilor art. 259 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Legii.

(2) Șeful centrului desemnează prin dispoziție personalul care implementează datele necesare în aplicația informatizată prevăzută la alin. (1).

(3) Informațiile corespunzătoare introducerii în centru a persoanelor private de libertate, precum și cele privind eliberarea sau transferul acestora, se introduc în aplicația prevăzută la alin. (1) în cel mult 24 ore de la primire, eliberare sau transfer.

(4) Instrucțiunile privind evidența nominală și statistică a persoanelor private de libertate și modul de folosire a aplicației informatizate se reglementează prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.

(5) În exercitarea atribuțiilor care îi revin, Inspectoratul General al Poliției Române ia măsuri tehnice corespunzătoare de asigurare a accesului autorităților și instituțiilor publice solicitante, autorizate în condițiile prevăzute de lege, la aplicațiile informatizate de gestiune a datelor persoanelor private de libertate.

(6) Aspectele referitoare la accesarea aplicației informatizate prevăzute la alin. (1),

măsurile tehnice și organizatorice necesare protejării datelor cu caracter personal ale persoanelor încarcerate și pentru prevenirea oricăror distrugerii, pierderi, modificări, dezvăluiri sau acces neautorizat se stabilesc pe bază de protocol între Inspectoratul General al Poliției Române și autoritățile și instituțiile publice solicitante, autorizate în condițiile prevăzute de lege.

Secțiunea a 5 – a - Arhivarea documentelor

Art. 73. – (1) Dosarul individual al persoanei private de libertate, pusă în libertate din centru, precum și urma dosarului individual, legate și opisate, se păstrează la compartimentul evidență timp de 5 ani, după care se arhivează.

(2) Registrul de evidență prevăzut la 114 lit. a) din Lege are termen de păstrare permanent.

(3) Documentele emise/primate de centru se arhivează conform nomenclatorului arhivistic și dispozițiilor legale în vigoare.

(4) Dovada de predare în penitenciar sau centru a persoanei private de libertate, notele de scoatere, precum și celelalte documente care nu se atașează dosarului individual cu ocazia transferului, potrivit art. 260 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Legii, constituie urma dosarului individual.

Capitolul VI Organizarea activităților specifice

Secțiunea 1 - Programul zilnic

Art. 74. – (1) Programul zilnic se stabilește prin Regulamentul de ordine interioară și cuprinde totalitatea activităților în care sunt implicate persoanele private de libertate în cursul unei zile. Programul zilnic poate fi diferențiat în raport de vârstă, stare de sănătate, tipul activităților desfășurate, anotimp, precum și în raport de zilele de repaus.

(2) Pentru persoana privată de libertate bolnavă, internată într-o unitate spitalicească, precum și pentru femeia gravidă, programul zilnic este stabilit de medicul curant.

(3) Administrația centrului are obligația de a aduce la cunoștința persoanei private de libertate programul zilnic prin afișarea acestuia în locuri vizibile.

(4) Dispozițiile alin. (3) sunt aplicabile și în situația în care programul zilnic suferă modificări sau completări.

Art. 75. – (1) În timpul zilei, de la deșteptare până la stingere, dacă nu participă la efectuarea actelor de urmărire penală, persoana privată de libertate desfășoară activitățile stabilite în programul zilnic.

(2) În programul zilnic este stipulat, pe ore, timpul aflat la dispoziția persoanei private de libertate și cel de odihnă, precum și timpul destinat desfășurării activităților administrativ-gospodărești, de curățenie, de igienă, de plimbare, de recreere și de exercitare a unor drepturi.

(3) În timpul destinat recreerii, persoana privată de libertate poate citi presa, asculta programul radio, urmări emisiunile de televiziune ori desfășura alte activități precum șah, remi, domino, go etc., în camera de deținere sau în alte spații special amenajate în cadrul centrului, cu respectarea normelor de ordine interioară și a criteriilor de separare.

Art. 76. – (1) De la ora stingerii până la ora deșteptării, persoana privată de libertate nu se scoate din camera de deținere.

(2) Face excepție de la prevederile alin. (1) persoana privată de libertate aflată în următoarele situații:

- a) urmează să fie pusă în libertate;
- b) necesită îngrijiri medicale sau, după caz, transportarea de urgență la cea mai apropiată unitate sanitară, urmând să fie încunoștințat de îndată organul judiciar competent în condițiile art. 240 Cod procedură penală;
- c) este expusă unui pericol iminent, care nu poate fi înlăturat în alt mod;
- d) urmează să fie transferată/extrădată;
- e) săvârșește infracțiuni ori produce evenimente care contravin regulilor de ordine interioară;
- f) pentru activități de urmărire penală, din dispoziția organelor judiciare, asigurându-se ulterior timpul de odihnă;
- g) la repartizarea pe camere în funcție de gradul de ocupare, nevoile persoanei și solicitarea organului judiciar;
- h) pentru satisfacerea nevoilor fiziologice, în situația în care în camera de deținere nu există sau nu funcționează instalațiile sanitare;
- i) pentru desfășurarea activităților de muncă neremunerată.

Art. 77. – (1) Ascultarea persoanei reținute sau arestate preventiv în curs de urmărire penală aflată în centru de către autoritățile statului prevăzute la art. 51 din Lege, se realizează în condițiile art. 258 din Regulamentul de aplicare a Legii.

(2) Ascultarea deținutului aflat în centre de către autoritățile statului prevăzute la art. 51 din Lege se face cu acordul procurorului care supraveghează sau efectuează urmărirea penală.

Secțiunea a 2 – a - Apelul persoanelor private de libertate

Art. 78. – (1) Cu ocazia predării-primirii serviciului în fiecare centru se efectuează apelul persoanelor private de libertate.

(2) Apelul constă în identificarea tuturor persoanelor private de libertate existente în centru la momentul efectuării acestuia.

(3) Prin efectuarea apelului se realizează verificarea prezenței persoanelor private de libertate, precum și identificarea unor probleme, prevenirea, identificarea și împiedicarea producerii unor eventuale acțiuni ale persoanelor private de libertate contrare ordinii interioare.

(4) În timpul predării – primirii serviciului nu se fac introduceri sau scoateri în/din centru.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4) poate fi scoasă din centru persoana privată de libertate care necesită îngrijiri medicale de urgență.

Art. 79. – (1) În vederea efectuării apelului în bune condiții, cu 30 de minute înainte de ora stabilită pentru schimbarea serviciului, personalul de pază și supraveghere anunță persoanele private de libertate să se pregătească pentru apel. Acestea se introduc, după caz, în

camerele de deținere.

(2) Pregătirea în vederea efectuării apelului constă în încetarea oricărei activități, efectuarea curățeniei și echiparea într-o ținută corespunzătoare.

Art. 80. – (1) Apelul se efectuează de către șeful de schimb care ia în primire serviciul, pentru identificarea fiecărei persoane private de libertate în parte.

(2) La ora stabilită pentru efectuarea apelului, șeful de schimb care urmează să preia serviciul, împreună cu șeful de schimb care predă serviciul, se deplasează la fiecare cameră de deținere.

(3) Pentru efectuarea apelului se deschid pe rând ușile fiecărei camere de deținere. Se interzice deschiderea a două sau mai multe camere în același timp.

(4) Șeful de schimb care urmează să preia serviciul verifică dacă persoanele private de libertate înscrise în *Oglinda centrului* se regăsesc în camera de deținere, primind explicații de la șeful de schimb care predă serviciul cu privire la eventualele răspândiri.

(5) Pe perioada efectuării apelului într-o cameră de deținere, șeful de schimb care predă serviciul rămâne la ușa acesteia și supraveghează comportamentul și atitudinea persoanelor private de libertate pentru a fi în măsură, la nevoie, să intervină și, după caz, să alarmeze personalul centrului și ofițerul de serviciu.

Art. 81. – (1) Persoana privată de libertate are obligația de a înceta activitățile în curs de desfășurare, de a sta în picioare, în poziție decentă, cu fața la polițiștii care efectuează apelul, pentru a fi ușor identificată și a se verifica, astfel, tonusul fizic.

(2) Este exceptată de la prevederile alin. (1), persoana bolnavă sau cu dizabilități locomotorii certificate de medic, care se așează într-o poziție care să permită identificarea.

(3) Cu ocazia apelului, persoana privată de libertate este chestionată cu privire la starea de sănătate, existența unor situații tensionate sau probleme de orice natură.

(4) Solicitățile formulate sau transmise cu ocazia apelului, sunt consemnate în evidențele special constituite, în funcție de obiect.

(5) Problemele constatate cu ocazia apelului, se consemnează în procesul verbal de predare-primire a serviciului și sunt raportate, de către șeful de schimb care primește serviciul, șefului centrului. În funcție de problemele constatate, șeful centrului informează, de îndată, conducerea unității de poliție în vederea remedierii deficiențelor constatate cu privire la siguranța centrului.

Secțiunea a 3 – a - Activitățile de muncă neremunerată în interesul centrului

Art. 82. – (1) Persoana privată de libertate aflată în centru, poate presta, la cerere, prin decizia șefului centrului, cu acordul procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală și avizul medicului care asigură asistența medicală în centru, activitățile de muncă neremunerată în interesul centrului prevăzute la art. 257 alin. (5) și (6) din Regulamentul de aplicare a Legii. Activitățile prevăzute la art. 257 alin. (5) lit. d) din Regulamentul de aplicare a Legii sunt stabilite prin Regulamentul de ordine interioară al centrului, în funcție de cerințele specifice.

(2) Zilele lucrate de persoana privată de libertate pentru desfășurarea activităților de muncă neremunerată se consideră zile executate conform normelor legale în vigoare.

Art. 83. – (1) Persoana privată de libertate poate fi selecționată pentru a presta o muncă neremunerată dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) are o conduită bună și nu a fost sancționată disciplinar;

b) nu este urmărită penal pentru infracțiuni contra securității naționale, genocid, contra umanității și de război, omor, omor calificat, tâlhărie calificată, trafic de droguri, evadare, ultraj ori alte infracțiuni care pun la îndoială capacitatea de a desfășura activitățile pentru care se face selecționarea;

c) nu are condamnări anterioare, pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la lit. b);

d) are abilități în domeniul pentru care se face selecționarea;

e) are un temperament echilibrat și nu reprezintă risc pentru siguranța centrului.

(2) Procedura selectării persoanelor pentru a presta o muncă neremunerată în interesul centrului cuprinde următoarele etape:

a) înregistrarea cererii persoanei private de libertate;

b) analizarea cererii, ținând cont de nevoile centrului raportate la necesitatea asigurării siguranței deținerii și îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1);

c) solicitarea acordului procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală și avizului medicului care asigură asistența medicală în centru.

(3) După parcurgerea procedurii, dacă sunt îndeplinite condițiile legale, șeful centrului aprobă solicitarea, iar persoana selecționată semnează un angajament care cuprinde drepturile, obligațiile și interdicțiile în perioada desfășurării activităților lucrative, potrivit legii. Prin angajament sunt stabilite și activitățile de muncă neremunerată ce urmează a fi desfășurate și programul de lucru. Documentele ce au stat la baza selecționării persoanei și angajamentul se păstrează la dosarul individual.

(4) Cererea persoanei private de libertate se respinge motivat de către șeful centrului.

Art. 84. – (1) Minorul poate presta activități de muncă neremunerată potrivite cu dezvoltarea fizică, aptitudinile și cunoștințele sale, numai la cererea acestuia și cu acordul părinților sau al reprezentanților legali, dacă nu îi este periclitată sănătatea.

(2) Femeia însărcinată și minorul nu pot presta activități de muncă neremunerată în timpul nopții sau în locuri vătămătoare, periculoase ori care prezintă un grad de risc pentru sănătatea, integritatea ori pentru dezvoltarea acestora.

Art. 85. – (1) Reglementările legale referitoare la organizarea și desfășurarea muncii sunt aplicabile și persoanelor private de libertate pe timpul desfășurării activităților neremunerate, inclusiv cele referitoare la prevenirea accidentelor de muncă, a bolilor profesionale și a altor situații de risc.

(2) Durata muncii neremunerate este de maxim 8 ore pe zi și 40 de ore pe săptămână, cu excepțiile prevăzute de legislația muncii.

(3) Pentru persoanele prevăzute la art. 84, durata zilei de muncă neremunerată nu poate depăși 6 ore pe zi și 30 de ore pe săptămână.

(4) Munca în timpul nopții poate fi prestată cu acordul scris al persoanei private de libertate. Se consideră muncă prestată în timpul nopții, activitățile desfășurate între orele 22.00 – 06.00, indiferent de durata acestora.

(5) Munca prestată în afara duratei normale a timpului de muncă săptămânal nu poate

fi efectuată fără acordul persoanei private de libertate, cu excepțiile prevăzute de legislația muncii.

(6) Vătămările persoanei private de libertate, produse pe timpul în care desfășoară activități gospodărești, constituie accident de muncă.

(7) Cu privire la producerea accidentului de muncă, șeful centrului informează, de îndată, unitatea de parchet competentă și inspectoratul teritorial de muncă.

(8) Persoana privată de libertate nu răspunde pentru pagubele provocate de uzul normal al bunurilor încredințate spre folosință sau pentru cele provenite din riscul normal al muncii neremunerate.

(9) Persoana privată de libertate răspunde pecuniar pentru pagubele produse din vina sa administrației centrului. Cheltuielile stabilite și avansate de către unitatea de poliție se suportă de către persoana privată de libertate, în baza ordinului de imputare emis de ordonatorul de credit în subordinea căruia se află centrul.

(10) Ordinul de imputare constituie titlu executoriu. Împotriva ordinului de imputare persoana privată de libertate poate face contestație în termen de 15 de zile de la data primirii acestuia, la judecătoria în circumscripția căreia este situat centrul.

Art. 86. – (1) Persoana privată de libertate poate desfășura activități de muncă neremunerată atât în incinta, cât și în exteriorul centrului în spațiul administrativ al unității, sub supraveghere permanentă a personalului centrului.

(2) Scoaterea din centru a persoanei private de libertate în vederea desfășurării unor activități de muncă neremunerată se realizează în condițiile art. 49 alin. (1).

Art. 87. – Evidența muncii prestate de către persoanele private de libertate se ține de către personalul centrului anume desemnat, în condițiile stabilite prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.

Secțiunea a 4 – a - Refuzul de hrană

Art. 88. – (1) În situația în care persoana privată de libertate, după ce a fost ascultată și consultată de către medic în condițiile art. 261 alin. (4) din Regulamentul de aplicare a Legii, își menține hotărârea de a refuza hrana, șeful centrului, la primirea formularului specific procedurii refuzului de hrană informează judecătorul de supraveghere a privării de libertate și dispune, după caz, mutarea persoanei private de libertate în camera special amenajată la nivelul centrului.

(2) Persoana privată de libertate aflată în refuz de hrană este cazată separat sau împreună cu alte persoane private de libertate aflate în refuz de hrană, cu respectarea criteriilor de separație.

(3) Șeful centrului ia măsuri pentru efectuarea percheziționării persoanei și a bunurilor sale în vederea ridicării produselor alimentare și din tutun pe bază de proces-verbal.

(4) Șeful centrului anunță psihologul de unitate cu privire la intrarea persoanei private de libertate în refuz de hrană.

(5) Psihologul de unitate acționează prin consiliere individuală pe toată perioada refuzului de hrană, informând persoana privată de libertate despre riscurile continuării acestei forme de protest.

(6) În situația transferului persoanei private de libertate aflată în refuz de hrană în alt

loc de deținere, se informează despre acest fapt judecătorul de supraveghere a privării de libertate, precum și administrația locului de deținere unde urmează a se realiza transferul cu privire la situația persoanei private de libertate.

(7) Modelul formularului specific procedurii refuzului de hrană este prevăzut în anexa nr. 2.

Secțiunea a 5 – a - Păstrarea bunurilor în magazie ori în camera/fișetul cu valori

Art. 89. – (1) Bunurile persoanei private de libertate ce nu pot fi păstrate asupra sa se depun separat la magazie sau la camera/fișetul cu valori, pe categorii, astfel:

- a) bunuri ce nu pot fi folosite de persoana privată de libertate, la magazie;
- b) bunuri ce pot fi folosite de persoana privată de libertate, la magazie;
- c) bunuri și obiecte de valoare, la camera/fișetul cu valori;
- d) sume de bani, la camera/fișetul cu valori.

(2) Bunurile prevăzute la alin. (1) lit. b) pot fi folosite temporar de către persoana privată de libertate conform prevederilor Regulamentului de ordine interioară și programului zilnic.

Art. 90. – (1) Bunurile și obiectele de valoare sunt consemnate în bonuri de primire în păstrare și sunt depozitate în camera/fișetul cu valori, până la restituirea acestora, potrivit prezentului regulament.

(2) La primirea bunurilor cu ocazia punerii în libertate, persoana privată de libertate semnează în procesul verbal întocmit la momentul punerii în libertate.

(3) Bunurile și obiectele de valoare pot fi predate persoanei indicate în scris de către persoana privată de libertate pe bază de proces-verbal.

Art. 91. – (1) Sumele de bani ce aparțin persoanei private de libertate se consemnează în fișa contabilă nominală și pot fi folosite în condițiile prevăzute de Regulamentul de aplicare a Legii.

(2) Fișa contabilă nominală, se deschide în momentul primirii persoanei private de libertate în centru, dacă aceasta are sume de bani asupra sa, sau în momentul primirii primelor sume de bani. În fișa contabilă nominală se consemnează sumele avute de persoana privată de libertate asupra sa la primirea în centru, sumele primite de la membrii familiei sau de la alte persoane.

(3) În fișa contabilă nominală se operează, de către persoana desemnată, mențiuni cu privire la toate intrările și ieșirile de sume de bani.

(4) Fișa contabilă nominală și sumele de bani se păstrează separat, la compartimentul acordare drepturi sau, după caz, de către polițistul anume desemnat de șeful centrului.

Secțiunea a 6 – a - Relația cu reprezentanții mass-media

Art. 92. – (1) Relația persoanei private de libertate deținute în centru cu reprezentanții mass-media se realizează în condițiile art. 245 alin. (5) și (6) din Regulamentul de aplicare a Legii.

(2) Prin excepție de la alin. (1), șeful unității de poliție poate aproba întâlniri între persoana condamnată aflată în centru în condițiile art. 236 alin. (4) și (6) din Regulamentul de aplicare a Legii și reprezentanții mass-media, cu acordul scris al persoanelor în cauză, în

condițiile în care nu se periclitează siguranța locului de deținere sau drepturile și libertățile persoanelor private de libertate.

(3) Întâlnirile prevăzute la alin. (1) și (2) au loc într-o încăpere din sediul unității de poliție care nu se află în incinta centrului, în condiții de siguranță.

Art. 93. – (1) În cazul nerespectării regulilor stabilite de administrația centrului de către reprezentantul mass-media, șeful unității de poliție poate anula sau întrerupe întâlnirea cu persoanele private de libertate.

(2) Întâlnirile cu reprezentanții mass-media nu se calculează în numărul vizitelor la care are dreptul persoana privată de libertate.

Art. 94. – (1) Șeful unității de poliție poate aproba solicitarea mass-media de a filma sau fotografia anumite spații din interiorul centrului.

(2) În cuprinsul aprobării șeful unității de poliție stabilește spațiile ce pot fi filmate sau fotografiate, astfel încât prin difuzarea imaginilor să nu se aducă atingere siguranței centrului.

(3) Filmarea sau fotografierea în centru de către reprezentanții mass-media a persoanelor private de libertate nu este permisă, cu excepția acordării dreptului prevăzut la art. 110 alin. (2) din Lege.

Secțiunea a 7 – a - Percheziția spațiilor și a persoanelor private de libertate aflate în centru

Art. 95. – (1) Pentru prevenirea unor evenimente deosebite, a situațiilor de risc, precum și pentru ridicarea obiectelor interzise, persoana privată de libertate, bagajele, echipamentul, cazarmamentul, camerele de deținere și celelalte spații din cadrul centrului sunt supuse percheziției.

(2) Perchezițiile prevăzute la alin. (1) sunt distincte de perchezițiile dispuse de instanță conform Codului de procedură penală și se execută potrivit dispozițiilor prevăzute în prezentul Regulament.

Art. 96. – (1) Perchezițiile spațiilor în care funcționează centrul se efectuează în baza unui plan de acțiune, înregistrat conform dispozițiilor legale. Cel puțin o dată pe lună, se efectuează o percheziție a spațiilor în care funcționează centrul.

(2) Procesul-verbal întocmit cu ocazia efectuării percheziției se semnează de către personalul care a efectuat percheziția, de către persoanele private de libertate care au asistat la efectuarea percheziției, precum și de cele asupra cărora s-au găsit bunuri sau valori interzise la deținere în centru, conform normelor legale.

(3) În cazul în care cu ocazia percheziției se găsesc obiecte, înscrisuri sau valori care interesează urmărirea penală, procesul-verbal se încheie în două exemplare, exemplarul original fiind transmis organului de urmărire penală competent pentru a fi atașat dosarului cauzei.

(4) În cazul în care cu ocazia percheziției se găsesc obiecte, înscrisuri sau valori a căror deținere constituie infracțiune, procesul-verbal se încheie cu respectarea dispozițiilor Codului de procedură penală, urmând a fi sesizat organul de urmărire penală competent. O copie a procesului-verbal se păstrează de centru.

(5) Obiectele, înscrisurile sau valorile prevăzute la alin. (3) și (4) se transmit organului

de urmărire penală competent împreună cu procesele-verbale.

Art. 97. – (1) Percheziția corporală sumară se efectuează la fiecare scoatere și introducere în /din camerele de deținere sau ori de câte ori este necesar. Percheziția bagajelor se efectuează ori de câte ori se impune, în prezența persoanei private de libertate căreia îi aparțin.

(2) Prevederile art. 18 din Regulamentul de aplicare a Legii se aplică în mod corespunzător.

Art. 98. – (1) Sumele de bani și bunurile procurate și deținute în alte condiții decât cele prevăzute în Regulamentul de aplicare a Legii, găsite cu ocazia efectuării perchezițiilor, se confiscă.

(2) Confiscarea este dispusă de către ordonatorul de credite care are în subordine centrul, în baza procesului-verbal întocmit de către persoanele care au descoperit bunurile ce fac obiectul confiscării.

Secțiunea a 8 – a – Verificarea și controlul activităților specifice centrului

Art. 99. – (1) Verificarea și controlul activităților specifice centrului se execută de către șeful unității de poliție, adjuncții acestuia, șeful centrului, ofițeri de poliție anume desemnați de șeful unității de poliție și ofițerul de serviciu pe unitate. Rezultatul verificărilor se consemnează în evidențele specifice.

(2) Șeful de schimb face mențiuni în procesul-verbal de predare primire a serviciului cu privire la faptul că au fost efectuate verificări de către persoanele prevăzute la alin. (1) și, după caz, cu privire la măsurile dispuse.

CAPITOLUL VII

Drepturile persoanei private de libertate aflată în centru

Secțiunea 1 – Dispoziții generale

Art. 100. – (1) Exercițarea drepturilor persoanei private de libertate aflată în centru nu poate fi îngădită decât în limitele și condițiile prevăzute de Constituția României și lege.

(2) Supunerea la tortură, tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente a persoanelor private de libertate aflate în centru este strict interzisă.

(3) Nicio împrejurare excepțională, oricare ar fi ea - stare de război sau de amenințări cu războiul, instabilitate politică internă sau orice altă stare de excepție, ordinul superiorului sau al unei autorități publice - nu poate fi invocată pentru a justifica tortura.

(4) Pe timpul cât se află în centru, este interzisă orice formă de discriminare a persoanei private de liberate pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie ori apartenență politică, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infecție HIV/SIDA sau alte temeiuri de același fel.

Art. 101. – (1) Reprezentanții organizațiilor neguvernamentale, care desfășoară activități în domeniul protecției drepturilor omului, pot vizita centrele și pot lua contact cu

persoanele private de libertate, cu acordul inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române, exprimat în cadrul protocoalelor de colaborare.

(2) Accesul reprezentanților prevăzuți la alin. (1) se face în baza autorizațiilor emise în condițiile stabilite prin protocoalele de colaborare încheiate de organizațiile neguvernamentale cu Inspectoratul General al Poliției Române.

(3) Întrevederile dintre reprezentanții organizațiilor neguvernamentale prevăzute în alin. (1) și persoanele private de libertate se desfășoară în condiții de confidențialitate, sub supraveghere vizuală, în condițiile art. 123 din Regulamentul de aplicare a Legii și art. 110 alin. (2) din Lege, în cazul persoanei arestate preventiv în cursul urmăririi penale.

Secțiunea a 2 – a - Libertatea conștiinței, a opiniilor și libertatea credințelor religioase

Art. 102. – (1) Persoana privată de libertate are dreptul neîngrădit la asistență religioasă din partea cultelor și asociațiilor religioase recunoscute de lege.

(2) Persoana privată de libertate aflată în centru are libertatea credinței religioase, fără a aduce atingere libertății credințelor religioase a celorlalte persoane private de libertate.

(3) Persoana privată de libertate poate participa, pe baza liberului consimțământ, la serviciile și întrunirile religioase organizate în centru și să primească, să păstreze și să folosească obiecte de cult și publicații cu caracter religios necesare vieții sale spirituale, cu excepția celor care pot fi folosite la producerea de evenimente negative în centru.

(4) Cu aprobarea șefului unității de poliție, persoana ce face dovada de reprezentant al asociațiilor și cultelor religioase poate desfășura servicii și activități religioase în spațiul destinat activităților recreative și poate vizita persoanele private de libertate care aparțin confesiunilor religioase respective, în condițiile art. 247 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Legii.

(5) Toate activitățile desfășurate de persoanele prevăzute alin. (3) și (4) se efectuează în prezența personalului centrului, fără a afecta siguranța și programul centrului.

Art. 103. – (1) Persoana privată de libertate poate solicita în scris asistență religioasă cu indicarea în cuprinsul cererii a modului în care va lua legătura și va realiza activitățile prevăzute la art. 99 cu reprezentanții cultelor și asociațiilor religioase recunoscute de lege.

(2) Persoana privată de libertate poate lua legătura cu reprezentanții cultelor și asociațiilor religioase recunoscute de lege telefonic sau prin corespondență.

(3) Cererile prevăzute la alin. (1) se depun la dosarul individual.

Secțiunea a 3– a - Dreptul la informație

Art. 104. – Persoana privată de libertate aflată în centru are acces neîngrădit la informații de interes public, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare și în conformitate cu prevederile prezentului regulament.

Art. 105. – (1) Dreptul persoanei private de libertate la informații de interes public se realizează și prin intermediul radioului, televizorului, revistelor și ziarelor, literaturii beletristice și de specialitate sau prin orice alte mijloace autorizate de către administrația centrului.

(2) Publicațiile care conțin informații de interes public se achiziționează de către persoanele private de libertate în condițiile prezentului regulament.

(3) Aparatura radio-tv poate fi proprietatea administrației centrului sau a persoanei private de libertate.

(4) Persoanele private de libertate pot solicita șefului centrului aprobarea utilizării în centru a unor aparate radio-tv proprietate personală, în condițiile anexei nr. 2 la Regulamentul de aplicare a Legii.

Art. 106. – (1) Accesul la informațiile difuzate în emisiuni radiofonice sau televizate, precum și la alte mijloace autorizate de transmitere a informațiilor de interes public se realizează în conformitate cu Regulamentul de ordine interioară, cu programul zilnic și cu respectarea normelor de siguranță.

(2) Emisiunile radiofonice pot fi recepționate printr-un sistem de radioficare sau prin utilizarea unor aparate radio cu baterii.

(3) În situația centrelor care nu sunt dotate cu televizoare în camerele de deținere, se asigură, cu respectarea criteriilor de separație, accesul persoanelor private de libertate la televizorul din spațiul destinat activităților recreative.

Art. 107. – (1) Persoana privată de libertate aflată în centru care dispune de sume de bani înscrise în fișa contabilă nominală poate cumpăra ziare sau publicații periodice.

(2) Este interzisă achiziția de către persoana privată de libertate sau distribuirea către aceasta a publicațiilor cu caracter pornografic, sexual, xenofob sau cele care conțin articole care îndeamnă la discriminarea unor categorii de persoane.

(3) Costurile de livrare ale ziarelor sau publicațiilor periodice se suportă de solicitant.

Art. 108. – (1) Administrația centrului are obligația de a achiziționa zilnic două cotidiene centrale sau locale, într-un număr rezonabil de exemplare, din fondurile proprii.

(2) Furnizarea publicațiilor prevăzute la alin. (1) se face de către personalul centrului.

Secțiunea a 4- a - Dreptul la consultarea documentelor cu caracter personal

Art. 109. – (1) Persoana privată de libertate are dreptul de a consulta dosarul individual și fișa medicală personală, precum și rapoartele de incident referitoare la persoana sa.

(2) Consultarea documentelor prevăzute la alin. (1) poate fi făcută și de către apărătorul persoanei private de libertate sau o altă persoană, cu acordul scris al persoanei private de libertate.

(3) La cererea scrisă, persoana privată de libertate, apărătorul acesteia sau persoana desemnată de către aceasta poate obține fotocopii, într-un număr justificat, ale documentelor prevăzute la alin. (1).

(4) Cererea prin care se solicită consultarea sau fotocopiarea documentelor, se aprobă de șeful centrului, și trebuie să cuprindă mențiuni referitoare la documentele ce urmează a fi consultate sau fotocopiate, precum și numărul de exemplare.

(5) La cererea prin care se solicită consultarea sau fotocopiarea documentelor de către apărător sau o altă persoană se atașează acordul scris al persoanei private de libertate.

(6) Contravaloarea fotocopiilor se achită de către persoana privată de libertate, apărător sau persoana desemnată de către aceasta, tarifele pentru serviciile de fotocopiere fiind stabilite în conformitate cu prevederile art. 259 alin. (7) din Regulamentul de aplicare a Legii.

(7) În cazul în care persoana privată de libertate nu dispune de mijloacele bănești necesare, cheltuielile pentru fotocopierea documentelor sunt suportate de către administrația centrului. Este considerată persoană fără mijloace bănești, persoana care nu are sau nu a avut, în ultimele 30 zile, sume de bani în fișa contabilă nominală.

(8) Consultarea documentelor prevăzute în alin. (1) se face în prezența unei persoane desemnate de șeful centrului sau, după caz, în prezența personalului medico-sanitar. Fotocopierea se realizează prin grija administrației centrului de către personalul centrului sau o persoană desemnată de șeful unității sau, după caz, de către personal medico-sanitar.

(9) Cererile de consultare sau fotocopiere, precum și acordul scris al persoanei private de libertate se atașează la dosarul individual.

Secțiunea a 5 – a - Asigurarea exercitării dreptului la asistență juridică

Art. 110. – (1) Persoana privată de libertate poate fi vizitată de avocați, aleși sau din oficiu, în baza cererii, a împuternicirii avocațiale și a documentului avizat care atestă calitatea de avocat.

(2) Întrevederile cu avocații sunt confidențiale și se desfășoară doar sub supraveghere directă sau prin intermediul camerelor video, în spațiile de la art. 20, prevăzute cu dispozitive de separare care să limiteze contactul fizic, dar care să permită transmiterea de înscrisuri.

(3) Vizita cu avocatul se consemnează în documentele de evidență ale centrului și se acordă în afara celor prevăzute la art. 247 alin. (6) din Regulamentul de aplicare a Legii.

(4) În timpul programului de vizită stabilit prin Regulamentul de ordine interioară, cererea la care se atașează, în original, împuternicirea avocațială se aprobă de către șeful centrului. În afara orelor de program, vizita se aprobă de ofițerul aflat la continuitatea conducerii sau ofițerul de serviciu pe unitate, cu informarea prealabilă a șefului unității în care funcționează centrul.

(5) În cazul în care la nivelul centrului există formațiuni cu atribuții în acordarea drepturilor persoanelor private de libertate, în timpul programului de vizită stabilit prin Regulamentul de ordine interioară, cererea se aprobă de șeful acestei formațiuni. În afara orelor de program, cererea se aprobă în condițiile alin. (4).

(6) Vizitele avocatului au loc cu respectarea timpului de odihnă și repaus stabilit conform prezentului regulament și regulamentului de ordine interioară.

(7) În mod excepțional, în vederea pregătirii apărării, se acordă acest drept și în zilele sau orele de repaus, cu respectarea condițiilor de siguranță a centrului.

(8) Persoana privată de libertate poate lua legătura cu apărătorul și prin telefon, în timpul stabilit prin regulamentul de ordine interioară.

(9) Avocatul poate înmâna persoanei private de libertate pe care o reprezintă înscrisuri, numai în situația în care a menționat această intenție și înscrisurile în cauză în cererea depusă.

(10) Persoana privată de libertate nu poate primi de la avocat cu ocazia vizitei produse alimentare sau lichide pentru a fi consumate pe perioada acesteia, bunuri, bani sau alte valori și înscrisuri, cu excepția celor prevăzute la alin. (9).

(11) Persoanei private de libertate îi este interzis să semneze înscrisuri prezentate de avocat, cu excepția contractului de asistență juridică și împuternicirea avocațială.

(12) În situația încălcării interdicțiilor prevăzute la alin. (10) și (11), polițistul care supraveghează exercitarea dreptului la vizită suspendă vizita, restituind avocatului bunurile și întocmind un proces - verbal în acest sens. Cu privire la cele întâmplate, șeful unității de poliție informează baroul de avocați, iar în cazul înscrisurilor, acestea se ridică și se informează și organul judiciar. Procesul-verbal se înregistrează în evidențele centrului.

(13) Dacă pe parcursul desfășurării activităților prevăzute de prezentul articol persoana privată de libertate săvârșește o abatere disciplinară, polițistul care a acordat dreptul la vizită întocmește raport de incident.

(14) În situația în care persoana privată de libertate nu vorbește sau nu înțelege limba română, nu se poate exprima ori are deficiențe de comunicare, cu acordul procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, avocatul poate fi însoțit de o persoană care poate realiza comunicarea.

Secțiunea a 6– a - Dreptul de petiționare și dreptul la corespondență

Art. 111. – (1) Dreptul de petiționare al persoanei private de libertate aflată în centru este garantat.

(2) În baza acestui drept, persoana privată de libertate poate adresa orice cerere sau sesizare autorităților publice, instituțiilor publice, organelor judiciare, organizațiilor guvernamentale sau neguvernamentale naționale ori internaționale a căror competență este acceptată ori recunoscută de România.

(3) Forma și conținutul petiției nu pot fi modificate decât de persoana privată de libertate.

(4) Petițiile și răspunsurile la acestea au caracter confidențial și nu pot fi deschise sau reținute, decât în limitele și condițiile art. 63 din Lege.

(5) Persoana privată de libertate este informată cu privire la condițiile de exercitare a dreptului de petiționare la primirea în centru, precum și la modificarea condițiilor de exercitare a acestui drept.

Art. 112. – (1) Administrația centrului ia măsurile necesare pentru punerea la dispoziția persoanei private de libertate a materialelor necesare exercitării dreptului de petiționare, în situația în care nu dispune de mijloacele necesare exercitării acestui drept.

(2) Plângerile sau cererile care privesc măsurile și actele de urmărire penală se înaintează organului judiciar competent, în termenele prevăzute de Codul de procedură penală.

(3) Răspunsurile la petițiile, cererile sau sesizările primite de persoanele private de libertate se predau destinatarului, de îndată, prin personalul centrului, acesta semnând de primire.

Art. 113. – (1) Pentru asigurarea confidențialității, în interiorul fiecărui centru se instalează cutii poștale, la care persoana privată de libertate are acces conform programului zilnic.

(2) Conținutul cutiilor poștale este colectat de către furnizorul de servicii poștale.

(3) Persoana desemnată de către furnizorul de servicii poștale să ridice corespondența din interiorul centrului are acces la cutiile poștale însoțit de către un polițist anume desemnat de către șeful centrului.

Art. 114. – (1) Fiecare persoană privată de libertate are posibilitatea de a se adresa direct, în scris sau verbal, judecătorului de supraveghere a privării de libertate, șefului unității de poliție și șefului centrului ori persoanelor desemnate de acestea din urmă.

(2) Persoanei private de libertate i se asigură posibilitatea de a fi ascultată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate, fără prezența personalului centrului.

(3) Persoana privată de libertate, la cerere, poate fi ascultată de către:

a) judecătorul de supraveghere a privării de libertate, conform programului stabilit de acesta;

b) de către șeful unității de poliție în care funcționează centrul, în ziua stabilită de acesta pentru audiență;

c) de șeful centrului, zilnic, conform programului stabilit prin Regulamentul de ordine interioară.

(4) Persoana privată de libertate este informată cu privire la prevederile alin. (3) prin afișarea programului în incinta centrului, în locuri vizibile.

Art. 115. – (1) Dreptul la corespondență al persoanei private de libertate aflată în centre este garantat, orice persoană privată de libertate având dreptul de a trimite și de a primi corespondență.

(2) Dreptul la corespondență este nelimitat pentru toate categoriile de persoane private de libertate.

(3) Corespondența primită de către persoana privată de libertate este supusă controlului antiterorist și de specialitate.

(4) În scopul prevenirii introducerii în centre, prin intermediul corespondenței, a drogurilor, substanțelor toxice, explozibililor sau a altor obiecte a căror deținere este interzisă, corespondența se deschide, fără a fi citită, în prezența persoanei private de libertate.

Art. 116. – (1) Corespondența are caracter confidențial și nu poate fi deschisă sau reținută decât în limitele și în condițiile legii.

(2) Corespondența poate fi reținută dacă există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, pe baza dispoziției emise în scris și motivat de către organul judiciar competent sau judecătorul de supraveghere a privării de libertate.

(3) Administrația centrului înștiințează persoana privată de libertate de îndată, în scris, doar cu privire la deschiderea și reținerea corespondenței, dispusă de judecătorul de supraveghere a privării de libertate, cu menționarea temeiului legal.

(4) Corespondența reținută împreună cu eventualele bunuri interzise identificate și cu procesul-verbal întocmit se înaintează organului de urmărire penală competent.

(5) Corespondența și bunurile prevăzute la alin. (4), sunt însoțite de încheierea judecătorului de supraveghere a privării de libertate prin care a fost dispusă măsura.

Art. 117. – (1) Procedura de distribuire a materialelor destinate exercitării dreptului de petiționare și la corespondență se aprobă prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.

(2) Cheltuielile ocazionate de exercitarea dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență se suportă potrivit prevederilor art. 64 alin. (5) din Lege și art. 131 din Regulamentul de aplicare a Legii.

Secțiunea a 7– a - Dreptul la convorbiri telefonice

Art. 118. – (1) Persoana privată de libertate aflată în centru are dreptul de a efectua convorbiri telefonice săptămânal, în condițiile art. 246 din Regulamentul de aplicare a Legii.

(2) Prin Regulamentul de ordine interioară se stabilește durata unei convorbiri în funcție de gradul de ocupare al centrului și numărul posturilor telefonice instalate, în condițiile art. 246 din Regulamentul de aplicare a Legii.

(3) Convorbirile telefonice au caracter confidențial și se efectuează sub supraveghere vizuală directă sau prin intermediul camerelor video.

(4) Cheltuielile ocazionate de efectuarea convorbirilor telefonice sunt suportate de către persoana privată de libertate.

(5) Persoana privată de libertate poate efectua convorbiri telefonice în limba maternă.

Art. 119. – (1) Convorbirile telefonice se efectuează de la telefoanele publice, instalate în interiorul centrului. Telefoanele destinate acordării dreptului la convorbiri telefonice se instalează, la nivelul sectorului de cazare, în spațiile destinate acordării acestui drept, precum și în alte spații unde au acces persoanele private de libertate.

(2) Pentru asigurarea exercitării dreptului la convorbiri telefonice, administrația centrului are obligația de a lua măsurile necesare pentru instalarea de telefoane publice în interiorul centrului.

(3) Persoana privată de libertate solicită exercitarea dreptului la convorbiri telefonice prin cerere scrisă adresată șefului centrului, cu indicarea în cuprinsul acesteia a listei cu numele, prenumele, calitatea persoanelor și numerele de telefon corespondente. Cererea se aprobă de șeful centrului.

(4) Persoana privată de libertate poate indica maximum 10 persoane pe care le poate apela pe perioada deținerii în centru. Persoanele și numerele de telefon se pot înlocui la cererea persoanei private de libertate, fără a depăși numărul maxim, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (3).

Art. 120. – (1) Polițistul care supraveghează acordarea dreptului la convorbiri telefonice asistă la tastarea numărului apelat, conform cererii, dacă sistemul prin care se acordă dreptul la convorbiri telefonice permite și tastarea altor numere decât cele solicitate prin cerere.

(2) Toate convorbirile telefonice se consemnează în *Registrul de evidență a convorbirilor telefonice și comunicări on-line* și în fișa de evidență a persoanei private de libertate, cu respectarea rubricăției.

Secțiunea a 8 – a - Dreptul la comunicări on-line

Art. 121. – (1) Persoana privată de libertate aflată în centru are dreptul la comunicări on-line, o dată pe lună, în condițiile art. 253 din Regulamentul de aplicare a Legii.

(2) Pentru asigurarea exercitării dreptului la comunicări on-line, administrația centrului poate amenaja, în sectorul administrativ, spații dotate conform anexei nr. 1. Echipamentul pentru comunicări on-line cuprinde: stație de lucru PC cu toate componentele necesare realizării comunicării audio-video online calculatoare, camere web sau video, microfoane și surse neîntreruptibile de tensiune. Echipamentul trebuie securizat anti-vandalizare și împotriva accesului direct al persoanei la echipamentul de comunicare online.

(3) Comunicările on-line au caracter confidențial și se efectuează sub supraveghere vizuală directă sau prin intermediul camerelor video. Legătura la internet nu poate fi accesată în alte scopuri, decât acela pentru care a fost înființată.

(4) Exercițarea dreptului, se realizează în urma unei cereri scrise a persoanei private de libertate, aprobată de șeful centrului în condițiile art. 253 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Legii. În cerere se menționează modalitatea de comunicare și persoana cu care urmează să se realizeze.

(5) Toate comunicările on-line se consemnează în *Registrul de evidență a convorbirilor telefonice și comunicări on-line*.

Secțiunea a 9 – a - Dreptul la plimbare zilnică

Art. 122. – (1) Fiecărei persoane private de libertate i se asigură, zilnic, minimum o oră în vederea efectuării plimbării. Pe timpul plimbării, persoana privată de libertate poate efectua exerciții fizice.

(2) Plimbarea se execută sub supraveghere vizuală directă sau prin intermediul camerelor video, în curțile de plimbare, amenajate cu respectarea normelor de siguranță.

(3) Prin Regulamentul de ordine interioară se stabilește programul de acordare a dreptului la plimbare zilnică.

(4) Evidența acordării dreptului la plimbare zilnică persoanelor private de libertate se ține în *Registrul de evidență a scoaterilor în curtea de plimbare*, în care se menționează timpul alocat plimbării, persoanele private de libertate care nu au beneficiat de acest drept, precum și cele care refuză exercitarea acestui drept. Refuzul exercitării dreptului la plimbare zilnică se confirmă de persoana privată de libertate, prin semnarea în *Registrul de evidență a scoaterilor în curtea de plimbare*.

(5) În cazul unor condiții climaterice care nu permit exercitarea dreptului la plimbare zilnică, șeful de schimb face mențiuni cu privire la aceste împrejurări în *Registrul de evidență a scoaterilor în curtea de plimbare*.

Secțiunea a 10 – a – Dreptul de a primi vizite și dreptul de a fi informat cu privire la situațiile familiale deosebite

Art. 123. – (1) Persoana privată de libertate poate fi vizitată de membrii de familie, aparținători sau alte persoane, în spațiile special amenajate și dotate cu mobilier

corespunzător, în condiții care să asigure restricțiile și măsurile de supraveghere impuse de interesele administrării justiției, siguranței și ordinii locului de deținere.

(2) Programul de vizită, pe zile și ore, regulile de desfășurare a vizitei și alte dispoziții interne se aduc la cunoștința persoanelor private de libertate și a persoanelor vizitatoare, prin afișare în locuri accesibile, precum și pe pagina de internet a unității de poliție.

(3) În funcție de numărul spațiilor existente pentru acordarea dreptului la vizită, prin Regulamentul de ordine interioară se stabilește numărul de persoane care pot vizita simultan o persoană privată de libertate și durata vizitei, în condițiile art. 248 alin. (6) din Regulamentul de aplicare a Legii.

Art. 124. - (1) Cererea prin care se solicită acordarea vizitei se aprobă de către șeful centrului. În cazul persoanei arestate preventiv în cursul urmăririi penale, vizita se aprobă numai cu acordul procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, în condițiile art. 245 alin. (5) din Regulamentul de aplicare a legii. În lipsa acordului vizita nu se acordă.

(2) În cuprinsul cererii prin care se solicită acordarea vizitei se înscriu numele și calitatea persoanelor care doresc să participe la vizită, alături de solicitant. Copiii în vârstă de până la 14 ani pot vizita persoana privată de libertate numai însoțiți de o persoană majoră.

(3) Consimțământul sau refuzul persoanei private de libertate de a fi vizitată de o anumită persoană se menționează, de către aceasta sub semnătură, pe cererea de acordare a vizitei.

(4) Acordarea dreptului la vizită impune efectuarea percheziției corporale sumare a persoanei private de libertate, atât înainte, cât și după efectuarea acesteia, în condițiile prezentului regulament.

(5) Accesul persoanei private de libertate la vizită este condiționat de efectuarea percheziției corporale sumare a acesteia și supunerea la toate măsurile de control necesare pentru siguranța centrului, a celorlalte persoane private de libertate și a personalului centrului.

Art. 125. – (1) Persoana care solicită vizita este obligată să prezinte un act de identitate, în caz contrar nefiind acceptată la vizită. Verificarea identității persoanei care solicită vizitarea persoanei private de libertate se face de către personalul centrului desemnat să acorde vizita.

(2) În scopul prevenirii introducerii de armament, muniție ori substanțe stupefiante, toxice sau explozive, precum și de bunuri interzise la deținere în centru, persoanele vizitatoare, indiferent de vârstă sau sex, sunt supuse controlului specific, antiterorist sau de specialitate, prin observare, palpate, control corporal sau utilizarea unor echipamente tehnice fixe ori portabile de detectare.

(3) Persoana vizitatoare este obligată să predea, la intrarea în centru, telefoanele mobile, obiectele sau substanțele interzise la deținere în centru și să depună la postul de control bagajele și obiectele care nu au legătură cu efectuarea vizitei.

(4) Înainte de efectuarea controlului, persoana vizitatoare este informată, prin afișare în locuri accesibile acesteia, cu privire la bunurile și obiectele permise a se afla în posesia unei persoane private de libertate.

Art. 126. – (1) Șeful centrului poate aproba vizite între persoane private de libertate soți sau rude de până la gradul IV inclusiv aflate în același centru, în spațiul amenajat pentru vizite.

Dispozițiile art. 245 alin. (5) teza a doua din Regulamentul de aplicare a Legii se aplică în mod corespunzător, acordul procurorului fiind necesar pentru ambele persoane, după caz.

(2) Persoana privată de libertate internată într-un spital din afara sistemului penitenciar poate fi vizitată cu aprobarea șefului centrului și cu avizul medicului în a căror supraveghere se află, în prezența lucrătorului desemnat să acorde acest drept. În situația prevăzută de art. 236 alin. (10) din Regulamentul de aplicare a Legii aprobarea vizitei se face de către șeful unității de poliție teritoriale, competentă.

(3) Prevederile art. 121 și art. 122 se aplică în mod corespunzător.

Art. 127. – (1) Evidența acordării dreptului de a primi vizite se ține în *Registrul de evidență vizite, pachete și bani*.

(2) În registrul prevăzut la alin. (1) se evidențiază, în mod distinct, pentru fiecare persoană privată de libertate, timpul alocat vizitei, calitatea persoanelor vizitatoare, persoanele private de libertate care nu au beneficiat de acest drept, precum și cele care refuză exercitarea acestui drept.

Art. 128. – (1) Șeful centrului poate refuza, motivat, efectuarea vizitei solicitate, în condițiile art. 141 din Regulamentul de aplicare a Legii și în lipsa acordului prevăzut la art. 245 alin. (5) din Regulamentul de aplicare a Legii. Refuzul se comunică în scris persoanei vizitatoare, cu precizarea motivului și, după caz, a perioadei stabilite.

(2) Nerespectarea regulilor privind desfășurarea vizitei atrage încetarea acesteia, cu aprobarea șefului centrului. Motivele încetării vizitei se consemnează în *Registrul de evidență vizite, pachete și bani* în care se menționează data și ora producerii incidentului, o scurtă descriere a acestuia și persoanele implicate. Dacă se impune, polițistul care a acordat dreptul la vizită întocmește raport de incident.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), vizita se înregistrează ca fiind efectuată.

Art. 129. – (1) Persoana privată de libertate este informată de către administrația centrului cu privire la boala gravă sau decesul unui membru de familie, aparținător sau o altă persoană, în cel mai scurt timp de la luarea la cunoștință, despre evenimentul produs. Persoana privată de libertate poate fi consiliată psihologic, atunci când i se aduce la cunoștință evenimentul și ulterior, după caz.

(2) Administrația centrului solicită persoanei private de libertate datele de contact ale unui membru de familie, aparținător sau a unei alte persoane, pentru a fi încunoștințate despre deteriorarea stării sale de sănătate.

Secțiunea a 11 – a – Dreptul la vizită intimă

Art. 130. – (1) Administrația centrului amenajează, în funcție de posibilități și alocările bugetare existente, spații destinate acordării dreptului la vizită intimă, în condițiile art. 249 și 250 din Regulamentul de aplicare a Legii.

(2) Amenajarea și dotarea spațiilor destinate acordării vizitei intime se realizează potrivit anexei nr. 1.

Art. 131. – (1) Dreptul la vizită intimă se acordă, cu aprobarea șefului centrului, la solicitarea scrisă a persoanei private de libertate, după verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 249 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Legii.

(2) Aprobarea și acordarea dreptului la vizită intimă se realizează în termen de maxim 30 de zile de la depunerea solicitării, cu îndeplinirea procedurii prevăzută la art. 250 din Regulamentul de aplicare a Legii.

(3) Dacă la nivelul centrului nu se identifică spații corespunzătoare, acordarea dreptului se realizează, după caz, în alte centre, în spații aparținând Ministerului Afacerilor Interne sau închiriate de la operatori economici, în condiții care să asigure restricțiile și măsurile de supraveghere impuse de interesele administrării justiției și siguranței.

(4) Odată cu aprobarea solicitării, șeful centrului stabilește data și locul unde urmează a fi acordat dreptul la vizită intimă, cu informarea persoanei private de libertate. Refuzul de a aproba dreptul la vizită intimă trebuie motivat în scris.

(5) Prevederile art. 121 alin. (4) și (5) și art. 122 se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a 12 – a – Dreptul de a primi bunuri, sume de bani și de a efectua cumpărături

Art. 132. – (1) Persoanele private de libertate pot primi lunar un pachet, de la membrii de familie, aparținători sau alte persoane în condițiile art. 251 din Regulamentul de aplicare a Legii.

(2) Pachetele cu bunuri se primesc numai în cadrul sectorului de acordare a dreptului la vizită, conform programului stabilit prin Regulamentul de ordine interioară, atât concomitent cu acordarea dreptului la vizită, cât și separat de acesta.

(3) Primirea bunurilor, inclusiv a celor alimentare, se face cu respectarea regulilor de igienă și a măsurilor de siguranță impuse de administrația centrului. Înainte de a fi primite, bunurile sunt supuse controlului specific, efectuat de către personalul anume desemnat de către șeful centrului, în prezența persoanelor de la care se primesc cu verificarea identității acestora.

(4) Controlul specific se efectuează prin utilizarea unor echipamente tehnice fixe ori portabile de detectare a substanțelor și obiectelor interzise la deținere, sau prin palpare, mărunțire, feliere, verificare, deschiderea recipientelor, miros, precum și orice alte procedee care să prevină introducerea în centru a substanțelor și obiectelor interzise.

(5) Se interzice primirea de bunuri peste limitele prevăzute în anexa nr. 2 la Regulamentul de aplicare a Legii.

(6) Bunurile a căror primire nu este permisă se restituie imediat persoanei care le-a adus, cu excepția celor care prin lege sunt interzise la deținere, situație în care este informat organul judiciar competent, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.

(7) Persoanele private de liberate pot primi în condițiile alin. (2) și prin mandat poștal sume de bani, în lei și valută, care se consemnează în fișa contabilă nominală.

(8) Sumele de bani introduse în centru, în lei sau valută, pe alte căi decât cele prevăzute la alin. (7), precum și cele găsite asupra persoanelor private de libertate cu ocazia perchezițiilor se confiscă și se fac venit la bugetul de stat.

Art. 133. – (1) Dreptul de a primi bunuri sau sume de bani, se acordă pe baza unei cereri, aprobate de către șeful centrului. În cazul în care la nivelul centrului există formațiuni cu atribuții în acordarea drepturilor persoanelor private de libertate, cererea se aprobă de șeful acestei formațiuni.

(2) Cererea cuprinde numele, prenumele și calitatea persoanei care depune pachetul, precum și sumele de bani, bunurile și cantitățile ce urmează a fi predate persoanei private de libertate.

(3) Bunurile primite de persoana privată de libertate se predau acesteia pe bază de semnătură, iar sumele de bani se menționează în fișa contabilă nominală a acestora.

(4) Bunurile care nu pot fi păstrate în camera de deținere se păstrează la magazia centrului, se evidențiază în registrul special întocmit, persoana privată de libertate semnând la predarea și primirea acestora.

(5) Persoana privată de libertate internată într-un spital din afara sistemului penitenciar poate primi pachet, cu aprobarea șefului centrului și cu avizul medicului în a căror supraveghere se află, în prezența lucrătorului desemnat să acorde acest drept. În situația prevăzută de art. 236 alin. (10) din Regulamentul de aplicare a Legii aprobarea primirii pachetului se face de către șeful unității de poliție teritoriale, competente.

(6) Cu avizul personalului medico-sanitar care asigură asistența medicală la nivelul centrului, persoana privată de libertate poate primi medicamente sau suplimente alimentare, în condițiile art. 150 din Regulamentul de aplicare a Legii, ori de câte ori acestea sunt necesare.

(7) Medicamentele și suplimentele alimentare sunt primite de personalul medico-sanitar în condițiile art. 132 alin. (2) - (4) și (6), se înregistrează la cabinetul medical și se gestionează separat.

Art. 134. – (1) Persoana privată de libertate are dreptul de a efectua cumpărături în condițiile art. 252 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Legii.

(2) Serviciul de efectuare a cumpărăturilor pentru persoanele private de libertate poate fi asigurat de către administrația centrului și prin intermediul operatorilor economici, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(3) Bunurile cumpărate sunt supuse controlului specific, potrivit art. 132.

Art. 135. – (1) Acordarea dreptului de a efectua cumpărături se aprobă de către șeful centrului, în baza unei cereri a persoanei private de libertate.

(2) Persoana privată de libertate semnează pentru primirea bunurilor cumpărate pe cererea prevăzută la alin. (1).

(3) Cu ocazia fiecărei exercitări a dreptului de a efectua cumpărături, se atașează la fișa contabilă nominală cererea persoanei private de libertate și bonul fiscal aferent cumpărăturilor efectuate.

(4) Persoana privată de libertate poate solicita administrației centrului în care se află să achiziționeze medicamentele și suplimente alimentare pentru uz personal, la recomandarea sau cu avizul medicului, care asigură asistența medicală la nivelul centrului, din banii aflați la dispoziția sa, fără a afecta cuantumul sumelor din care persoanele private de libertate pot efectua cumpărături. Condițiile de achiziționare a medicamentelor sunt cele stabilite prin ordin comun al ministrului sănătății și ministrului afacerilor interne.

Secțiunea a 13 – a - Dreptul la asistență medicală

Art. 136. – (1) Dreptul la asistență medicală al persoanelor private de libertate este garantat.

(2) Persoana privată de libertate beneficiază în mod gratuit de asistență medicală și de medicamente.

(3) Serviciile de asistență medicală și medicamentele sunt asigurate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, din fondurile unităților Ministerului Afacerilor Interne, aprobate cu această destinație, și din alte surse, potrivit legii.

(4) Asistența medicală a persoanei private de libertate se asigură de către personalul medico-sanitar cu atribuții în acest sens din cadrul unității medicale a Ministerului Afacerilor Interne care are în competență asigurarea asistenței medicale la nivelul centrului, precum și de către personal medico-sanitar din unitățile sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne sau din alte unități sanitare publice, potrivit legii.

(5) Persoana privată de libertate poate beneficia în centru, contra cost, în urma unei cereri scrise, de asistență medicală din partea unui medic solicitat de aceasta, cu avizul medicului care asigură asistența medicală la nivelul centrului și informarea șefului centrului. Rezultatul examenului medical efectuat de către medicul solicitat se consemnează de către acesta în fișa medicală a persoanei private de libertate.

Art. 137. – (1) Examenul medical al persoanei private de libertate se realizează la primirea în centru, la cererea acesteia datorată unor acuze de boală, în baza unei programări efectuată de către medic în cazul bolnavilor aflați în tratament sau dispensarizați, precum și ori de câte ori este necesar.

(2) Examinarea medicală se efectuează cu respectarea confidențialității, demnității și intimității persoanei private de libertate, cu excepția cazurilor în care medicul solicită expres supraveghere suplimentară în cazuri particulare, pentru motive de siguranță și de menținere a ordinii și disciplinei.

(3) Programul de lucru și activitatea personalului medico-sanitar desemnat să asigure asistența medicală a persoanelor private de libertate se stabilește de către șeful centrului medical. În vederea asigurării continuității asistenței medicale la nivelul centrului, șeful centrului medical al Ministerului Afacerilor Interne sau al structurii cu atribuții întocmește planificarea personalului medico-sanitar de la nivelul unității/structurii sanitare și avizată de șeful centrului.

Art. 138. – (1) Rezultatul fiecărei examinări medicale se consemnează de către personalul medico-sanitar în *Registrul de consultații medicale* și cronologic în fișa medicală a persoanei private de libertate.

(2) Rezultatele examenelor paraclinice și cele ale examenelor de specialitate efectuate pentru stabilirea diagnosticului se păstrează în fișa medicală, în ordine cronologică.

(3) Toate cazurile de internare în spital se înregistrează în registrul de internări în spital.

(4) Tratamentele injectabile și intervențiile de mică chirurgie se consemnează în registrul de tratamente, persoana privată de libertate semnând la efectuarea lor.

(5) Persoana privată de libertate semnează pentru primirea medicației în registrul de consultații sau în registrul de bolnavi cronici, după caz.

(6) Medicul semnează și parafează toate înscrisurile din evidențele primare ale cabinetului medical. Asistentul medical semnează toate consemnările efectuate, conform competenței, în evidențele existente la nivelul cabinetului medical.

Art. 139. – (1) Cu prilejul examenului medical, persoana privată de libertate este informată cu privire la starea de sănătate, prognosticul afecțiunii prezentate, investigațiile necesare, precum și despre condițiile terapeutice.

(2) Persoana privată de libertate are dreptul să refuze o intervenție medicală sau un tratament, asumându-și în scris răspunderea pentru această decizie.

(3) Pacientul este informat sub semnătură de către medic despre consecințele medicale ale refuzului sau întreruperii actelor medicale.

(4) Refuzul persoanei private de libertate privind efectuarea unei intervenții medicale sau întreruperea actelor medicale la cererea acesteia nu poate face obiectul unui raport de incident și nu constituie abatere disciplinară.

(5) Persoana privată de libertate semnează după efectuarea oricărei examinări medicale, investigații sau tratament în registrul de consultații/tratamente și în fișa medicală.

Art. 140. – (1) Persoana privată de libertate care are boli cronice, depistate cu ocazia primirii în centru sau prin examinările/investigațiile medicale ulterioare, este luată în evidență de personalul medico-sanitar de la cabinetul medical din centru în registrul de bolnavi cronici, este dispensarizată și i se asigură tratamentul și regimul alimentar corespunzătoare.

(2) Indicația de regim alimentar este reevaluată periodic în funcție de evoluția stării de sănătate a pacientului și de recomandările medicului specialist.

Art. 141. – (1) Bolnavul cu diabet zaharat este luat în evidență în registrul de bolnavi cronici și dispensarizat conform normelor Ministerului Sănătății.

(2) Tratamentul se asigură în cadrul programelor naționale de sănătate, iar regimul alimentar se acordă conform recomandărilor medicului specialist și normelor legale în vigoare privind hrănirea persoanelor private de libertate.

Art. 142. – (1) În cazul în care personalul medico-sanitar constată cu ocazia examenelor medicale efectuate pe parcursul deținerii în centru, că persoana privată de libertate prezintă urme de violență, a recurs la acțiuni de autoagresiune, a fost supusă la tortură, tratamente inumane sau degradante ori la rele tratamente sau acuză violențe, întocmește un proces-verbal, la care se atașează documentele medicale întocmite în acest sens.

(2) Procesul verbal prevăzut la alin. (1) se întocmește în 3 exemplare, se înregistrează la secretariatul unității sanitare, se aduce la cunoștința persoanei private de libertate sub semnătură și se atașează la dosarul individual.

(3) Un exemplar al procesului verbal se transmite de îndată procurorului, în condițiile art. 72 din Lege.

Art. 143. – (1) Femeia gravidă primită în centru beneficiază de asistență medicală prenatală și postnatală, luându-se măsuri pentru ca nașterea să aibă loc în unități sanitare publice de specialitate.

(2) Personalul medico-sanitar care asigură asistența medicală la nivelul centrului ia în evidență și înregistrează femeia gravidă, încă de la primire, în Registrul de evidență gravide, urmând a fi dispensarizată conform indicațiilor medicului de specialitate obstetrică-ginecologie și cu respectarea normelor metodologice elaborate de Ministerul Sănătății.

(3) Cu cel puțin 30 zile înainte de termenul de naștere, medicul centrului solicită transferul femeii gravide într-un compartiment de specialitate dintr-un penitenciar spital.

(4) Femeia gravidă cu evoluție complicată a sarcinii este internată de urgență într-un compartiment de specialitate al unui penitenciar spital sau al unui spital din rețeaua Ministerului Sănătății.

(5) Femeia însărcinată beneficiază pe perioada sarcinii de regim alimentar specific, conform normelor legale.

(6) În situația în care mama privată de libertate solicită să își îngrijească copilul până la vârsta de un an, medicul centrului solicită transferul acesteia într-un loc de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Art. 144. – (1) Urgențele medico-chirurgicale sunt prezentate personalului medico-sanitar de îndată, iar acesta adoptă măsurile necesare în limita competenței.

(2) În situația urgențelor medico-chirurgicale care nu pot fi rezolvate în centru, personalul medico sanitar informează șeful centrului în vederea asigurării escortei și mijlocului de transport pentru prezentarea persoanei private de libertate la unitatea spitalicească recomandată de acesta, sau, după caz, apelează sistemul național unic pentru apeluri de urgență.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), echipajele medicale de urgență solicitate prin Sistemul național unic pentru apeluri de urgență, au acces în centru.

(4) Cu privire la solicitarea intervenției vor fi informați, de îndată, șeful unității de poliție și șeful centrului.

(5) În cazul în care echipajul medical de urgență transportă persoana privată de libertate la un spital, șeful unității de poliție dispune măsurile necesare de asigurare a pazei și supravegherii persoanei private de libertate pe timpul transportului și în incinta spitalului.

(6) Numele și prenumele membrilor echipajului de urgență și numărul autospecialei sunt menționate în evidențele punctului acces control în unitate.

Art. 145. – (1) Asistența medicală de specialitate, clinică și paraclinică, se realizează la nivelul cabinetelor de specialitate din unitățile ambulatorii ale Ministerului Afacerilor Interne și în ambulatoriile din structura unităților sanitare publice, potrivit legii.

(2) Serviciile de asistență medicală de specialitate din ambulatoriu se acordă, la recomandarea medicului din centru, în baza unui bilet de trimitere, în conformitate cu prevederile Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate și ale normelor metodologice de aplicare a acestuia.

(3) În vederea prezentării persoanei private de libertate la examenul medical de specialitate, personalul medico-sanitar informează, în scris, șeful centrului în vederea dispunerii măsurilor necesare asigurării escortei și transportului, și eliberează biletul de trimitere către unitatea sanitară de specialitate.

(4) Personalul medico-sanitar însoțește persoana privată de libertate în vederea efectuării examenului de specialitate în cazul în care starea de sănătate a acesteia impune acest lucru.

Art. 146. – (1) În situația în care persoana privată de libertate solicită efectuarea unei anumite examinări/investigații medicale de specialitate, medicul procedează potrivit dispozițiilor art. 237 alin. (12) din Regulamentul de aplicare a legii.

(2) Șeful centrului procedează potrivit prevederilor art. 240 din Codul de procedură penală și dispune măsurile necesare în vederea asigurării condițiilor privind escortarea și transportul persoanei private de libertate.

(3) Documentele medicale rezultate în urma acestor servicii medicale transmise personalului medico-sanitar care asigură asistența medicală la nivelul centrului se anexează la fișa medicală.

Art. 147. – (1) Asistența medicală spitalicească se realizează conform legii, prin internare în penitenciarele-spital, precum și în alte unități sanitare spitalicești aflate în relații contractuale cu casa de asigurări de sănătate.

(2) Internarea persoanelor private de libertate se face în baza biletului de internare, eliberat de către medicul care asigură asistența medicală la nivelul centrului, consecință a actului medical propriu, la recomandarea medicului specialist sau în situația oricărei urgențe medico-chirurgicale.

(3) În vederea stabilirii priorității în acordarea asistenței medicale spitalicești în anumite unități de profil, la nivelul centrului medical al Ministerului Afacerilor Interne se realizează o listă a unităților spitalicești care furnizează acest tip de servicii, cu respectarea criteriilor legale. Lista unităților este aprobată de șeful centrului medical cu avizul șefului unității de poliție.

(4) În vederea asigurării unui cadru organizatoric funcțional pentru prestarea acestor servicii, centrul medical și unitatea de poliție, pot încheia protocoale de colaborare cu unitățile spitalicești din unitatea administrativ teritorială în care se află centrul.

Art. 148. – (1) Orice refuz de internare într-o unitate spitalicească, exprimat în fața medicului care asigură asistența medicală la nivelul centrului, se anunță de îndată șefului centrului, persoana privată de libertate asumându-și sub semnătură riscurile pe care această decizie le implică.

(2) Dacă medicul care asigură asistența medicală la nivelul centrului consideră internarea ca fiind absolut necesară pentru sănătatea persoanei private de libertate, se solicită transferul persoanei la un penitenciar-spital. În acest caz, persoanele private de libertate bolnave nu pot refuza internarea într-un penitenciar-spital.

Art. 149. – (1) La punerea în libertate a unei persoane private de libertate, personalul medico-sanitar care asigură asistența medicală la nivelul centrului ia măsuri în vederea întocmirii unei scrisori medicale către medicul de familie al persoanei private de libertate, în care sunt consemnate datele relevante privind starea de sănătate a acesteia pe perioada privării de libertate.

(2) În situația în care persoana privată de libertate este în tratament pentru o boală infecțioasă sau a fost în contact cu o boală infecțioasă, personalul medico-sanitar anunță în scris autoritatea de sănătate publică în a cărei zonă teritorială își are domiciliul. Copia adresei de informare se atașează la fișa medicală.

(3) În cazul persoanei private de libertate dependentă de droguri, inclusă într-un program integrat de tratament de substituție, centrul de prevenire și consiliere antidrog care a condus și asigurat tratamentul pe perioada deținerii întreprinde demersurile necesare asigurării continuității tratamentului și după liberare.

Art. 150. – (1) Fișa medicală se păstrează și se arhivează conform normelor în vigoare privind arhivarea documentelor medicale. Durata de păstrare a fișelor medicale arhivate este similară cu a dosarului individual al persoanei private de libertate.

(2) Persoana privată de libertate poate obține pe perioada reținerii/deținerii în centru sau după liberare, la cerere, contra cost, într-un număr de exemplare justificat, fotocopii ale fișei medicale.

(3) Apărătorul sau oricare altă persoană, cu acordul scris al persoanei private de libertate, poate obține, contra cost, o fotocopie a fișei medicale.

(4) Datele cu caracter personal ale persoanelor private de libertate sunt confidențiale, potrivit legii.

Art. 151. – (1) Fișele medicale și celelalte documente întocmite în urma examenelor medicale ale persoanelor private de libertate se păstrează la spațiul special amenajat în centru.

(2) În situațiile în care nu există un spațiu special amenajat în centru, fișa medicală și celelalte documente întocmite în urma examenelor medicale, se păstrează la dosarul individual, în plicul sigilat de către personalul medico-sanitar.

(3) Toate documentele medicale rezultate în urma consultațiilor medicale/investigațiilor efectuate pe perioada deținerii în centru se anexează la fișa medicală.

(4) Fișa medicală fiind document medico-legal nu părăsește spațiul în care este stabilită păstrarea acesteia decât în situațiile stabilite prin prezentul regulament.

Art. 152. – (1) Informațiile cu privire la starea de sănătate a persoanei private de libertate pot fi furnizate numai în cazul în care acestea își dau consimțământul explicit sau în cauzele expres prevăzute de normele legale.

(2) Actele și documentele ce cuprind informații rezultate din examenul medical se atașează fișei medicale a persoanei private de libertate, aceasta având dreptul să își consulte dosarul medical sau să primească, la cerere, fotocopii de pe acesta, în condițiile prevăzute în prezentul regulament.

(3) La punerea în libertate, persoana privată de libertate poate primi, la cerere, un rezumat scris al investigațiilor, diagnosticului, tratamentului și îngrijirilor acordate pe perioada deținerii, cu respectarea prevederilor art. 12 din Legea drepturilor pacientului nr. 46/2003, cu modificările ulterioare, întocmit de către medicul care asigură asistența medicală la nivelul centrului.

Art. 153. – (1) În cazul decesului unei persoane private de libertate, personalul medico-sanitar raportează de îndată directorului Direcției Medicale din cadrul Ministerului Afacerilor

Interne despre împrejurările producerii acestuia, iar în termen de 24 de ore înaintează un referat medical complet privind modul în care s-a produs decesul și îngrijirile medicale acordate anterior decesului.

(2) În termen de 10 zile de la deces se înaintează Direcției Medicale din cadrul Ministerului Afacerilor Interne dosarul de deces, care cuprinde următoarele documente:

- a) copia fișei medicale;
- b) copia foii de observație clinică din unitatea spitalicească în care a decedat persoana privată de libertate, în cazul în care decesul a survenit într-o unitate spitalicească;
- c) copia certificatului constatator al morții.

(3) Personalul medico-sanitar pune la dispoziția organelor judiciare, la solicitarea acestora, toate documentele medicale pe care le deține.

Art. 154. – (1) Fișa medicală, copia foii de observație clinică din spital, referatul medical privind modul în care s-a produs decesul și copia certificatului constatator al decesului se păstrează și se arhivează conform normelor în vigoare privind arhivarea documentelor medicale.

(2) Familia persoanei decedate sau împuternicitul acesteia au acces la fișa medicală, la referatul medical privind modul în care s-a produs decesul și îngrijirile medicale acordate anterior decesului, precum și la alte documente privitoare la deces, potrivit legii, putând obține, la cerere, fotocopii ale acestora.

Art. 155. – (1) Serviciile medicale dentare sunt efectuate prin cabinetele medicale de profil din unitățile sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne.

(2) În situația în care unitățile sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne nu au organizate cabinete de medicină dentară, se asigură servicii medicale de medicină dentară preventive și tratamente de medicină dentară prevăzute în normele metodologice de aplicare a Contractului-cadru, prin cabinete medicale de specialitate aflate în relație contractuală cu o casă de asigurări de sănătate, în condițiile legii.

Art. 156. – (1) Prezentarea la consultație se face în baza programării efectuate de personalul medico-sanitar de la nivelul centrului, la cabinetul de medicină dentară, cu excepția cazurilor urgente, când asistența de specialitate se acordă de îndată.

(2) Documentele medicale referitoare la consultațiile și tratamentele dentare efectuate se anexează la fișa medicală a persoanei private de libertate.

(3) Urgențele chirurgicale oro-maxilo-faciale sunt transportate la cea mai apropiată unitate sanitară cu serviciu de specialitate în condițiile prezentului regulament.

Art. 157. – (1) În situația în care la momentul încarcerării, există în curs un tratament pentru reabilitarea funcției masticatorii, la recomandarea expresă a medicului specialist curant, cu avizul medicului care asigură asistența medicală în centru sau, după caz, al medicului specialist medicină dentară al Ministerului Afacerilor Interne, persoana privată de libertate poate solicita continuarea lucrărilor protetice, precum și orice alt tratament de medicină dentară în cabinetul de medicină dentară care a inițiat tratamentul, cu condiția ca acesta să se afle în localitatea în care funcționează centrul.

(2) Contravaloarea acestor servicii se suportă de către persoana privată de libertate.

(3) Șeful centrului procedează potrivit prevederilor art. 240 din Codul de procedură penală și dispune măsurile necesare în vederea asigurării condițiilor privind escortarea și transportul persoanei private de libertate.

Art. 158. – (1) Prescrierea medicamentelor se face numai de către medic, în limita specialității acestuia, cu excepția medicilor aflați în relații contractuale cu casa de asigurări de sănătate ca medici de familie, care pot prescrie și alte medicamente, la recomandarea specialiștilor din unitățile medicale ambulatorii sau spitalicești, conform prevederilor Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate și ale normelor metodologice de aplicare a acestuia.

(2) În baza unei prescripții medicale, persoana privată de libertate beneficiază gratuit de medicamentele prevăzute în Nomenclatorul medicamentelor de uz uman, aprobat de Agenția Națională a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale, prin suportarea contravalorii din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate și din fondurile bugetare ale Ministerului Afacerilor Interne, având această destinație.

(3) În situația prescripțiilor medicale eliberate de către medici din afara rețelei medicale a Ministerului Afacerilor Interne, persoana privată de libertate beneficiază de medicamentele prescrise, cu avizul medicului care asigură asistența medicală în centru.

(4) Medicamentele și suplimentele alimentare sunt administrate persoanei private de libertate de către personalul medical sau în prezența acestuia.

(5) Administrarea medicamentelor antidiabetice, tuberculostatice, antiepileptice, antipsihotice, anxiolitice, hipnotice și sedative, precum și a altor medicamente, la recomandarea medicului, se face strict supravegheat, în funcție de caz.

(6) Persoanele prevăzute la alin. (4) și (5) urmăresc ca medicamentele și suplimentele alimentare administrate să nu poată fi stocate și folosite în scop de suicid.

(7) Persoana privată de libertate semnează de primire la fiecare administrare în *Registrul de distribuire a medicamentelor*, pentru medicamentele achiziționate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și în *Registrul de distribuire a medicamentelor personale*, pentru cele achiziționate contracost din fonduri proprii.

(8) În cazul refuzului de primire al medicamentelor și suplimentelor alimentare se consemnează în fișa medicală și se face mențiune în *Registrul de distribuire a medicamentelor*, persoana privată de libertate semnând la rubrica corespunzătoare.

Art. 159. – (1) Persoana privată de libertate poate cumpăra ori primi în condițiile prezentului regulament, de la familie sau alte persoane, cu avizul medicului și aprobarea șefului centrului, medicamentele și suplimentele alimentare necesare, acestea fiind păstrate separat de cele asigurate și achiziționate, potrivit prescripțiilor, de către personalul medico-sanitar.

(2) Pe baza recomandării medicului și cu aprobarea șefului centrului, persoana privată de libertate poate să-și procure ochelari de vedere, proteze ortopedice, chirurgicale, stomatologice sau auditive sau alte dispozitive medicale, a căror contravaloare se suportă de către acestea, aparținători, persoane sau organizații care oferă ajutor umanitar.

(3) Dacă dispozitivele medicale prevăzute la alin. (2) sunt necesare ca urmare a unui accident produs în timpul, din cauza și în legătură cu activitățile de muncă neremunerată prestată potrivit prezentului regulament de către persoanele private de libertate sau din cauze imputabile administrației centrului, contravaloarea lor se suportă de către aceasta.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică ulterior stabilirii, de către organele competente, a persoanelor responsabile.

Art. 160. – (1) Personalul medico-sanitar desfășoară activități de educație pentru sănătate în vederea însușirii de către persoanele private de libertate a cunoștințelor necesare cu privire la igiena individuală și colectivă, prevenirea îmbolnăvirilor și pentru formarea deprinderilor igienice.

(2) În vederea respectării condițiilor igienico-sanitare la nivelul centrului, personalul medico – sanitar verifică periodic și ori de câte ori este necesar:

a) modul în care a fost efectuată curățenia și dezinfecția în toate spațiile centrului, existența substanțelor și a materialelor necesare efectuării curățeniei, schimbarea lenjeriei și spălarea acesteia, modul în care se asigură articolele de igienă personală și realizarea acesteia, precum și tunsul și îmbăierea persoanei private de libertate, condițiile de cazare și starea instalațiilor sanitare, efectuarea de către administrația centrului a controlului potabilității apei;

b) starea de igienă a locului unde se prepară hrana sau a oficiului alimentară, cu toate anexele sale, circuitul alimentelor, modul de recoltare și păstrare a probelor de hrană, precum și modul de servire a mesei.

(3) În situația în care sunt constatate deficiențe în ceea ce privește starea igienico-sanitară, personalul medico-sanitar semnalează aceasta șefului unității și verifică modul de remediere a deficiențelor.

(4) Situațiile deosebite, care se constituie în risc pentru sănătatea personalului centrului sau a persoanelor private de libertate, se raportează potrivit legislației în vigoare medicilor inspecitori sanitari și sanitari veterinari ai Ministerului Afacerilor Interne. Despre acesta se informează șeful unității de poliție, precum și conducerea Direcției Medicale a Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 161. – (1) Pentru asigurarea evidenței activității de asistență medicală a persoanelor private de libertate, prin grija șefului unității sanitare, se constituie evidențele prevăzute la art. 69.

(2) În desfășurarea activității medicale sunt utilizate următoarele tipizate:

- a) fișe medicale pentru persoane private de libertate;
- b) fișe de triaj medical;
- c) consimțământ informat;
- d) broșuri traduse privind drepturile și obligațiile pacientului;
- e) notă privind constatarea mărcilor traumatice;
- f) bilete de trimitere;
- g) formulare rețete;
- h) adeverințe medicale.

(3) Documentele de evidență constituite la nivelul cabinetului medical se înregistrează, se păstrează și se arhivează conform normelor în vigoare privind documentele medicale.

(4) Personalul medico-sanitar răspunde cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și a celor care privesc respectarea confidențialității informațiilor privind starea de sănătate a persoanelor private de libertate.

Secțiunea a 14 – a - Dreptul la asistență diplomatică

Art. 162. – (1) Persoana privată de libertate care are altă cetățenie decât cea română are dreptul de a se adresa reprezentanțelor diplomatice sau consulare în România ale statului al cărui cetățean este și de a fi vizitat de funcționarii acestor reprezentanțe, în condiții de confidențialitate.

(2) Persoana privată de libertate care are calitatea de solicitant de azil sau căreia i s-a acordat protecție în temeiul Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare, apatridul, cea care nu dorește să beneficieze de asistența autorităților din țara de origine ori cea al cărei stat nu este reprezentat diplomatic sau consular în România, poate solicita administrației centrului să contacteze reprezentanța organizației internaționale competente, o organizație internațională umanitară sau o autoritate națională competentă, după caz, și poate fi vizitată de reprezentanții acesteia, în condiții de confidențialitate.

(3) La primirea în centru, șeful de schimb, informează persoana privată de libertate prevăzută la alin. (1) și (2) despre posibilitatea de a lua legătura cu reprezentanții organizațiilor sau autorităților competente.

(4) Administrația centrului are obligația să contacteze instituțiile prevăzute în alin. (1) și (2), la solicitarea persoanelor private de libertate și să coopereze cu acestea pentru realizarea asistenței persoanelor private de libertate.

Secțiunea a 15 – a - Dreptul la încheierea unei căsătorii

Art. 163. – (1) Administrația centrului are obligația de a asigura condițiile necesare încheierii căsătoriei, în condițiile art. 168 din Regulamentul de aplicare a Legii. Dispozițiile art. 245 alin. (5) teza a doua din Regulamentul de aplicare a Legii se aplică în mod corespunzător.

(2) Căsătoria se oficiază în sediul unității de poliție, într-o încăpere corespunzător amenajată. La cererea expresă a soților, șeful unității de poliție poate aproba ca încheierea căsătoriei să fie urmată de ceremonialul religios corespunzător.

(3) Căsătoriile programate anterior primirii persoanelor private de libertate în centru pot fi oficiate, dacă centrul se află în competența teritorială a ofițerului de stare civilă care a primit declarația de căsătorie.

(4) Cu ocazia încheierii căsătoriei se pot efectua fotografii, în locul stabilit de șeful unității de poliție, fără a fotografia elemente ale interiorului acesteia sau polițiștii aflați în serviciu. După oficierea căsătoriei pot fi servite băuturi nealcoolice.

(5) Persoana privată de libertate căsătorită în centru beneficiază de vizită intimă în condițiile art. 130 și 131 din regulament.

(6) Prevederile prezentului regulament referitoare la identificarea, percheziția și controlul bagajelor persoanelor vizitatoare se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a 16 – a - Dreptul de a vota

Art. 164. – Administrația centrului asigură condițiile necesare exercitării dreptului de a vota persoanei private de libertate căreia nu i-a fost interzis acest drept, potrivit legii, în colaborare cu birourile electorale și serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor.

Secțiunea a 17 – a - Dreptul la odihnă și repaus săptămânal

Art. 165 – (1) Persoanei private de libertate i se asigură zilnic minimum 7 ore de somn, conform Regulamentului de ordine interioară.

(2) Persoanei private de libertate care desfășoară activități de muncă neremunerată i se asigură cel puțin două zile consecutive de repaus pe săptămână. Zilele de sărbători legale sunt zile de repaus.

(3) Șeful centrului, la recomandarea medicului, poate prelungi durata timpului de repaus la pat.

Secțiunea a 18 – a - Dreptul la muncă neremunerată

Art. 166. – Persoana privată de libertate aflată în centru poate presta, la cerere, o muncă în interesul centrului în condițiile art. 82- 87.

Secțiunea a 19 – a - Dreptul la hrană, ținută personală, cazarmament și condiții minime de cazare

Art. 167. – (1) Administrația centrului asigură persoanei private de libertate, de trei ori pe zi, o hrană variată, bine preparată, corespunzătoare calitativ și cantitativ, ținând cont de vârstă, starea de sănătate și convingerile religioase, potrivit normelor legale.

(2) Persoanei private de libertate care, din motive religioase, solicită o anumită hrană specifică, i se asigură această hrană, în limita posibilităților, de administrația centrului ori de membri de familie sau alte persoane, cu avizul medicului. Avizul medicului se acordă în funcție de eventualele contraindicații medicale raportate la starea de sănătate.

(3) Orele de servire a hranei, modalitatea și locul de servire a acesteia se stabilesc în cadrul programului zilnic, aprobat prin Regulamentul de ordine interioară.

Art. 168. – (1) Administrația centrului asigură condiții de servire a hranei, în camerele de deținere sau în sala de mese, după caz, precum și vesela necesară pentru prepararea, distribuirea și servirea hranei.

(2) Pentru servirea hranei se pune la dispoziția fiecărei persoane private de libertate o farfurie sau castron și o lingură.

(3) Persoana privată de libertate poate utiliza pentru servirea hranei veselă din plastic primită din partea aparținătorilor sau cumpărată de acestea.

(4) Pentru persoana privată de libertate cu afecțiuni contagioase, vesela se ține separat și se dezinfectează după fiecare utilizare.

(5) Hrana persoanei private de libertate care nu este prezentă în centru la orele stabilite în Regulamentul de ordine interioară pentru servirea meselor este păstrată în condiții care să asigure menținerea proprietăților organoleptice.

(6) Persoanei private de libertate care lipsește mai mult de 8 ore din centru, i se distribuie hrană rece.

Art. 169. – (1) Fiecărei persoane private de libertate i se asigură condiții de folosire fără restricții a surselor de apă curentă și produse igienico-sanitare pentru menținerea igienei personale și colective.

(2) Persoanei private de libertate i se asigură posibilitatea de a face baie, cu apă caldă, de cel puțin două ori pe săptămână.

(3) Regulile de igienă individuală și colectivă, prevăzute în regulamentul de ordine interioară, precum și alte măsuri stabilite de medic, sunt obligatorii pentru toate persoanele private de libertate.

(4) Persoana privată de libertate poate primi produse igienico sanitare și prin intermediul persoanelor venite în vizită sau prin achiziția de către aceasta din sumele avute la dispoziție.

(5) În vederea menținerii igienei spațiilor de deținere și a prevenirii apariției toxiinfecțiilor alimentare, nu se permite persoanei private de libertate să păstreze, în camera de deținere, hrana ușor alterabilă.

Art. 170. – (1) Administrația centrului asigură tunsul părului prin personal propriu sau prin operatori economici, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) Tunsoarea se execută cu acordul persoanei în cauză. Prin excepție se execută obligatoriu la recomandarea medicului, în situația unor boli de piele sau pentru deparazitare.

Art. 171. – (1) Administrația centrului asigură fiecărei persoane private de libertate pat individual, saltea, pernă, față de pernă, cearșaf și pătură. Pe timp de iarnă se pot asigura, după caz, câte două pături pentru fiecare persoană.

(2) Persoanele private de libertate pot primi din partea aparținătorilor articole de echipament și cazarmament, cu aprobarea șefului centrului, în condițiile Regulamentului de aplicare a Legii.

Art. 172. – (1) Persoana privată de libertate poartă ținută civilă.

(2) În cazul în care persoana privată de libertate nu dispune de ținută personală, aceasta se asigură gratuit de către administrația centrului. Ținuta persoanei private de libertate se poate asigura temporar de către centru, până la primirea primului pachet cu efecte personale potrivit art. 251 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Legii sau la achiziția din banii personali.

(3) Ținuta asigurată de administrația centrului, prin caracteristicile sale, nu trebuie să fie umilitoare sau degradantă.

(4) Ținuta persoanei private de libertate, personală sau asigurată de administrația centrului, nu trebuie să fie asemănătoare cu uniforma personalului.

Art. 173. – (1) Normele de echipare și durata de folosință a ținutei asigurate de administrația centrului sunt stabilite conform prevederilor în vigoare care reglementează asigurarea structurilor și efectivelor cu materiale de resortul echipamentului, de întreținere și alte materiale specifice.

(2) Ținuta persoanelor private de libertate este înlocuită la expirarea duratei de folosință, stabilită conform dispozițiilor alin. (1), precum și ori de câte ori este necesar din cauza degradării acesteia.

Capitolul VII

Obligațiile personalului Ministerului Afacerilor Interne care prezintă persoanele private de libertate pentru primirea acestora în centre

Art. 174. – (1) Anterior escortării în vederea prezentării persoanei private de libertate la centru, personalul Ministerului Afacerilor Interne este obligat să efectueze percheziția corporală sumară a acesteia și controlul specific al bagajelor, precum și să ridice bunurile interzise la deținere sau periculoase.

(2) În cazul în care cu ocazia percheziției corporale sumare sau controlului specific al bagajelor sunt identificate bunuri a căror deținere constituie potrivit legii infracțiune, se întocmește un proces-verbal cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală și se procedează la sesizarea organului de urmărire penală competent.

(3) Escortarea persoanei private de libertate se realizează cu respectarea prevederilor prezentului regulament.

Art. 175. – (1) Documentele necesare primirii persoanei private de libertate în centru, prevăzute la art. 236 alin. (1) și (4) din Regulamentul de aplicare a Legii, se întocmesc sau se obțin, după caz, de către personalul Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Documentele prezentate în copie de către personalul Ministerului Afacerilor Interne se certifică de către acesta cu privire la conformitatea cu originalul sau cu privire la proveniența acestora dintr-o anumită aplicație informatică.

Titlul III

Siguranța centrelor

Art. 176. - (1) În scopul prevenirii producerii unor evadări sau a altor evenimente negative, centrele se dotează cu mijloace tehnice de supraveghere video amplasate în interiorul și exteriorul acestora, mijloace de alarmare, iluminat perimetral, mijloace de imobilizare, precum și alte dotări specifice îndeplinirii atribuțiilor legale în condiții de siguranță. În interiorul camerelor de deținere pot fi montate doar camere cu sistem de termoviziune.

(2) Datele înregistrate prin intermediul mijloacelor tehnice de supraveghere video se stochează timp de 30 de zile, după care se șterg, cu excepția celor care se utilizează în cadrul unor proceduri judiciare, disciplinare sau administrative.

Capitolul I

Măsuri privind siguranța centrelor

Art. 177. – (1) Activitățile desfășurate de către administrațiile centrelor pentru realizarea siguranței deținerii constau în luarea măsurilor de pază, supraveghere, escortare și restrângere a libertății de mișcare a persoanelor private de libertate, cât și în menținerea ordinii și disciplinei în rândul persoanelor private de libertate și urmăresc ca:

a) fiecare centru să fie conform structurii prevăzute în anexa nr. 1 în ceea ce privește sistemele de siguranță a perimetrului, sectorul de cazare și locurile în care au acces persoanele private de libertate;

b) accesul și deplasarea persoanelor private de libertate în interiorul și în afara centrului să se efectueze în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament;

c) accesul altor persoane în interiorul centrului să fie limitat la strictul necesar;

d) locurile și momentele vulnerabile din centru să fie gestionate în mod eficient;

e) amenințările la adresa securității centrului să fie descurajate prin luarea unor măsuri specifice, inclusiv prin efectuarea de percheziții;

f) controlul antiterorist și de specialitate să se efectueze asupra tuturor persoanelor care intră în centru și a bagajelor acestora;

g) folosirea mijloacelor de constrângere și imobilizare să fie autorizată numai în cazurile strict prevăzute de lege.

(2) Siguranța deținerii vizează totalitatea activităților desfășurate de către administrațiile centrelor în scopurile prevăzute la art. 255 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Legii.

(3) Pentru realizarea activităților necesare asigurării siguranței deținerii, centrul trebuie să dispună de personal propriu specializat, selecționat, pregătit și instruit pentru executarea atribuțiilor de serviciu specifice, cu respectarea unei proporții de minimum un lucrător din domeniul pazei și supravegherii la trei persoane private de libertate.

Art. 178. – (1) Centrul trebuie dotat cu împrejurări de siguranță, clădiri adecvate, armament, muniție, mijloace de intervenție, de imobilizare, de transport, de comunicare, de alarmare, de întreținere, de supraveghere și control, de stingere a incendiilor și alte dotări specifice îndeplinirii atribuțiilor legale în condiții de siguranță, în conformitate cu tabelele de înzestrare.

(2) În exercitarea atribuțiilor de pază, supraveghere, escortare și însoțire a persoanelor private de libertate, pentru împiedicarea acțiunilor agresive și violente ale persoanelor private de libertate, restabilirea ordinii și disciplinei, precum și în alte situații temeinic justificate prevăzute în planurile de pază, personalul folosește tehnica, mijloacele și armamentul din dotare, inclusiv telefoane mobile de serviciu, în condițiile legii.

(3) Mijloacele auto destinate transportului persoanelor private de libertate pot fi dotate cu sisteme de localizare spațio-temporală.

(4) În funcție de situație, personalul unităților de poliție în care funcționează centrul se dotează cu veste antiglonț, veste antiînjunghiere și poate folosi pentru intervenție și restabilirea ordinii bastoane de cauciuc sau tomfe, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene, jeturi de apă, arme cu gloanțe de cauciuc, cătușe, câini de serviciu, alte mijloace de protecție și imobilizare aflate în dotare, precum și dispozitive sonore și luminoase.

(5) Câinii de serviciu pot fi folosiți în activități de pază și escortare a persoanelor private de libertate la organele judiciare, la activitățile de transfer, pentru paza perimetrelor și pentru descoperirea bunurilor și substanțelor interzise și pentru urmărirea evadaților.

Art. 179. – (1) Paza centrelor se realizează în scopul prevenirii sustragerii de la executarea măsurilor preventive și prevenirii pătrunderii persoanelor neautorizate în interiorul acestora.

(2) Paza centrului se face cu personal specializat și/sau sisteme tehnice de supraveghere și alarmare.

(3) În situația în care centrul funcționează în clădiri separate de unitatea de poliție, paza centrului se realizează și prin posturi de control al accesului.

(4) Delimitarea perimetrelor unde funcționează centrul, se realizează, de regulă, în mod vizibil, prin împrejurări.

(5) Dispozitivul de pază trebuie să împiedice evadarea persoanelor private de libertate și comunicarea, în alte condiții decât cele prevăzute de lege, cu alte persoane, precum și

pătrunderea neautorizată, în interiorul centrului a oricăror persoane străine, în acest scop asigurându-se:

- a) continuitatea pazei și apărării în timp și spațiu, supravegherea centrului, a căilor de acces;
- b) coordonarea eficientă;
- c) cooperarea cu alte forțe care participă la paza și apărarea centrului în situații deosebite.

Art. 180. – (1) În funcție de configurația perimetrului și nevoile de asigurare a pazei și apărării centrului, pe perimetru se pot amplasa mijloace electronice de pază și supraveghere.

(2) Monitorizarea datelor furnizate de mijloacele electronice de pază și supraveghere se realizează de către șeful de schimb sau personal anume desemnat.

(3) Pe perimetrul centrului se asigură în permanență o vizibilitate corespunzătoare printr-un sistem propriu de iluminat.

(4) Sistemul de iluminat cuprinde totalitatea instalațiilor tehnice care asigură permanent vizibilitatea perimetrului centrului.

(5) Iluminatul incintei centrului trebuie să asigure gradul de vizibilitate necesar executării corespunzătoare a atribuțiilor specifice.

(6) Fiecare unitate de poliție în care funcționează centre este dotată cu cel puțin un generator propriu de energie electrică, cu o capacitate adecvată pentru a asigura funcționarea tuturor zonelor unității și a aparaturii în condiții de siguranță, pentru minim 48 ore, în cazuri de avarie la rețeaua exterioară.

Art. 181. – (1) În vederea sporirii gradului de siguranță, acolo unde condițiile constructive permit, la intrarea-ieșirea în și din centru se pot amplasa porți detectoare de metale, aparate cu raze X pentru controlul bagajelor și sisteme electronice de permisiune a accesului și de identificare a persoanelor.

(2) Centrul se dotează cu detectoare portabile de metale, care se păstrează în camera șefului de schimb.

(3) Sectorul de cazare se delimitează prin grilaje și, după caz, și sisteme electronice de permisiune a accesului și de identificare a persoanelor.

(4) Camera de deținere este dotată cu sisteme de închidere acționate electric din camera șefului de schimb sau mecanic de către personalul de supraveghere.

(5) Accesul în sectorul de cazare și în sectorul administrativ se realizează cu sisteme de închidere acționate electric din camera șefului de schimb sau mecanic de către personalul de supraveghere.

(6) Între camera șefului de schimb și cea a ofițerului de serviciu al unității de poliție se asigură minimum două posibilități de comunicare, legătură și semnalizare.

Art. 182. – (1) Accesul în centru este strict limitat.

(2) Accesul în centru se face numai prin spațiul special amenajat în acest sens.

(3) Postul de control al accesului în unitatea de poliție în care funcționează centrul este locul special amenajat prin care se realizează accesul într-un spațiu delimitat, amenajat în scopul controlului și cunoașterii în orice moment a persoanelor și mijloacelor de transport intrate sau ieșite din respectivul spațiu.

(4) Personalul postului de control răspunde de paza și apărarea postului încredințat, respectarea cu strictețe a regulilor stabilite în legătură cu accesul prin acest loc, verificarea documentelor, controlul și înregistrarea persoanelor și vehiculelor care intră sau ies prin postul de control, în conformitate cu îndatoririle specifice.

Art. 183. – (1) Persoanele care intră în centru și bagajele acestora sunt supuse controlului antiterorist și de specialitate.

(2) Se interzice accesul cu armament, muniție ori substanțe stupefiante, toxice sau explozive în locurile de deținere, cu excepția situațiilor prevăzute în planurile de pază ori prin ordine și instrucțiuni ale ministrului afacerilor interne sau dispoziții ale inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.

(3) Personalul centrului destinat pazei și supravegherii persoanelor private de libertate este obligat să depună la camera șefului de schimb, într-un spațiu anume destinat, telefoanele mobile și obiectele care nu au legătură cu serviciul.

Art. 184. – (1) Planificarea activităților de pază, supraveghere, escortare și însoțire a persoanelor private de libertate se stabilește de către șeful centrului.

(2) Pentru asigurarea continuității pazei și supravegherii persoanelor private de libertate, personalul destinat acestor activități se organizează în minimum patru schimburi și execută serviciul în ture.

(3) Pentru îndeplinirea misiunilor de escortare-transfer, la nivelul fiecărui centru, se organizează o formațiune distinctă. Formațiunea pentru îndeplinirea misiunilor de escortare-transfer se poate organiza la nivelul structurii prevăzute la art. 5 alin. (3) pentru toate centrele din unitatea administrativ-teritorială.

(4) Dacă în situația prevăzută la alin. (3), formațiunea nu are încadrat personal suficient, administrația centrului, după caz, dispune măsurile necesare pentru îndeplinirea misiunilor de escortare în condiții de siguranță, cu polițiști din cadrul altor structuri, ce urmează a fi instruiți pentru îndeplinirea misiunilor și atribuțiilor specifice acestui gen de activități.

(5) Intervenția pentru măsuri de securitate specială, constrângere și restabilirea ordinii în interiorul și exteriorul centrului, se realizează, de regulă, de către formațiunea de acțiuni speciale de la nivelul fiecărei unități de poliție.

Art. 185. – (1) Pentru transportul personalului, al persoanelor private de libertate și al materialelor, fiecare centru dispune de mijloace de transport proprii.

(2) Mijloacele de transport proprii sunt autovehiculele și autospecialele.

(3) Mijloacele de transport utilizate pentru deplasarea și escortarea persoanelor private de libertate se amenajează cu dispozitive de siguranță a personalului din compunerea escortei, realizate din plase sau grilaje metalice, prevăzute cu încuietori care să nu poată fi acționate de către persoanele private de libertate. Dispozitivele de siguranță se amplasează în mijloacele de transport astfel încât să protejeze escorta și conducătorul auto.

(4) Autospecialele din dotarea centrului destinate transportului persoanelor private de libertate se amenajează și se compartimentează în așa fel încât să asigure condiții de separare pe timpul transportului, să aibă încuietori sigure la compartimentele unde se introduc persoanele private de libertate și la uși, încuietori care să poată fi manevrate cu ușurință în caz de forță majoră. Autospecialele sunt astfel amenajate încât să asigure condiții de încălzire,

iluminare și aerisire corespunzătoare.

(5) Mijloacele de transport proprii din dotarea centrului sunt prevăzute cu echipamente de radio-comunicație, de semnalizare, de avertizare luminoasă și sonoră, precum și cu sisteme de legătură și semnalizare-alarmare între personalul din compunerea escortei și cabina conducătorului auto.

(6) Autospecialele pot fi dotate cu camere video și monitoare, pentru supravegherea activității persoanelor private de libertate pe timpul deplasării, precum și cu echipamente de monitorizare a poziției în traseu.

(7) Pentru transportul personalului și al persoanelor private de libertate pot fi folosite și alte autoturisme, autospeciale, autodube, autobuze, autosanitare, nave fluviale sau alte mijloace de transport, aflate în folosința altor unități ale Ministerului Afacerilor Interne.

(8) Pentru transportul persoanelor private de libertate care prezintă risc pentru siguranța centrului, în situații speciale, pot fi utilizate și mijloace auto blindate.

Art. 186. – (1) În scopul prevenirii producerii unor evenimente negative, la nivelul fiecărui centru se întocmește un Plan de pază.

(2) Planul de pază se întocmește de către șeful centrului și se aprobă de către șeful unității în care funcționează centrul. Planul de pază se revizuieste o dată la doi ani sau ori de câte ori este nevoie.

(3) Planul de pază se redactează în trei exemplare, care, după aprobarea în condițiile alin. (2), au următoarea destinație:

- a) un exemplar se înaintează șefului unității;
- b) câte un exemplar se păstrează de către șeful centrului, respectiv șeful de schimb.

(4) Personalul centrului are obligația de a cunoaște prevederile Planului de pază.

Capitolul II

Personalul centrelor. Îndatoriri, obligații și interdicții

Art. 187. – (1) Paza și supravegherea persoanelor private de libertate aflate în centru se efectuează de către polițiști.

(2) Personalul centrului este anume selecționat, format și specializat, dotat cu mijloace de autoapărare, alarmare și comunicare, într-un număr suficient, astfel încât să asigure o supraveghere strictă a persoanelor private de libertate, atât în interiorul, cât și în exteriorul centrului, precum și intervenția operativă, în situațiile în care se impune.

Art. 188. – În executarea serviciului, personalul centrului are următoarele îndatoriri și obligații:

- a) să respecte întocmai atribuțiile, conform fișei postului;
- b) să se informeze de la persoanele care predau serviciul și de la șefii ierarhici despre problemele apărute și dispozițiile primite;
- c) să verifice, la luarea în primire a serviciului, mijloacele de legătură, imobilizare și alarmare din dotare;
- d) să cunoască numărul și categoria persoanelor private de libertate pe care le supraveghează și, nominal, pe cele care prezintă risc pentru siguranța centrului sau aflate în consemn special;

e) să manifeste vigilență față de acțiunile persoanelor private de libertate, să cunoască starea de spirit a acestora, să comunice imediat, ierarhic, încercările persoanelor private de libertate de a se sustrage de la regimul de executare, luând măsuri de prevenire a incidentelor;

f) să supravegheze, în permanență, persoanele private de libertate pe care le are în primire, să împiedice stabilirea de legături nepermise cu alte persoane private de libertate și să prevină abaterile din partea acestora.

Art. 189. – Personalului centrului, pe timpul cât se află în serviciu, îi este interzis:

a) să încredințeze armamentul din dotare altor persoane ori să îl lase în locuri nepermise;

b) să înmâneze altor persoane neautorizate mijloacele tehnice din dotare, dispozitivele de închidere/deschidere ale ușilor din centru;

c) să părăsească fără aprobare postul încredințat sau itinerarul stabilit;

d) să permită persoanelor private de libertate să circule fără aprobare sau neînsoțite;

e) să folosească persoanele private de libertate pentru îndeplinirea altor sarcini decât cele stabilite;

f) să intermedieze legături între persoanele private de libertate sau între acestea și alte persoane, în afara cadrului legal;

g) să scoată sau să introducă persoanele private de libertate din/în camere, fără aprobare, sau să le introducă în alte camere în afara celor în care au fost repartizate;

h) să permită accesul în cadrul centrului a persoanelor neautorizate sau a celor care nu au aprobare în acest sens.

Capitolul III

Organizarea serviciului de pază și supraveghere

Art. 190. – (1) Paza și supravegherea persoanelor private de libertate se execută neîntrerupt, în schimburi sau ture, de către personalul centrului, sub coordonarea șefului de schimb. Stabilirea programului de lucru se face prin dispoziție a șefului unității de poliție.

(2) Planificarea serviciului de pază și supraveghere se face de către șeful centrului sau personalul anume desemnat, cu aprobarea șefului unității.

(3) În cazul în care în centru sunt deținute persoane private de libertate de sex feminin, serviciul de pază și supraveghere se asigură obligatoriu și de către un polițist de sex feminin. Personalul de sex masculin are acces în spațiile pentru femei în condițiile stabilite de șeful centrului.

(4) Dacă în situația prevăzută la alin. (3), centrul nu are încadrat suficient personal de sex feminin pentru a asigura serviciul de pază și supraveghere, administrația centrului dispune măsurile necesare exercitării temporare a acestui serviciu de către personal de sex feminin din cadrul altor structuri, ce urmează a fi instruit pentru îndeplinirea misiunilor și atribuțiilor specifice acestui gen de activități.

(5) Predarea-primirea serviciului de pază și supraveghere se efectuează de către șefii de schimb, în prezența șefului centrului sau, în lipsa acestuia, a ofițerului de serviciu pe unitate.

(6) Zilnic, șeful de schimb care iese din serviciu informează personalul care intră în serviciu cu privire la situația operativă din centru și sarcinile de îndeplinit.

Art. 191. – Supravegherea persoanelor private de libertate aflate în camerele de deținere, de către personalul care execută serviciul de pază și supraveghere, se execută, în principal, prin patrulare pe holurile unde sunt amenajate camerele de deținere, prin ascultare și observare prin intermediul vizetelor și vizoarelor, respectiv prin intermediul camerelor de termoviziune, după caz.

(2) Persoanele private de libertate sunt scoase din camera de deținere, cu aprobarea șefului de schimb, pentru desfășurarea activităților de urmărire penală, asigurarea exercitării drepturilor, precum și în situațiile prevăzute de prezentul regulament.

(3) Camerele de deținere și celelalte spații sunt permanent închise și încuiate.

(4) Cheile de la ușile centrului se confecționează în dublu exemplar și se păstrează după cum urmează:

a) un rând de chei se păstrează, între orele 05.00 și 22.00, la șeful centrului sau șeful de schimb după care se predau ofițerului de serviciu pe unitate, urmând ca deschiderea ușilor camerelor de deținere să se efectueze în prezența acestuia;

b) al doilea rând se păstrează în fișetul șefului de schimb, în cutie metalică sigilată, iar cazurile de folosire a acestora se consemnează într-un proces-verbal.

(5) Un rând de chei de la ușa de acces în incinta centrului, se păstrează în plic sigilat la camera ofițerului de serviciu pe unitate și sunt folosite în cazul producerii unor evenimente negative sau pentru controlul inopinat al personalului de serviciu, de către persoanele care au acest drept.

Art. 192. – (1) Predarea-primirea serviciului de pază și supraveghere se face în baza unui proces-verbal, consemnat în *Registrul de procese verbale predare-primire serviciu*.

(2) Procesul verbal de predare-primire a serviciului este semnat de polițiștii care predau/primesc serviciul și cuprinde următoarele elemente:

- a) data și intervalul orar în care se efectuează predarea-primirea serviciului;
- b) gradul, numele și prenumele polițiștilor care efectuează predarea-primirea serviciului;
- c) numărul de persoane private de libertate aflate în centru, pe categorii;
- d) numărul de persoane private de libertate care nu se află în centru în momentul predării și numele și prenumele acestora, precum și locul unde acestea se află;
- e) persoanele private de libertate aflate în spitalele din rețeaua sanitară publică;
- f) numărul și indicarea nominală a persoanelor private de libertate transferate în alte centre, penitenciare sau eliberate în schimbul predat, precum și mutările pe camere;
- g) mențiuni referitoare la predarea registrelor;
- h) mențiuni referitoare la luarea la cunoștință a consemnelor speciale și a dispozițiilor primite în timpul serviciului, de către polițiștii care preiau serviciul;
- i) evenimentele care au avut loc în timpul serviciului predat;
- j) dacă au fost efectuate verificări pe timpul serviciului;
- k) alte documente sau bunuri predate.

Art. 193. – (1) Șeful centrului, ori, în lipsa acestuia, șeful de schimb, cu informarea prealabilă a șefului centrului, instituie, atunci când situația o impune, consemn special cu privire la paza, supravegherea și escortarea uneia sau mai multor persoane private de libertate

care prezintă risc pentru siguranța deținerii.

(2) Evaluarea riscului pe care îl prezintă persoana privată de libertate se face în condițiile art. 27 din Regulamentul de aplicare a Legii.

(3) Consemnul special se menționează și se ia la cunoștință, sub semnătură, în *Registrul de consemne speciale*.

(4) Consemnul special poate fi constituit și de către ofițerul de serviciu, cu informarea șefului centrului.

Art. 194. – (1) La internarea persoanei private de libertate într-o unitate sanitară participă șeful centrului sau un ofițer desemnat de șeful unității de poliție, în situația prevăzută la art. 236 alin. (10) din Regulamentul de aplicare a Legii.

(2) La instalarea dispozitivului de pază se are în vedere amplasarea, configurația și dotarea camerei, stabilindu-se clar modul în care își execută serviciul personalul care asigură paza, itinerarele de deplasare ale persoanei private de libertate pentru nevoi fiziologice, servirea mesei, tratament și se evidențiază locurile și momentele vulnerabile.

(3) Se verifică toate încăperile unde are acces persoana privată de libertate și se dispune cu privire la măsurile ce se impun a fi luate pentru înlăturarea condițiilor favorabile producerii unor incidente.

Art. 195. - (1) Supravegherea persoanei private de libertate internată într-o unitate sanitară este realizată de cel puțin doi polițiști, numărul acestora putând fi mărit în funcție de persoana și conduita acesteia sau riscul care îl prezintă pentru siguranța deținerii.

(2) Pe timpul îndeplinirii misiunilor de pază și supraveghere a persoanelor private de libertate internate în unitățile sanitare, personalul este dotat cu:

- a) armament și muniție;
- b) mijloace de imobilizare;
- c) mijloace de comunicare.

(3) Personalul care realizează paza și supravegherea informează periodic cu privire la situația operativă și, de îndată, în cazul producerii unor incidente, dispeceratul unității de poliție sau, după caz, al centrului.

(4) Predarea-primirea serviciului de către personalul de pază și supraveghere se realizează la sediul unității sanitare.

(5) Șeful centrului sau, după caz, șeful unității de poliție pe raza căreia se află unitatea sanitară ia măsuri pentru realizarea de controale periodice la spitalele din rețeaua sanitară publică cu privire la modul de îndeplinire a activităților de pază și supraveghere.

Art. 196. – (1) Pentru unitățile sanitare în care se internează sau sunt prezentate frecvent persoane private de libertate, șefii unităților de poliție sau șefii centrelor întreprind demersuri în vederea stabilirii din timp, a detaliilor și a particularităților ce trebuie avute în vedere la constituirea și dimensionarea dispozitivului de pază și supraveghere.

(2) În situația internării în aceeași perioadă a mai multor persoane private de libertate, se urmărește gruparea acestora în același salon cu acordul unității sanitare.

Capitolul IV

Escortarea persoanelor private de libertate

Secțiunea 1 – Dispoziții generale

Art. 197. – Escortarea reprezintă totalitatea activităților desfășurate de personalul centrului, determinate de prezentarea persoanelor private de libertate în fața organelor judiciare, la unități sanitare, la unitățile de penitenciar/centre sau în alte locuri din afara centrului, stabilite de șeful centrului.

Art. 198. – (1) Escorta este un element de serviciu, mobil, compus din cel puțin doi polițiști, destinat să asigure paza și supravegherea persoanelor private de libertate pe timpul deplasării acestora în afara centrului și la locul de destinație și poate fi mărită în funcție de numărul persoanelor private de libertate, gradul lor de pericolozitate, itinerariul care urmează să fie parcurs și particularitățile acestuia, timpul și de mijloacele cu care se execută transferul.

(2) Conducătorul auto nu face parte din escortă, însă pe timpul deplasării acesta are obligația de a interveni și de a sprijini escorta în situația producerii unor evenimente negative.

(3) În situațiile în care cei transferați sunt recidiviști, au comis infracțiuni de omor, tâlhărie sau alte infracțiuni săvârșite cu violență ori au evadat sau au încercat să evadeze din centre, din penitenciare ori de sub escortă, sau există indicii cu privire la intenția de evadare, escorta este mărită cu numărul necesar de polițiști care să asigure realizarea activității în bune condiții. În caz de necesitate, escorta poate fi întărită cu conducători de câini de serviciu.

(4) La constituirea escortei, indiferent de numărul membrilor, șeful centrului sau personalul desemnat, stabilește un șef al escortei. Personalul din componerea escortei se subordonează șefului de escortă.

(5) În componența escortei cel puțin un membru trebuie să fie de același sex cu persoanele escortate.

(6) Escortarea în afara centrului a persoanelor private de libertate se execută cu personal, anume instruit, înarmat, dotat cu mijloace de comunicare și imobilizare.

Art. 199. – (1) Pentru executarea misiunii încredințate, escorta adoptă pe timpul deplasării dispozitive corespunzătoare, care trebuie să asigure:

- a) paza și supravegherea persoanelor private de libertate pe timpul deplasării;
- b) prevenirea evadării pe timpul deplasării;
- c) prevenirea realizării de legături nepermise între persoanele private de libertate și alte persoane;
- d) folosirea judicioasă a forțelor și mijloacelor la dispoziție;
- e) continuitatea misiunii.

(2) Componerea escortei se stabilește în funcție de:

- a) numărul persoanelor private de libertate escortate;
- b) riscul pe care îl prezintă persoanele private de libertate escortate;
- c) misiunea escortei;
- d) durata misiunii;
- e) forțele și mijloacele disponibile;
- f) distanța până la destinație;
- g) itinerarul de deplasare;

- h) caracteristicile terenului;
- i) modul de escortare;
- j) nevoile de pază la destinație;
- k) mijloacele de transport utilizate.

Art. 200. – (1) Escortarea se realizează în formație pe jos, cu mijloace de transport auto, cu ambarcațiuni fluviale sau cu aeronave.

(2) Se interzice deplasarea cu mijloace de transport cu aerisire sau iluminare improprie sau în condiții care să producă suferințe fizice. Se interzice fumatul pe timpul deplasării.

(3) Se interzice deplasarea cu mijloace de transport în comun, cu excepția celor navale și aeriene.

Art. 201. – (1) Șeful centrului poate solicita sprijinul altor formațiuni de poliție și jandarmerie în situația în care sunt escortate persoane private de libertate incluse în categoria celor care prezintă risc pentru siguranța centrului.

(2) Sprijinul poate fi solicitat și pentru asigurarea siguranței misiunii, când escortarea se execută în zone sau pe trasee care pot favoriza producerea unor incidente, când este pusă în pericol viața și integritatea persoanelor escortate sau a personalului ori când numărul persoanelor escortate este mare, iar resursele umane avute la dispoziție de către centru sunt insuficiente.

Art. 202. – În cazul în care persoana privată de libertate este scoasă din cameră în vederea desfășurării activităților de muncă neremunerată sau exercitarea drepturilor trebuie însoțită de personal neînarmat, dotat, după caz, cu mijloace de imobilizare și comunicare.

Art. 203. – (1) Instruirea personalului centrului care execută serviciul de escortare se realizează înaintea deplasării de către șeful centrului sau de persoana desemnată de acesta, pe bază de proces-verbal.

(2) În situația în care escorta este constituită din personal al Ministerului Afacerilor Interne din cadrul altor structuri decât centrele, instruirea se realizează de către șefii nemijlociți ai acestora, pe bază de proces-verbal.

(3) Persoana care conduce activitatea de instruire potrivit alin. (1) și (2) verifică actele ce însoțesc persoanele supuse măsurilor privative de libertate, ținuta polițiștilor din escortă și starea de sănătate a acestora, starea armamentului, muniției, cătușelor, și a celorlalte mijloace din dotare și transmite personalului care execută serviciul de escortare dispozițiile cu privire la:

- a) compunerea escortei/escortelor;
- b) repartizarea pe destinații;
- c) numărul și categoria persoanelor private de libertate care urmează a fi escortate;
- d) modul, mijloacele și itinerarele de deplasare la și de la destinație;
- e) programul misiunii.

(4) După efectuarea instruirii se procedează la încărcarea și asigurarea armamentului în locurile anume destinate. Se interzice încărcarea armamentului în prezenta persoanelor private de libertate.

(5) În cazul în care persoanele private de libertate trebuie separate/izolate pe timpul deplasării, se face mențiune specială în acest sens pe „*Nota de scoatere*” din centru.

Art. 204. – (1) Persoana privată de libertate care urmează a fi escortată din centru se ia în primire numai în zona de acces a sectorului de cazare, pe bază de semnătură în *Registrul de evidență* a scoaterilor din centru, în care se consemnează ora ieșirii.

(2) Șeful de escortă efectuează apelul nominal și dă dispoziție membrilor escortei pentru efectuarea percheziției corporale sumare.

(3) După executarea apelului nominal și a percheziției corporale sumare, persoanele private de libertate sunt conduse în dispozitivul de escortare, unde șeful de escortă le aduce la cunoștință regulile pe care sunt obligate să le respecte pe timpul deplasării și consecințele ce decurg în cazul nerespectării lor.

(4) În vederea efectuării deplasării, persoana privată de libertate poate fi încătușată încătușează în condițiile prezentului regulament.

(5) Persoanei private de libertate i se atrage atenția că dacă încercă să fugă ori să atace escorta, se poate face uz de armă, în condițiile legii.

(6) Îmbarcarea persoanelor private de libertate se execută la dispoziția șefului de escortă, care se îmbarcă ultimul.

Art. 205. – (1) Anterior efectuării activităților prevăzute la art. 204 , șeful de escortă verifică mijloacele de transport, după care dispune îmbarcarea persoanelor private de libertate.

(2) Șeful de escortă organizează supravegherea persoanelor private de libertate cu personal din compunerea escortei și dispune îmbarcarea membrilor escortei în mijloacele de transport sau, după caz, realizarea dispozitivului de escortare pe jos și deplasarea pe traseele stabilite.

(3) În timpul deplasării, ușile laterale sau/și cele din spate se încuie, iar armamentul polițiștilor care se află cu persoanele private de libertate și bunurile sau alte valori aparținând celor escortați, se păstrează de către șeful de escortă.

(4) În cazul mijloacelor auto compartimentate, polițiștii așezați în spatele autovehiculului poartă armamentul și mijloacele de comunicare asupra lor.

(5) Șeful escortei trebuie să respecte întocmai itinerariul stabilit, iar abaterea de la itinerariu se poate face numai în cazuri excepționale, precum: aglomerări de persoane, stare de calamitate, îmbolnăviri ale personalului escortei sau persoanelor supuse măsurilor privative de libertate și în caz de forță majoră.

Secțiunea a 2 - a - Escortarea persoanelor private de libertate în mijloace de transport auto

Art. 206. – (1) Pentru escortare, în funcție de numărul persoanelor private de libertate, se folosesc unul sau mai multe mijloace de transport auto special amenajate, care să respecte condițiile tehnice stabilite de legislația în vigoare cu privire la transportul de persoane.

(2) Locul de îmbarcare a persoanelor private de libertate în mijloacele de transport auto se stabilește, de regulă, în imediata apropiere a ușii de acces de la intrarea în centru.

(3) Înainte de îmbarcarea persoanelor private de libertate, șeful de escortă controlează mijloacele de transport auto, în scopul verificării gradului de siguranță și descoperirii obiectelor interzise și stabilește dispozitivul de pază la locul de îmbarcare și pe timpul deplasării. Controlul mijloacelor de transport auto implică efectuarea de verificări ale elementelor de închidere a ușilor, a gratiilor, în exterior și interior, în locul pentru bagaje, sub șasiu, iar în cazul în care

constată eventuale nereguli comunică despre acestea șefului centrului, luând sau solicitând măsuri de remediere.

(4) După îmbarcare, șeful de escortă atenționează persoanele private de libertate cu privire la modul de comportare pe timpul deplasării, precizându-le regulile care trebuie respectate pe durata transferării și consecințele încălcării acestora.

Art. 207. – Șeful de escortă repartizează personalul din escortă pe mijloacele de transport auto, astfel:

a) când deplasarea se realizează cu un singur mijloc de transport auto, personalul din componerea escortei se dispune în funcție de tipul autovehiculului, iar locul șefului escortei este lângă conducătorul auto;

b) când deplasarea se realizează cu două sau mai multe mijloace de transport auto, personalul se repartizează în mod proporțional pe autovehicule. Șeful escortei se deplasează în ultimul autovehicul pentru a supraveghea întreaga coloană.

Art. 208. (1) – Înainte de luarea în primire a persoanelor private de libertate, șeful de escortă efectuează instructajul conducătorilor auto, cu menționarea:

- a) obligațiilor ce le revin pe timpul transportului;
- b) destinației;
- c) itinerarului de deplasare;
- d) caracterului misiunii;
- e) opririlor și semnalelor de legătură.

(2) La dispoziția șefului de escortă persoanele private de libertate se urcă în mijloacele de transport în funcție de tipul acestora, astfel:

a) în autospeciale, persoanele private de libertate se așează pe locurile din spațiul special amenajat, cu centurile de siguranță prinse și cu ușile blocate, iar personalul din componerea escortei în compartimentul special prevăzut;

b) în autovehicule, persoanele private de libertate se așează pe locurile din spate, mai puțin pe cel din spatele conducătorului auto, cu centurile de siguranță prinse și cu ușile blocate, astfel încât să permită deschiderea acestora doar din exterior.

Art. 209. – (1) Pentru începerea deplasării, șeful de escortă dă dispoziție de punere în mișcare a autovehiculului.

(2) Dacă pe timpul deplasării se impune oprirea mijlocului de transport și debarcarea persoanelor private de libertate, din cauza unei defecțiuni tehnice sau din alte cauze, personalul din componerea escortei coboară primul și realizează dispozitivul de pază în jurul mijlocului de transport sau, după caz, coloanei acestora. Șeful de escortă informează șeful centrului, de îndată, despre situația de fapt și măsurile dispuse.

(3) După înlăturarea cauzelor care au determinat oprirea, se reia deplasarea. În cazul în care mijlocul de transport defect nu mai poate continua deplasarea sau există un pericol iminent pentru siguranța persoanelor, acesta este înlocuit sau, în situația în care nu este posibilă înlocuirea, persoanele se repartizează și se îmbarcă în celelalte mijloace de transport, fără a se afecta siguranța dispozitivului de escortare, iar dacă acest lucru nu este posibil, se comunică la dispeceratul unității, șeful de escortă urmând a executa dispozițiile primite.

(4) La sosirea la locul de destinație, șeful de escortă dispune debarcarea escortei și

realizarea dispozitivului de pază.

(5) Personalul din componerea escortei coboară din mijloacele de transport și realizează dispozitivul de pază în jurul acestora, persoanele private de libertate coborând în ordinea stabilită de către șeful de escortă.

(6) După debarcarea și încolonarea persoanelor private de libertate, șeful de escortă procedează la numărarea acestora, verificarea mijloacelor de transport și realizarea dispozitivului de pază.

Art. 210. – (1) După încetarea activităților de escortare a persoanelor private de libertate și înapoierea la centru se desfășoară următoarele activități:

a) șeful de escortă dispune, succesiv, realizarea dispozitivului de debarcare, debarcarea persoanelor private de libertate, încolonarea acestora și verifică mijloacele de transport auto;

b) șeful de schimb numără persoanele private de libertate, efectuează apelul nominal, confruntă rezultatul cu înregistrarea din Registrul de evidență a scoaterilor din centru, notează ora de intrare a acestora în centru și semnează de primire;

c) șeful de schimb dispune personalului de pază și supraveghere percheziționarea persoanelor private de libertate și introducerea acestora în camerele de deținere.

(2) După predarea persoanelor private de libertate la sectorul de cazare, șeful de escortă se prezintă la șeful centrului sau la persoana desemnată de șeful centrului și îl informează despre modul de îndeplinire a misiunii, eventualele probleme deosebite apărute în timpul executării acesteia, soluționarea lor și, după caz, propunerile sale și completează documentele specifice.

Secțiunea a 3 - a - Escortarea persoanelor private de libertate în nave

Art. 211. – (1) Înainte de îmbarcarea persoanei private de libertate, șeful de escortă controlează încăperile navei unde aceasta urmează să fie introdusă, în scopul verificării gradului de siguranță și descoperirii obiectelor interzise și stabilește dispozitivul de pază la locul de îmbarcare și pe timpul deplasării.

(2) Posturile de pază se instalează pe punte, în interiorul navei, la ușile încăperilor sau pe coridoare.

(3) Persoana privată de libertate păstrează asupra sa alimentele permise de la administrația locului centrului și câte un recipient din material plastic cu apă potabilă, iar celelalte obiecte și bunuri se împachetează, urmând să fie predate de șeful de escortă, odată cu persoana privată de libertate, la locul de deținere de destinație.

(4) Pe timpul opririi navei în porturi, șeful de escortă este obligat să întărească paza, să asigure supravegherea punctelor vulnerabile de pe navă și să interzică urcarea persoanelor străine la bord.

Art. 212. – (1) În situațiile în care transportul persoanei private de libertate se efectuează cu nave de transport public, aceasta este îmbarcată înaintea celorlalți pasageri, așezată separat de alte persoane, prevenindu-se stabilirea de legături interzise sau primirea de bunuri și obiecte, prevederile art. 211 aplicându-se în mod corespunzător

(2) Debarcarea persoanei private de libertate în portul de destinație se efectuează numai după ce au coborât ceilalți pasageri sau în urma acestora, în cazul în care nava continuă

deplasarea.

Secțiunea a 4 - a - Escortarea persoanelor private de libertate cu aeronave

Art. 213. – (1) În aeronave paza și supravegherea persoanei private de libertate se realizează de personal neînarmat.

(2) Pe timpul transportului în aeronave, persoanei private de libertate i se pot aplica mijloace de imobilizare, în condițiile legii, dacă regulile interne sau internaționale de transport nu dispun altfel.

(3) În aeronave, de regulă, persoana privată de libertate este așezată în partea din spate a acesteia, pe ultimul rând de scaune și este încadrată de membrii escortei, astfel încât să se prevină stabilirea de legături cu alți pasageri sau primirea de bunuri și obiecte.

(4) Șeful de escortă stabilește cu autoritățile aeroportului și comandantul aeronavei ca persoana privată de libertate să fie primul pasager îmbarcat, iar la sosire să fie debarcată după coborârea celorlalți pasageri.

Capitolul V

Folosirea mijloacelor de imobilizare

Art. 214 – (1) Pentru prevenirea comportamentelor violente ale persoanei private de libertate, personalul centrului poate folosi mijloacele de imobilizare din dotare, prevăzute de prezentul regulament.

(2) Cătușele și celelalte mijloace din dotare se pot folosi temporar la imobilizarea persoanei private de libertate în următoarele situații:

a) pe timpul deplasării la organul judiciar sau pe timpul transferului, ca măsură de prevenire a evadării, în cazuri temeinic justificate;

b) din considerente medicale, la recomandarea și sub supravegherea medicului;

c) în cazul persoanelor agresive, periculoase ori care execută izolarea, pentru împiedicarea automutilării;

d) pentru prevenirea acțiunilor violente asupra altor persoane ori de distrugere a bunurilor și obiectelor din dotarea arestului.

(3) Folosirea mijloacelor de imobilizare trebuie autorizată în prealabil de către șeful centrului, cu excepția cazurilor în care urgența nu permite acest lucru, și este permisă numai pe durata pentru care aceasta este strict necesară, impuse de circumstanțele specifice cauzei, legate de securitate sau menite să împiedice persoanele suspectate sau acuzate să se sustragă sau să ia contact cu terțe persoane.

(4) Organele judiciare apreciază cu privire la aplicarea, menținerea sau îndepărtarea mijloacelor de imobilizare, pe durata prezenței persoanei private de libertate în fața acestora.

(5) Sunt cazuri temeinic justificate, atunci când persoana privată de libertate:

a) a fugit ori s-a ascuns, în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală sau judecată;

b) a comis o infracțiune contra vieții, o infracțiune prin care s-a cauzat vătămarea corporală sau moartea unei persoane, o infracțiune contra securității naționale, o infracțiune de trafic de droguri, de efectuare de operațiuni ilegale cu precursori sau alte produse susceptibile de a avea efecte psiho-active, o infracțiune privind nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor nucleare și al materiilor explozive, trafic și exploatarea persoanelor vulnerabile,

acte de terorism, șantaj, viol, lipsire de libertate în mod ilegal, ultraj, ultraj judiciar;

c) a evadat sau au încercat să evadeze din centre, din penitenciare ori de sub escortă, sau există indicii cu privire la intenția de evadare;

d) se află în executarea unei măsuri preventive privative de libertate dispuse pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, în considerarea faptului că privarea sa de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică;

e) manifestă o stare vizibilă de tulburare psihică;

f) se automutilează sau amenință că se va automutila în timpul pregătirii în vederea prezentării sau pe timpul efectuării deplasării;

g) pune în pericol viața sau integritatea corporală a membrilor escortei ori a altor persoane private de libertate;

h) refuză să execute dispozițiile legale date de personalul din compunerea escortei cu privire la prezentarea în fața organelor judiciare.

(6) Nu se încătușează femeia gravidă, persoana în vârstă de peste 65 ani, persoana cu handicap locomotor, minorul cu vârsta sub 16 ani, persoana ale cărei afecțiuni medicale impun utilizarea tângii sau căruciorului pentru deplasare, precum și în situații reprezentate de afecțiuni ale membrilor superioare din zona supusă încătușării la indicația medicului, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (5) lit. c), f) și g).

Capitolul VI

Percheziția persoanelor private de libertate

Art. 215. – (1) Percheziția este acțiunea prin care se realizează un control amănunțit asupra persoanei private de libertate, echipamentului, bagajelor, alimentelor, cazarmamentului, camerelor de deținere și a tuturor locurilor unde acestea au acces, în scopul descoperirii și ridicării obiectelor interzise, precum și pentru prevenirea unor evenimente deosebite ori a situațiilor de risc, în vederea respectării normelor privind regimul centrelor.

(2) Percheziția este o măsură necesară luată pentru siguranța centrelor, menținerea și restabilirea ordinii și disciplinei în rândul persoanelor private de libertate.

(3) Percheziția se efectuează în intervalul cuprins între ora deșteptării și ora stingerii, cu excepția situațiilor în care acțiunea a început înainte de ora stingerii sau în cazul săvârșirii abaterilor grave sau infracțiunilor.

(4) Bunurile și echipamentul personal deteriorate cu ocazia percheziției sunt reparate sau înlocuite prin grija administrației locului de deținere. Dacă această operațiune a dus la descoperirea de bunuri, substanțe ori obiecte a căror deținere constituie infracțiune, bunurile și echipamentul personal deteriorate se repară numai cu avizul organului de urmărire penală.

(5) Percheziția se execută în situațiile prevăzute de prezentul Regulament precum și ori de câte ori există date sau informații referitoare la deținerea unor bunuri sau obiecte interzise.

Art. 216. – În funcție de condițiile și împrejurările în care se execută, precum și de procedeele folosite, percheziția corporală poate fi amănunțită ori sumară, iar percheziția generală poate fi totală sau parțială.

Art. 217. – (1) Prin percheziție corporală amănunțită se înțelege controlul executat asupra persoanei private de libertate, echipamentului, bagajelor și altor obiecte personale sau date în folosință de către administrația centrului.

(2) Percheziția corporală amănunțită se execută în următoarele situații:

- a) la primirea persoanei private de libertate în centru;
- b) la internarea persoanei private de libertate într-un spital din rețeaua sanitară publică și la externarea din acest loc;
- c) după ce persoanele private de libertate au beneficiat de vizită fără dispozitive de separare;
- d) după ce persoana privată de libertate a beneficiat de vizită intimă;
- e) cu ocazia introducerii și scoaterii în și din camere a persoanei private de libertate sancționate disciplinar cu izolarea.

Art. 218. – (1) Percheziția corporală amănunțită se efectuează, de către persoane de același sex cu persoana privată de libertate, în condiții care să nu lezeze demnitatea și să nu afecteze sănătatea persoanei private de libertate, cu asigurarea intimității acesteia.

(2) Asigurarea intimității persoanei private de libertate se realizează prin efectuarea controlului separat de celelalte persoane, în spații anume amenajate, în condițiile art. 35

Art. 219. – (1) Percheziția corporală sumară constă în controlul executat asupra persoanelor private de libertate la scoaterea și introducerea din și în camerele de cazare sau de câte ori este nevoie în scopul prevenirii unor incidente, a situațiilor de risc și ridicării obiectelor interzise.

(2) Persoana privată de libertate înmânează articolele solicitate pentru control.

(3) Atunci când la percheziția corporală sumară asupra persoanelor private de libertate se descoperă obiecte interzise asupra acestora, se efectuează percheziția corporală amănunțită.

Art. 220. – Percheziția generală se execută asupra tuturor camerelor, persoanelor private de libertate, bagajelor și a locurilor unde acestea au acces. Percheziția generală poate fi totală, cuprinzând întregul centru sau parțială, limitată la un număr de camere, secții sau locuri.

Art. 221. – (1) Percheziția generală se execută o dată pe lună sau ori de câte ori există indicii că se desfășoară activități care încalcă dispozițiile legale, în toate spațiile unde sunt cazate persoane private de libertate sau unde acestea desfășoară diferite activități.

(2) La controlul alimentelor se respectă cu strictețe regulile de igienă stabilite de către personalul medico sanitar care asigura asistența medicală la nivelul centrului.

(3) În scopul prevenirii toxinfecțiilor alimentare, personalul medico sanitar propune confiscarea și distrugerea alimentelor alterate, în condițiile legii.

Art. 222. – (1) Percheziția generală, totală sau parțială, se execută pe baza planului de acțiune.

(2) Planurile de acțiune se înregistrează la secretariatul unității de poliție.

(3) În vederea păstrării secretului privind data și locul executării percheziției generale, planul de acțiune se prelucrează cu personalul participant, înainte de începerea ei.

(4) Cu ocazia prelucrării planului de acțiune se pune accent pe cunoașterea de către

personal a obiectelor, substanțelor și bunurilor a căror deținere este interzisă, metodele și procedeele folosite de persoanele private de libertate în ascunderea lor și asupra procedurii de efectuare a percheziției.

(5) Fiecărui membru al personalului i se stabilește în mod concret activitatea pe care o va desfășura, semnând despre realizarea acesteia în procesul-verbal prevăzut de art. 223.

Art. 223. – (1) După efectuarea percheziției generale, șeful fiecărei echipe întocmește un proces-verbal.

(2) Procesul-verbal prevăzut la alin. (1) primește același număr de înregistrare ca și planul de acțiune în baza căruia s-a desfășurat.

(3) Procesul-verbal este semnat de către personalul care a efectuat percheziția și de către persoana privată de libertate care a asistat la percheziția efectuată.

(4) Pentru persoanele private de libertate care au încălcat regulile de ordine interioară se întocmesc rapoarte de incident.

Art. 224. – (1) Bunurile aflate asupra persoanei private de libertate, al căror număr și cantitate depășește limita drepturilor legale sunt depuse spre păstrare la magazia centrului.

(2) Bunurile identificate asupra persoanei private de libertate, dobândite de aceasta în mod ilicit pe timpul detenției, se confiscă, înscriindu-se în procesul-verbal de confiscare.

(3) Procesul-verbal de confiscare primește același număr de înregistrare ca și planul de acțiune în baza căruia s-a desfășurat, se certifică prin semnătură de către șeful centrului și se aprobă de șeful unității în care funcționează centrul.

(4) Șeful centrului înștiințează despre măsura luată judecătorul de supraveghere a privării de libertate, transmițându-i o copie de pe procesul-verbal de confiscare.

(5) În raport de natura bunurilor confiscate, acestea se introduc în patrimoniul centrului, se înaintează organului judiciar competent, se valorifică sau se distrug potrivit dispozițiilor legale.

(6) Unele dintre bunurile care fac obiectul distrugerii, din dispoziția scrisă a șefului unității, pot fi păstrate în scop didactic și de instruire a personalului.

Art. 225. – Obiectele, bunurile sau substanțele descoperite asupra persoanei private de libertate a căror deținere, folosire sau transmitere sunt interzise prin lege oricărui cetățean, se ridică de la acestea, se conservă, se întocmesc documentele necesare probării faptei și se anunță, de îndată, organele judiciare competente, cărora le sunt predate.

Capitolul VII

Controlul activităților de pază, supraveghere, escortare și însoțire

Art. 226. – (1) Pentru verificarea modului de îndeplinire a misiunilor de pază, supraveghere, escortare și însoțire, șeful unității în care funcționează centrul sau șeful centrului dispune efectuarea de controale. Controalele pot fi inopinate sau planificate.

(2) Controalele au ca scop identificarea deficiențelor și a cauzelor acestora, precum și diseminarea rezultatelor din activitatea desfășurată de personalul centrului.

Art. 227. – Persoanelor desemnate pentru executarea controalelor li se stabilesc obiective în concordanță cu dispozițiile prezentului Regulament.

CAPITOLUL VIII

Procedurile standard de intervenție și imobilizare

Art. 228. – (1) Procedurile de intervenție și imobilizare se desfășoară cu respectarea dispozițiilor art. 16 din Lege.

(2) Procedurile de intervenție și imobilizare se utilizează pentru soluționarea incidentelor și sunt folosite numai atât cât acestea sunt necesare și sunt proporționale în raport de situația de fapt.

(3) Incidentele sunt de două tipuri: operaționale și critice.

Art. 229. – (1) Prin incident operațional se înțelege reacția la situațiile de urgență medicală, la incendiu, la evadare, la tulburări sau violențe ale persoanelor private de libertate și evenimente periculoase.

(2) Prin reacția la situații de urgență medicală se înțelege reacția la una din următoarele situații în care se poate afla persoana privată de libertate:

- a) stare acută, cu pericol de colaps sau deces;
- b) violență gravă;
- c) vătămare gravă;
- d) automutilare;
- e) aparență de suicid;
- f) aparență de deces;
- g) accident de muncă.

(3) Prin reacția la incendiu se înțelege reacția la incendierea intenționată a camerei de deținere sau a propriei persoane, la incendiul sau prăbușirea spațiilor de deținere.

(4) Prin reacția la evadare se înțelege inclusiv reacția la tentativa de evadare.

(5) Prin reacția la tulburări sau violențe ale persoanei private de libertate se înțelege reacția la una din următoarele situații:

- a) violență între persoane private de libertate;
- b) refuz în grup de a se supune dispozițiilor personalului centrului;
- c) ostilitate sau agresiune individuală;
- d) refuz individual de a se supune dispozițiilor personalului centrului;
- e) baricadare în camera de cazare sau alte spații în care acestea au acces;

(6) Prin reacția la evenimente deosebite se înțelege reacția în caz de descoperire de arme sau explozivi, de dispersare a lichidelor fiziologice și de primire de pachete suspecte.

(7) Incidente critice sunt revolta și luarea de ostatici.

Art. 230. – (1) Proporționalitatea utilizării procedurilor de intervenție și imobilizare este o chestiune de fapt și se interpretează pentru fiecare caz în parte, ținându-se seama de acțiunea propriu-zisă, în raport de circumstanțe.

(2) Factorii care trebuie luați în considerare atunci când se analizează proporționalitatea sunt următorii:

- a) dimensiunile fizice, vârsta și sexul persoanei private de libertate față de cele ale

personalului implicat în utilizarea forței;

- b) prezența sau nu a armelor de orice fel la locul incidentului;
- c) timpul, locul sau alte elemente relevante.

Art. 231. – (1) Determinarea faptului că utilizarea procedurilor de intervenție și imobilizare este necesară ține seama de vătămarea pe care un membru al personalului încearcă să o prevină și de consecințele actelor neconforme ale persoanei private de libertate față de instrucțiunile legale primite.

(2) Vătămarea pe care un membru al personalului încearcă să o prevină poate acoperi unul din riscurile următoare:

- a) viața, integritatea corporală și sănătatea sa sau a altora;
- b) securitatea bunurilor;
- c) ordinea și liniștea publică.

Art. 232. – (1) Întotdeauna după restabilirea ordinii tulburată de comportamentul necorespunzător al persoanei private de libertate, utilizarea procedurilor de intervenție și imobilizare încetează.

(2) Utilizarea procedurilor de intervenție și imobilizare în raport de circumstanțe este proporțională dacă folosirea altor alternative eficiente și mai puțin vătămătoare nu au putut restabili ordinea de drept.

Art. 233. – (1) Nu este permisă intervenția pentru soluționarea unui incident prin folosirea mijloacelor de imobilizare de către un singur membru al personalului decât atunci când urgența o impune.

(2) În cazul în care este necesară utilizarea mijloacelor de imobilizare în cadrul soluționării unui incident, intervenția este asigurată, după caz, și cu sprijinul polițiștilor din cadrul formațiunii de acțiuni speciale.

Art. 234. – Înainte de intervenție într-un incident operațional, șeful centrului sau, după caz, șeful de schimb trebuie:

- a) să depună toate eforturile rezonabile pentru a convinge persoana privată de libertate să înceteze incidentul în mod pașnic;
- b) să informeze șeful unității de poliție în vederea alarmării formațiunii de acțiuni speciale;
- c) să solicite relații referitoare la orice informație pertinentă medicală și prezența la locul incidentului, în scopul observării intervenției, a personalului medico-sanitar;
- d) să prezinte lucrătorilor din cadrul formațiunii de acțiuni speciale situația operativă și traseul pe care urmează să se deplaseze pentru mutarea persoanei private de libertate.

Art. 235. – În timpul intervenției și mutării persoanei private de libertate la o altă cameră de deținere șeful centrului sau, după caz, șeful de schimb trebuie:

- a) să deblocheze orice ușă pentru a facilita intrarea lucrătorilor din cadrul formațiunii de acțiuni speciale;
- b) să monitorizeze starea persoanei private de libertate în timpul incidentului, în special cu privire la orice semne care necesită asistență medicală;

- c) să oprească intervenția în cazul în care devine necesar din motive medicale;
- d) să depună eforturi ca situația să nu escaladeze și să se asigure că măsurile aplicate nu sunt utilizate mai mult decât este necesar;
- e) să dispună încetarea aplicării tehnicilor de control, imobilizare și constrângere asupra persoanei private de libertate și escortarea acesteia în camera de relocare;
- f) să percheziționeze locul incidentului.

Art. 236. – După mutarea persoanei private de libertate, șeful de schimb trebuie:

- a) să informeze personalul medical pentru examinarea persoanei private de libertate;
- b) să se îngrijească de completarea dosarului de incident.

Art. 237. – (1) Modul cadru de acțiune pentru rezolvarea incidentelor, principiile de utilizare a mijloacelor de imobilizare de către lucrătorii din cadrul formațiunii de acțiuni speciale pentru măsuri de securitate speciale și modul de desfășurare a acestora în timpul unui incident se stabilesc prin metodologie aprobată prin dispoziție a inspectorului general al Inspectorului General al Poliției Române.

Art. 238. – (1) Șeful centrului este obligat să informeze permanent șeful unității de poliție cu privire la activitățile desfășurate în centru și măsurile luate, în situații deosebite și, după caz, să solicite sprijin pentru îndeplinirea întocmai a misiunilor și sarcinilor ce revin unității.

(2) În cazurile în care se impune, șeful unității de poliție raportează potrivit prevederilor specifice în vigoare.

Titlul IX

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 239. – (1) Structura cu rol de coordonare a centrelor de reținere și arestare preventivă îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 234 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Legii.

(2) În cazul în care capacitatea legală de cazare a unui centru este depășită, șeful centrului poate informa, în scris, structura cu rol de coordonare, în vederea redistribuirii persoanelor private de libertate în alte centre, astfel încât să fie asigurată respectarea drepturilor fundamentale și să nu fie afectată buna desfășurare a procesului penal.

(3) Solicitarea conține numărul persoanelor private de libertate și temeiul deținerii în centru.

(4) Nu pot face obiectul transferului persoanele private de libertate a căror stare de sănătate nu permite realizarea transferului sau care urmează tratament într-o unitate sanitară.

(5) Șeful structurii specializate stabilește, în condițiile alin. (6), dacă transferul se impune, cu precizarea centrului unde se va efectua transferul și a măsurilor ce se impun a fi adoptate de fiecare centru.

(6) La stabilirea efectuării transferului, șeful structurii are în vedere următoarele:

- a) capacitatea de cazare și gradul de ocupare al centrului în care urmează să se efectueze transferul;
- b) dinamica situației operative la nivelul unității de poliție în care funcționează centrul în

care urmează să se efectueze transferul;

c) distanța dintre cele două centre să permită prezentarea persoanelor private de libertate la solicitarea organelor judiciare în condiții de siguranță;

d) dacă pot fi respectate solicitările organelor judiciare pentru buna desfășurare a activităților de urmărire penală.

(7) Șeful centrului care a solicitat transferul informează organul judiciar competent despre efectuarea transferului în vederea îndeplinirii formalităților de citare.

Art. 240. – (1) Structura înființată în condițiile art. 5 alin. (3) are următoarele atribuții:

a) analizează, organizează, coordonează și sprijină efectuarea unor misiuni vizând siguranța deținerii, în centrele aflate în coordonare, prin valorificarea resurselor umane și materiale disponibile;

b) organizează, coordonează și monitorizează implementarea noilor prevederi legale, în baza planurilor stabilite, potrivit domeniului de competență, de către structurile ierarhic superioare;

c) coordonează, organizează și după caz, asigură activitățile de escortă prin valorificarea resurselor disponibile la nivelul centrelor aflate în coordonare;

d) monitorizează gradul de ocupare al centrelor pe care le coordonează;

e) repartizează, în funcție de numărul de locuri disponibile, persoanele private de libertate pe centre.

Art. 241. – Dispozițiile prezentului regulament se aplică în mod corespunzător persoanelor condamnate și celor arestate preventiv trimise în judecată, aflate temporar în centre, cu excepția condiției obținerii acordului procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală pentru situațiile în care acestea sunt menținute în centre pentru alte motive decât solicitarea organelor judiciare.

Art. 242. – Inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române, directorul general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București și inspectorii-șefi ai inspectoratelor de poliție județene coordonează, îndrumă și controlează activitățile privind organizarea și funcționarea centrelor, astfel încât acestea să se desfășoare cu respectarea prevederilor legale și a reglementărilor interne în materie.

Art. 243. – (1) În baza funcției și a prerogativelor conferite de aceasta, precum și pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de dispozițiile legale în vigoare, în centre au acces următoarele persoane:

a) Președintele României și Prim-ministrul Guvernului României, împreună cu persoanele care îi însoțesc;

b) ministrul afacerilor interne și secretarii de stat din Ministerul Afacerilor Interne împreună cu persoanele care îi însoțesc;

c) inspectorul general și inspectorii generali adjuncți ai Inspectoratului General al Poliției Române împreună cu persoanele care îi însoțesc;

d) Avocatul Poporului;

e) judecătorii de supraveghere a privării de libertate, în unitățile de jurisdicție;

f) președintele Curții Constituționale a României, președintele Înaltei Curți de Casație și

Justiție, președinții curților de apel, tribunalelor și judecătoriilor în ale căror circumscripții se află centrul;

g) procurorul general al Parchetului General de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și adjuncții săi, procurorii generali ai curților de apel, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, procurorul șef Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și prim-procurorii parchetelor de pe lângă tribunalele și judecătoriile în a căror circumscripții se află centrul;

h) membrii comisiilor/comitetelor/subcomitetelor sau organizațiilor internaționale a căror competență este acceptată ori recunoscută de România;

i) personalul Inspectoratului General al Poliției Române cu atribuții de coordonare și control;

j) reprezentanții organizațiilor neguvernamentale în condițiile Regulamentului de aplicare a Legii;

k) alte persoane abilitate, în exercitarea atribuțiilor legale.

(2) Personalul prevăzut la alin. (1) lit. i), după prezentarea documentelor de legitimare, are acces în centru, indiferent de oră, fără să fie necesară însoțirea sa.

Art. 244. – (1) Normele privind dotarea și amenajarea spațiilor destinate asigurării asistenței medicale, consultației și efectuării triajului epidemiologic prevăzute în prezentul regulament se stabilesc prin dispoziție comună a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române și directorului Direcției Medicale.

(2) Modalitatea și regulile specifice de executare a serviciului de pază și supraveghere, de efectuare a perchezițiilor și de escortare a persoanelor private de libertate, precum și documentele specifice aferente acestor activități se stabilesc prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.

Art. 245. – (1) Inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române, directorul general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București și inspectorii-șefi ai inspectoratelor de poliție județene pot delega competențele ce le revin potrivit prezentului regulament, unui adjunct al acestora.

(2) Șefii unităților de poliție răspund de organizarea și asigurarea bunei desfășurări a activității centrelor, precum și de respectarea strictă a dispozițiilor legale referitoare la drepturile persoanelor private de libertate.

(3) Șefii unităților de poliție iau măsurile necesare pentru asigurarea protecției persoanelor private de libertate precum și pentru instruirea temeinică a personalului centrelor și a polițiștilor care efectuează escortele.

(4) Prezentul regulament este adus la cunoștință lucrătorilor de poliție care își desfășoară activitatea în centre, precum și celorlalți polițiști, sub aspectele care îi privesc.

Art. 246. – Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul Regulament.